

Raffinement og ambivalens

En kvalitativ studie av relasjonsarbeid mellom sugardaddies og sugarbabies

Silje Inés A. Naranjo

Masteroppgave i sosiologi
60 studiepoeng

Institutt for sosiologi og samfunnsgeografi
Det samfunnsvitenskapelige fakultet

Høst, 2022

Sammendrag

Gjennom internett kan man i dag finne nettsider som tilrettelegger for det som kalles «sugardating», en diskret form for dating som nysgjerrige kvinner og menn bruker for å utforske seksualiteten sin og benytte seg av muligheter for å tjene ekstra penger. Sugardating går som regel ut på at en velstående, eldre mann (en «sugardaddy») forsørger en vakker og ung, men mindre bemidlet kvinne (en «sugarbaby») ved å gi gaver, karriereråd eller penger mot at hun tilbyr ham intimitet, selskap eller andre former for oppmerksomhet. Den internasjonale sugardatingsiden Seeking.com har i løpet av det siste tiåret vært med på å utvikle denne datingkulturen der gründeren, Brandon Wade har definert sugardating som en «mutually beneficial arrangement». Sugardating har følgelig vært utsatt for mye kritikk i norsk og utenlandsk media, og stiller ofte spørsmål til om dette kan være en form for prostitusjon.

For å se nærmere på hva sugardating betyr for mennesker som engasjerer seg i det, setter denne oppgaven søkelys på hvordan norske sugardaddies og sugarbabies opplever forholdene sine som autentiske og hvordan det kommersielle aspektet kan påvirke deres opplevelser. Oppgaven spør dermed: 1) hvilke motiver drives sugardaddies og sugarbabies av? 2) hvordan blir den økonomiske dimensjonen håndtert i tilsynelatende intime forhold? Og til slutt: 3) hva er det ved sugardating informantene tar størst hensyn til og hvordan gjør de dette? Spørsmålene blir undersøkt gjennom en kvalitativ analyse som baserer seg på ti intervjuer med fem sugardaddies og fem sugarbabies.

Ved hjelp av innsikt fra økonomisk sosiologi presentert av Viviana Zelizer, bruker jeg hennes «connected lives»-perspektiv for å undersøke hvordan sugardeltagere konstruerer og gir mening til sine forhold gjennom relasjonelt arbeid der penger og intimitet blandes. Perspektivet anvendes også for å identifisere ulike typer for ambivalens som kan oppstå i deres refleksjoner av forholdene. For å analysere nærmere hvordan sugardaddies og sugarbabies tolker hverandres troverdighet og grenser til både de emosjonelle og intime aspektene, låner jeg det teoretiske begrepet «bounded authenticity» av den feministiske sosiologen Elizabeth Bernstein. Underveis i analysen benytter jeg meg også av Arlie Hochschilds konsept om emosjonelt arbeid for å belyse hvordan sugardeltagere aktivt jobber med egne følelser for å oppnå økonomiske og/eller emosjonelle hensikter.

Funnene viser at det eksisterer ulike variasjoner av forhold som beveger seg fra nærmest rene transaksjonsforhold til tilsynelatende autentiske forhold. Oppgaven argumenterer for at *både*

sugardaddies og sugarbabies gjør emosjonelt og relasjonelt arbeid i deres forsøk på å differensiere forholdene sine fra andre forhold, som f.eks. prostitusjon. Dette gjør de ved å finne kreative måter å utføre transaksjoner på eller der transaksjoner kombineres med handlinger som kan sies å være bygget på enten romantikk eller omsorg. Oppgaven argumenterer for at flere sugardaddies og sugarbabies kan søke avgrensede, autentiske relasjoner («bounded authenticity»), men der prosessen av dette preges av utfordringer. Mange kan ha ambivalente følelser til om forholdene faktisk er autentiske eller om de blir utsatt for et skuespill. Samtidig kan ambivalensen forholdene har tolkes som å være en måte legitimere forholdene som noe annet enn kommersiell aktivitet. Det argumenteres videre for at spesielt kvinner opplever det emosjonelle arbeidet som belastende. Analysen tolker derfor sugarbabies for å utvikle en mer profesjonell holdning til sugardating slik at de unngår uoverensstemmelser og usikkerheter med sugardaddies. Dette argumenteres for å ha en sammenheng med hvordan sugarbabies tenker mer instrumentelt rundt egen tid og relasjoner. Dermed tolkes atferden til norske sugarbabies i lys av nyliberalistiske ideer koblet til kropp, penger og feminitet.

Forord

Å skrive denne oppgaven har vært utrolig lærerikt og gøy, men også veldig utfordrende. Gjennom denne tiden har jeg fått anledning til å bli kjent med et spennende og kontroversielt fenomen folk flest bare leser eller hører om i media. Dette har gitt meg både stor skriveglede, men også noen tunge og grå dager. Oppgaven måtte blant annet bli utsatt et halvt år da empirien jeg satt igjen med overvældet meg. Nå er den tid forbi og det er flere mennesker som fortjener en takk.

Først ønsker jeg å rette en stor takk til hovedveileder Bjørn Schiermer Andersen for å ha hjulpet meg igjennom denne prosessen fra start til slutt. Takk for dine tips til litteratur og struktur, samt alle de faglige tilbakemeldingene du har gitt meg på veien.

Tusen takk til min dyktige biveileder May-Len Skilbrei for ditt engasjement og skarpe blikk. Din faglige kompetanse har mye av æren for utformingen av denne oppgaven.

Jeg ønsker også å takke familien min for all omsorg, kjærighet og støtte dere har gitt meg under denne tiden. Jeg er heldig som har så gode støttespillere rundt meg! En spesiell takk til bonusmamma Tiril for våre samtaler i telefonen, for optimismen din og for å ha motivert meg igjennom studietiden.

Tusen takk til venninnene mine Andrea og Mari for at dere tok dere tid til å korrekturlese oppgaven. Takk for at dere også har holdt ut med meg de gangene jeg har bablet og grublet over oppgaven min hjemme.

Til sist ønsker jeg å rette den aller største takken til de ti tøffe kvinnene og mennene som deltok i studien. Uten deres historier, tanker og erfaringer hadde ikke denne oppgaven vært mulig å skrive. Takk for åpenheten og tilliten dere viste meg.

Oslo, november 2022

Silje Inés A. Naranjo

Innholdsfortegnelse

1	Introduksjon	1
1.1	Definisjoner og begrepsforklaring	3
1.2	Forskningsspørsmål	5
2	Konsepter og forståelser av sugardating	5
2.1	Sugardating – synonymt med prostitusjon?	6
2.2	Motiver	9
2.3	Nyliberale perspektiver	10
2.4	Kodespråk	12
2.5	Makt og frihet	13
2.6	Gjensidighet og autentisitet	15
2.7	Marginaliserte unge i Norden	16
2.8	Oppsummering	20
3	Teoretisk rammeverk	20
3.1	Relasjonsarbeid	21
3.2	Konstruksjonen av intimitet i sexarbeid	24
3.3	Emosjonelt arbeid	25
4	Metode	27
4.1	Metodologisk framgang av analysen	27
4.2	Rekruttering	28
4.2.1	Framgangsmåte og adgang til nettsidene	29
4.3	Intervjumetoden	31
4.3.1	Utføring av intervjuer	32
4.3.2	Refleksjoner rundt intervjusituasjonen	32
4.4	Koding	34
4.5	Etiske overveielser	35
4.5.1	Oversikt over informanter	36
4.6	Utfordringer	38
5	Raffinement og ambivalens	40
5.1	Motiver til sugardating	40

5.1.1	«Det er ikke ... Det er ikke bare sex.»	40
5.1.2	«Det er litt delt mellom penger og spenning da ...»	42
5.1.3	«Bounded authenticity»	45
5.2	«Under bordet» - når ambivalens er målet.....	47
5.2.1	(U)synlige transaksjoner	50
5.2.2	Introduksjon av penger i erotiske forhold	53
5.2.3	Å «hjelpe» sugarbabies	55
5.2.4	Sugardaddies' emosjonsarbeid.....	56
5.2.5	Penger som lokkemiddel og etablering av avtaler	58
5.2.6	Sugarbabies' rollespill	62
5.3	«Pengene på bordet» - når ambivalens nøstes opp	66
5.3.1	Profesjonaliseringen av sugardating	68
5.3.2	Attraksjon og følelser.....	70
5.3.3	Begrenset intimitet	72
5.3.4	Rus i sugardating	74
5.3.5	Sikkerhetstiltak	77
5.4	Diskusjon.....	77
5.4.1	Komplisert relasjonsarbeid	77
5.4.2	Nyliberale sugarbabies?.....	79
6	Konklusjon	81
6.1	Oppgavens begrensninger.....	83
6.2	Forslag til videre forskning.....	83
7	Litteraturliste	85
8	Vedlegg	92
8.1	Vedlegg A: Intervjuguider	92
8.2	Vedlegg B: Informasjonsskriv	96
8.3	Vedlegg C: Utlysning av studien på nettsider.....	103
8.4	Vedlegg D: Observasjoner av designforandringer av sugardatingsider.....	106

1 Introduksjon

Når folk tenker sugardating så tenker de med en gang sånn: "Åh, en eller annen fyr med private jet", ikke sant, og kjøpe masse ting ... Det er ikke sånn. Du må nesten *tjene* deg opp for å liksom, ja, du må fortjene det liksom. Og det er litt sånn stress, for [sugardaddies] forventer nesten at du skal ligge med dem noen ganger, også får du kanskje noe da, og det er litt kjipt. For du ser jo i USA så er det helt annerledes, men her så er det så få som faktisk ... Ikke sant, nordmenn er gjerrig. Ikke sant? Med en gang de har penger så skal de ikke bruke det og de bruker det i hvert fall ikke på en 20-åring. (Baby-2)

På sosiale medier har det i de siste årene blitt skrevet flere ulike journalistiske artikler om sugarbabies som tjener flere tusen kroner på én måned (Wictorsen, 2020). Gjennom apper og videotjenester slik som TikTok, Instagram og YouTube kan det i dag dukke opp videoer av unge kvinner som deler livet sitt som sugarbaby. Enkelte nyhetsartikler kan kritisere sugardatingsider for å seksualisere kvinner og romantisere prostitusjon, mens andre igjen stiller spørsmål til om det i det hele tatt kan forstås som prostitusjon (Bergo et al., 2017; Mariussen, 2021). Sugardating har også blitt problematisert i de norske dokumentarseriene «InsiderFEM» og «Innafor» (Melland, 2021; Gabrielsen, 2017).

Dette gjorde meg nysgjerrig på hva en slik kultur i grunn påvirker unge kvinner og eldre menn til å tenke om seg selv og sine relasjoner. For hva er det som får en eldre mann til å ville tilbringe tid med en tjuetåring? Er det bare sex? Og hva er det en tjuetåring i grunn ser i en eldre mann? Er det bare penger? Bryr de seg faktisk om hverandre, eller bare later de som? Hvis de later som, hvordan klarer de å gjøre dette i lengden uten å bli lei eller avslørt? Og til sist, hvordan blir penger diskutert og håndtert? Dette var tankestrømmen og fordømmene mine som fikk meg interessert i å studere fenomenet fra et sosiologisk perspektiv. For kan dette i det hele tatt kalles genuine forhold dersom penger eller sex bygger grunnlaget for relasjonen?

Ovenfor har jeg presentert et kort utdrag fra min samtale med Baby-2, en sugarbaby med ca. fire års erfaring med sugardating. Hennes beskrivelse er det jeg oppfatter som å fange opp mange av sugarbabies' opplevelser til sugardating. Fantasien kunne iblant bli brutt med realiteten; mennene var kanskje ikke så kjekke som de håpet på, kjemien stemte ikke overens,

menn er gjerrige og menn vil helst bare møtes kjapt på hotellrommet til helgen. For å kunne nå gullgruven i sugardating for kvinner, krever det *arbeid*.

Som jeg skal vise i analysen har deltagerne til studien flere forskjellige oppfatninger av fenomenet, der både positive og negative erfaringer presenteres. Mennesker som ønsker å drive med sugardating finner hverandre som regel gjennom spesifikke hjemmesider skreddersydd for sugardating. Sugardatingsidene jeg brukte for å skrive denne oppgaven, Seeking.com og sugardaters.com, kan tilsynelatende ligne på normale datingsider. Her kan man registrere ens egenskaper etter kjønn, alder, inntekt, utseendet, kroppstype og seksuell legning, og hva man ser etter i andre tilgjengelige brukere. Hva som derimot kan gjøre hjemmesidene annerledes er muligens hvordan brukerne profilerer seg digitalt. For eksempel så jeg at mange hadde svært anonyme profilbilder der ansiktet skjules. Biotekster¹ inneholder ofte brukernes interesser og hobbyer, men også hvilke forventninger de har til andre. Dette kunne f.eks. være å finne en reisepartner, bli lagd mat for, eller å bli skjemt bort. Seeking.com har også en egen «Wishlist»-funksjon for sugarbaby-profiler der de åpent kan dele ønskelisten sin med potensielle sugardaddies. Disse består ofte av materielle saker som vesker, parfymer, undertøy, klær og erotiske leketøy. I tillegg virker det som at flere kanskje har opplevd å få mange useriøse meldinger eller pratet med uerfarne sugarbrukere siden flere av biotekstene understrekte at de var på utkikk etter «seriøse» mennesker.

Analysen bygger derfor på ti semistrukturerte intervjuer med fem sugardaddies og fem sugarbabies. Ved å ta utgangspunkt i «connected lives»-perspektivet til Viviana Zelizer (2005), analyserer jeg hvordan sugardaddies og sugarbabies gjør relasjonsarbeid sammen der de kan forhandle og differensiere forholdene deres. For å kartlegge hvordan sugardeltagerne gir mening til sugardating blir det kontinuerlig analysert gjennom deres assosiasjoner og distinksjoner til andre kommersielle og ikke-kommersielle forhold, slik som prostitusjon og tradisjonell dating. Oppgaven tar opp hvordan menn og kvinner kanskje ønsker å danne «raffinerte» forhold. «Sukkeret» man ser i sugardating kan tolkes som å løse opp noen grunnstener i forholdet for deretter å tilsette andre egenskaper som gjør det mer appetittlig (Bernatek & Pedersen, 2022). Likevel skal vi se at dette kan opptre i ambivalente former. Først vil jeg gi en begrepsforklaring av fenomenet.

---

¹ Forkortelse for ens selvbiografi på digitale apper/sider der man har muligheten til å skrive en kort tekst om seg selv.

1.1 Definisjoner og begrepsforklaring

Sugardating blir iblant sammenlignet med det forskere kan definere som «sex for kompensasjon» eller «transaksjonssex». Disse er ofte knyttet til studier man finner i Afrika eller Øst-Asia (Scull, 2020, s. 136; Fielding-Miller et al. 2016; Upadhyay, 2021, s. 776). Enkelte har også sammenlignet sugarbabies med historiske geishaer i Japan da disse sjeldent ble ansett som prostituerte, men istedenfor kunstneriske kvinner som underholdte samuraier og andre sosietetsfigurer (Scull, 2020, s. 136-137). Likevel er oppgavens fokus å studere hvordan sugardating oppfattes i vår samtid, derfor kan det være relevant å se på hvordan hjemmesidene definerer hva sugardating er. Mesteparten av litteraturen vi skal kikke på studerer ofte fenomenet med utgangspunkt i den populære nettsiden Seeking.com² som ble lansert i 2006. Hvorfor akkurat Seeking har fått såpass mye omtale sammenlignet med andre sugardatingsider kan trolig ha en sammenheng med hvordan Seekings gründer, Brandon Wade, har åpent formidlet bakgrunnen for grunnleggelsen av nettsiden. Gjennom personlig kommunikasjon med Wade selv, forteller sosiologistudenten Brittany D. Cordero (2015) hvordan Wade i år 2000 oppdaget hvor ettertraktet internettdating var blant mennesker via nettsiden Craigslist. Wade forteller at han bemerket seg hvordan mennesker ble mer og mer overarbeidet i hverdagen, men ønsket fortsatt å danne kjemi med noen og følgelig lengtet etter å etablere partnerforhold mer effektivt. Om Wade skriver Cordero:

Wade firmly believes that instead of hiding one's true intentions for being online or his/her true reasons for being attracted to someone, individuals should be honest about their needs and desires, as this honesty cultivates a deep understanding between them (2015: 18).

Uteksaminert fra det amerikanske universitetet Massachusetts Institute of Technology (MIT), beskriver Wade seg selv som en tidligere «nerd» som ofte ble oversett av vakre kvinner. Av den grunn skjønnte han at en måte å kunne skille seg ut blant andre menn på datingsider var hans formue. På den måten dannet ideen om «arrangements» seg, relasjoner hvor mennesker er ærlige om hva de søker etter og hva de er villige til å gi tilbake (Cordero, 2015: 18-19). Per i dag opplyser Seeking at de har over 40 millioner medlemmer i verden og brukes i over 130 land (Seeking.com, 2022a).

I likhet med noen andre forskere, siterer den amerikanske førsteamanuensis Maren Scull (2020) definisjonen av sugardating slik som formulert av Wade på Seeking. Her blir

---

² Nettsiden het tidligere «Seeking Arrangement», men skiftet både navn og design til «Seeking» i oktober 2018. Flere tidligere bidrag bruker det gamle navnet, men for enkelthets skyld kaller jeg den Seeking.

sugardating definert som «mutually beneficial arrangement» der en person tilbyr «... intimacy, companionship or other forms of attention in exchange for personal benefit (e.g., financial support, professional advancement, etc.)» (Wade sitert i Scull, 2020: 136). Seeking forteller hvordan «mutually beneficial arrangement» er bygget på konseptet om «hypergamy», handlingen av at en kvinne «gifter seg opp» og prioriterer rikdom og sosial status ved partnervalg (Seeking.com, 2022b). Scull (2020) vektlegger hvordan Wades definisjon kan være gunstig å bruke i akademia da den kan inkludere ulike variasjoner av sugarforhold. Dermed er det f.eks. ikke en forutsetning at det er store aldersforskjeller mellom menn og kvinner og definisjonen kan representere både seksuelle og ikke-seksuelle forhold. På den måten mener Scull at det åpner for en større representasjon av sugarkulturen (2020, s. 136). Likevel representerer en sugardaddy som oftest eldre, rike menn som gir yngre kvinner (eller menn) gaver og penger i bytte mot selskap eller seksuelle tjenester (Upadhyay, 2021, s. 775).

Flere forskere kan stille ulike kriterier for å definere forholdene som typisk oppstår i sugardating. Flere forsøker f.eks. å omfavne forhold som ikke bare etableres gjennom sugardatingsider, men som også utvikles på andre sosiale arenaer som via venner eller sosiale medier (Holmstrøm et al. 2019, s. 12; Groes et al., 2021, s. 3; Bjønness et al., 2022, s.6)

Noen forskere foretrekker å bruke termene «benefactor» og «recipient» istedenfor «sugardaddy» og «sugarbaby» da enkelte i kulturen kan oppleve de som nedsettende (Scull, 2020, s. 136). Til konklusjonen vil jeg ta opp dette problemet, men siden jeg har rekrutterte informanter gjennom det som til å starte med brukte sugarbegrepene, har jeg valgt å begrense meg til ordene «sugardating», «sugardaddies» og «sugarbabies» i oppgaven. Foreløpig er det ikke noen etablerte norske begreper for rollene eller fenomenet, derfor låner jeg ifra engelsk og iblant blander norske og engelske ord. Når jeg f.eks. i oppgaven skriver om sugardaddies og sugarbabies i flertall bruker jeg som oftest ordet «sugardeltagere». For oppgaven har jeg også valgt å droppe å bruke anførselstegn rundt begrepene selv om jeg er klar over at dette ville vært grammatisk riktig. Dette er kun for å gi leseren en mer behagelig leseropplevelse siden ordene brukes ofte. Analysen vil dermed undersøke dataene i lys av hvordan sugardating som konsept kan forstås som både et digitalt fenomen, og som et dynamisk og sosialt fenomen.

1.2 Forskningsspørsmål

I tråd med tankestrømmen jeg innledet med, ønsker jeg å se nærmere på hvor autentisk informantene opplever at sugardating er. Her vil jeg først presentere det overordnende forskningsspørsmålet og deretter tre underspørsmål.

Hva slags betydning får autentisitet i sugardating, og hvordan påvirkes dette av de seksuelle og økonomiske kompensasjonene som blir utvekslet?

1. *Hvilke motiver drives sugardaddies og sugarbabies av?*
2. *Hvordan blir den økonomiske dimensjonen håndtert i tilsynelatende intime forhold?*
3. *Hva er det ved sugardating informantene tar størst hensyn til og hvordan gjør de dette?*

For hovedspørsmålet ønsker jeg å utforske de uoverensstemmelsene og forhandlingene som kanskje oppstår mellom partene i forholdene. Mitt mål er presentere empirisk data som kan identifisere ulike temaer og sammenhenger som kan si oss noe om hvor viktig autentisitet er for deltagerne.

I det første underspørsmålet er målet mitt å kartlegge hvilke motiver informantene i studien drives av og hva som ligger til grunn for disse motivene.

I det andre spørsmålet ønsker jeg å studere hvordan utvekslingen av penger blir forstått, hvordan det gjøres og hvilke konsekvenser dette får for menneskene i relasjonen. Her er jeg spesielt interessert i å se om de gjør noen distinksjoner til prostitusjon og hvordan de selv stiller seg til problemstillingen.

Til sist vil oppgaven undersøke hva informantene tar størst hensyn til. Dette kan ligne spørsmålet om motiver, men sikter i større grad til hvordan erfaring i sugardating kanskje påvirker deres tankesett og atferd. Studien har dermed som mål å studere hvordan opplevelser og erfaringer kan si noe om hvilke konsekvenser som springer ut av sugardating og hvilken betydning dette får for sugardaddies og sugarbabies.

Spørsmålene kan leses strukturelt med analysekapitlene; spørsmål 1 tas opp i kapittel 5.1, spørsmål 2 i kapittel 5.2 og spørsmål 3 i kapittel 5.3. Diskusjonen vil drøfte det overordnende spørsmålet, samt vie plass til de viktigste funnene i analysen.

2 Konsepter og forståelser av sugardating

Av de forskerne og studentene som har skrevet artikler eller masteravhandlinger³ om sugardating, understreker de ofte at det enda eksisterer lite empirisk forskning på fenomenet. Dette kapittelet vil sette søkelys på vitenskapelige bidrag som virker å være sosiologisk relevante, men som også kan se på juridiske og moralske problemstillinger. Ettersom forskere iblant kan bruke egne, formulerte termer på datingfenomenene de studerer, anvender jeg ofte begreper de selv har brukt i sine respektive studier i dette kapittelet.

Først vil jeg se på hvordan sugardating har blitt skrevet om i en global sammenheng der sammenligningen med prostitusjon er et viktig tema. Deretter vil jeg sette søkelys på litteratur som har studert hvordan sugardating oppleves for kvinner og menn, og til sist, hvordan marginalisering og stigma kan påvirke de unge i Norden. Avslutningsvis vil jeg oppsummere litteraturens viktigste funn og hva oppgaven kan bidra med i henhold til den eksisterende litteraturen.

2.1 Sugardating – synonymt med prostitusjon?

Flere av de neste bidragene er publikasjoner som befinner seg innenfor jus, medievitenskap, sosiologi og kjønnsstudier. Oppmerksomheten sugardating har skapt i academia og media kan kort forklares som å være forårsaket av assosiasjonene det vekker til prostitusjon. Om det kan defineres som en form for sexarbeid er dog et debattert spørsmål. Som nevnt i innledningen blir sugardating ofte sammenlignet med det forskere definerer som «sex for kompensasjon», «compensated dating» eller «transaksjonssex». Det forklarer kanskje hvorfor de skandinaviske bidragene til Holmström et al. (2019) og Groes et al. (2021), som jeg kommer til senere, bruker disse termene litt om hverandre. Blant forskere som har studert transaksjonssex sør for Sahara i Afrika defineres det som: «... sex is exchanged for cash and/or material goods and/or alcohol» (Scull, 2020: 136). Siden det er blitt kjent at kvinnene sjeldent bruker kondom i sine seksuelle relasjoner med «benefactors», problematiserer studiene ofte hvordan relasjonene kan medvirke til dårligere helse i landene med tanke på risikoen for å bli smittet med HIV (Scull, 2020: 136). Doktorgradsstudenten Srushti Upadhyay (2021) skriver at tidligere forskning viser at sugardating er rimelig normalisert i

---

³ Enkelte av bidragene er masteravhandlinger fra Nord-Amerika og Norge. Til tross for at man kanskje skal være forsiktig med å bruke dette som kilder, ser jeg at flere har blitt oppført av forskere i ettertid. Dette kan i seg selv illustrere hvor lite empirisk forskning det er av fenomenet. Av den grunn refererer jeg til disse siden jeg anser dataene deres som relevante.

Afrika. Flere kvinner med lav sosioøkonomisk bakgrunn kan foretrekke slike relasjoner fordi det kan bidra til høyere mobilitet og finansiell støtte. Krav om materielle goder kan derfor variere mellom å få mobiltelefoner, klær og kontanter. Yngre kvinner kan også ofte bli oppfordret av foreldre til å etablere forhold med velstående menn så det senere kan resultere i ekteskap (Upadhyay, 2021: 776).

I Øst-Asia, mer spesifikt Sør-Korea, Japan, Taiwan, Hong Kong og resten av Kina, kan sugardating sammenlignes med «compensated dating» (forkortet «CD»). Dette defineres typisk som: «a date-like meeting... where a middle-aged man and a school-aged girl spend time together, followed by sex and then the man's provision of money or gifts to the girl» (Scull, 2020, s. 136; Upadhyay, 2021, s. 776). CD i Øst-Asia kan beskrives av forskere som noe unge kvinner gjør for å nedbetale studiegjeld, samtidig som det argumenteres for at det kan motiveres ut av andre psykologiske og sosiologiske grunner. Forskere understreker at CD-forhold ikke nødvendigvis bare inkluderer «sex-for-penger»-relasjoner (Upadhyay, 2021: 776). En studie om CD av sosiologen Cassini Chu (2018) fra Hong Kong, viser hvordan internett sammen med moderne ideer koblet til intimitet har tiltrukket en rekke unge mennesker til å engasjere seg i CD. Disse anses sjeldent som prostitusjon av informantene (Upadhyay, 2021: 776). Innenfor kjønnsstudier forklarer de svenske forskerne Lena Gunnarsson og Sofia Strid (2021) at forskning kan diskutere om sugardating og/eller CD er «prostitusjon i forkledning» eller om det er annerledes fra prostitusjon. Basert på slike empiriske arbeider skriver forskerne at når sex beskrives som å utvikle seg «naturlig» i relasjonene så er det heller *datingen* som blir kompensert enn sexen (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 311). Chus funn viser at mennene i Hong Kong uttrykte at de kunne mislike det kommersielle aspektet til CD og heller lengtet etter autentiske, gjensidige relasjoner med kvinner (2018). Med andre ord, til tross for at den kommersielle avtalen gir forutsetninger for at relasjoner med yngre jenter blir mulig, er det et ønske blant mennene at kvinnene viser interesse for dem og hvor de er gjensidig tiltrukket av hverandre. Gunnarsson og Strid finner lignende ønsker blant menn i sugardating via en annen masterstudie fra Sverige (2021, s. 3). Det ser dermed ut til at de sosiale betingelsene og idealene blant menn i sugardating og CD kan minne om hverandre, til tross for at de er lokalisert på hver sin side av jordkloden.

Spesielt i USA hvor prostitusjon er kriminalisert i nesten alle stater (utenom noen få fylker i Nevada), har sugardatingsider slik som Seeking skapt debatt blant akademikere og den generelle allmennheten (Miller, 2011). Akademikere i Nord-Amerika belyser hvordan

sugardating kan ses på som en stigende trend blant studenter som har problemer med å betale skolepenger og studiegjeld. Enkelte legger ansvaret på sugardatingsidene selv siden de tidlig markerte kvinnelige studenter som målgruppen deres siden lanseringen deres på internett (Daly, 2017; Motyl, 2013). I analysen til den amerikanske juristen Alex Miller (2011), understreker hun hvordan «mutually beneficial arrangements» på sugardatingssider skiller seg fra normative romantiske forhold siden det foreligger et økonomisk bytte innad i relasjonen. Miller (2011) skriver at til tross for at nettsiden og brukerne bruker et tvetydig språk og kanskje arrangerer møter som brer seg utover det rent seksuelle, kan det likevel vurderes som prostitusjon (s. 67-68). Miller mener dermed at man kan betrakte sugardatingsider som «virtual pimps» (2011, s. 64).

I jusen har de amerikanske juristene Laura E. Deeks (2013) og Jacqueline Motyl (2013) uttrykt bekymringer for hvordan den amerikanske loven er ute av stand til å holde sugardatingssider ansvarlig for hva som kan anses som promotering av prostitusjon. Dette er som følge av immuniteten «Section 230 of the Communications Decency Act» tilbyr internettsider der ISP (“interactive service provider”, slik som f.eks. Seeking) ikke kan bli felt for ulovlig kriminalitet (Motyl, 2013, s. 939). Juristene problematiserer også den amerikanske «Moral Penal Code» (MPC) sin definisjon av prostitusjon for å være altfor vag, spesielt når man vurderer de ulike variasjonene av «arrangementer» som inngår i sugardating. MPC definerer prostitusjon som: «engag[ing] in sexual activity as a business» (Motyl, 2013, s. 935). Så lenge de seksuelle møtene kombineres med filmkvelder eller å spise middag, har det amerikanske rettssystemet konkludert med at det ikke kan dømmes som prostitusjon (Upadhyay, 2021, s. 776). For å illustrere problemet MPC skaper, analyserte Motyl bloggartikler av sugarbabies’ opplevelser i sugardating og identifiserte tre kategorier av arrangementer hvor bare én av dem kunne bli definert som prostitusjon ifølge MPC (2013, s. 945). Motyl konkluderer med at sugardating kan representere en kombinasjon av tradisjonell dating og prostitusjon, men uttrykker bekymring for immuniteten nettsidene kan dra nytte av dersom sugardatingsider i fremtiden blir en arena for online-prostitusjon (2013, s. 957).

På lignende vis argumenterer Scull (2020) for at ikke alle sugarrelasjoner kan defineres som prostitusjon hvis en går ut ifra MPCs definisjon. I hennes analyse basert på 48 dybdeintervjuer med kvinner i USA, anvender hun «connected lives»-perspektivet til Viviana Zelizer (2005) (denne forklarer jeg mer dyptinngående i teorikapittelet) og skriptteori fra symbolsk interaksjonisme (Scull, 2020, s. 137-139). Scull (2020) presenterer deretter syv ulike typer

sugarrelasjoner som hun kaller for: 1) «sugar prostitution», 2) «compensated dating», 3) «compensated companionship», 4) «sugar dating», 5) «sugar friendship», 6) «sugar friendship with benefits» og 7) «pragmatic love». Den første typen er den eneste Scull vurderer som å kunne bli forstått som prostitusjon (2020, s. 153). Siden forholdene ser ut til å variere av innhold, argumenterer Scull (2020) for at forholdene bør ses som unike «relasjonspakker» med distinktive kulturelle og personlige meninger, og derfor annerledes fra ren prostitusjon (s. 137-138).

Mens Miller (2011) og Scull (2020) kan tenkes å argumentere imot hverandre, faller flesteparten under diskusjoner om hvordan sugardating *kan være noe annet enn* prostitusjon. Flere kan f.eks. uttrykke bekymring eller vise til empiriske eksempler der sugardating kan bevege seg i retning av prostitusjonslignende varianter (Motyl, 2013; Deeks, 2013; Cordero, 2015; Daly, 2017). For å forstå hvorfor det kan utvikle seg den veien, bør vi se nærmere på hvilke motiver sugardaddies og sugarbabies kan drives av.

2.2 Motiver

Motivene blant sugarbabies ser ut til å ligne hverandre på tvers av bidragene. Sugarbabies forteller ofte at de kan drives av økonomiske eller materielle motiver, samtidig som de kan ønske å få anerkjennelse, bekreftelse eller felles kjemi med sugardaddy. Flere kan også utforske grenser og seksualiteten sin (Cordero, 2015; Kristiansen, 2019; Daly, 2017, s. 66; Nayar, 2017; Scull, 2020, Upadhyay, 2021; Groes et al., 2021; Bjønness et al., 2022). Blant sugardaddies finner de fleste forskerne at det bunner i seksuelle motiver, men hvor også dette blandes med ønsker om kjemi som oppleves som gjensidig (DeSoto, 2018; Kristiansen, 2019; Gunnarsson & Strid, 2021; Cordero, 2015; Nayar, 2017).

Flere har derfor benyttet seg av begrepet «bounded authenticity» myntet av den amerikanske sosiologen Elizabeth Bernstein (2007). Begrepet ble først formulert for å forklare hva prostitusjonskunder i større omfang ønsker å kjøpe i moderne tid og defineres som «(...) the sale and purchase of authentic emotional and physical connection» (2007, s. 103). Dette bygger videre på ideen om å gi kunder en «kjæresteopplevelse» («the girlfriend experience», forkortet «GFE») (Bernstein, 2007). Forskere kan argumentere for at det ser ut til at GFE kan forsterkes i sugardating der kvinner bruker mer energi på å leve seg inn i rollen, noe sugardaddies til gjengjeld verdsetter (Nayar, 2017, s. 336; Gunnarsson & Strid, 2021, s. 317-318). Av den grunn spør Nayar (2017) hvordan sugardeltagere gir mening til sine relasjoner

og om de deler en felles forståelse for hvordan sugardating kan sammenlignes med den senmoderne konstruksjonen av romantikk og kommersiell sex. Nayar (2017) ønsker å se om dette eventuelt kan avsløre noen endringer rundt kvinners sosiale og kulturelle normer, spesielt det som angår blandingen av penger og intimitet (s. 336).

2.3 Nyliberale perspektiver

Nayar (2017) benytter seg av kvalitativ tekstanalyse av kommentarer fra både sugarbabies og sugardaddies på ulike bloggposter gjennom Seeking.⁴ Diskursen som formes i kommentarfelter og forumer, tolkes av blant annet Nayar (2017) og masterstudentene Cordero (2015) og Daly (2017) som å fungere som et hjelpemiddel. Her kan brukere dele erfaringer og gi hverandre tips til hvordan de kan etablere forhold med sugardaddies.

Med utgangspunkt i fremveksten av individualisme og hvordan sosiologer betrakter seksualitet og parforhold, skriver Nayar at mennesker i større grad kan følge en mer instrumentell tilnærming til konstruksjonen av intimitet og romantikk (2017, s. 337). Personer som engasjerer seg i sugardating kan beskrive tradisjonelle forhold som å innebære mye «drama» og emosjonell utmattelse, dermed kan folk være mer motivert til å engasjere seg i relasjoner som tilbyr en (tilsynelatende) gjensidig utveksling (Nayar, 2017, s. 340). Dette kan blant annet illustreres gjennom sugarbabies' fortellinger om eksempelvis Tinder, hvor de kan oppleve å møte på useriøse menn og kvinner, og følgelig anser sugardating som et bedre alternativ (Kristiansen, 2019, s. 53). I bakgrunnen for studien skriver Nayar at kjærlighet og intime parforhold i senmoderne, vestlige samfunn kan anses som personlige prosjekter der spesielt seksualitet får en form for symbolsk kapital og er med på å forme «selvet». Av den grunn legges det større vekt på å ta de riktige eller rasjonelle valgene når man søker en partner ettersom dette også kan speile ens evne for selvrealisering som kan gi intellektuell, seksuell og emosjonell bekreftelse (2017, s. 337).

Til tross for at forskere kan se likheter mellom sexindustrien og sugardating, skriver Nayar hvordan sugardeltagere ser på deres relasjoner primært som forhold og ikke tjenester (2017, s. 344). For det første ser det ut til at brukerne anser *alle* typer forhold for å være preget av ulike former for transaksjoner (Nayar, 2017, s. 340). For det andre forventer sugardeltagerne at andre er emosjonelt tilgjengelige til tross for at de bindes gjennom en økonomisk kontrakt, det som berører Bernsteins begrep om «bounded authenticity» og som flere anser som sin

---

⁴ Nayar (2017) skriver ikke selv at det er direkte koblet til Seeking, men mine søk i etterkant viser at det tilhører blog.seeking.com. Disse postene er ikke lenger tilgjengelig i dag (2022).

«sikkerhet» i relasjonene (Nayar, 2017, s. 340). Diskursen i kommentarfeltene kan videre avsløre hvordan kvinnene oppfordrer hverandre til å jobbe for egeninteresse gjennom en nyliberal tankegang. Det advares mot å virke for desperat eller kravstor i møte med sugardaddies, samtidig som man skal være instrumentell. Likevel ser dette ut til å være en stor utfordring da sugarbabies ikke ønsker å bli forstått som profesjonelle sexarbeidere eller eskorter (Nayar, 2017: 341-343). Av den grunn foretrekker f.eks. flere å gi eller motta gaver (Nayar, 2017: 342). Dette er videre sammenflettet med det første aspektet – for sugarbabies er «kjemien» helt avgjørende for å unngå å føle at de selger sex.

Sugardating kan derfor utfordre dagens ideer om seksuell frigjørelse og moderne feminisme da det blandes med en nyliberalistisk markedslogikk og romantiske diskurser, noe som utvikler et slags konsept om egalitær intimitet, og i dette tilfellet, «mutually beneficial relationships». Gjennom denne ideologien kan kvinner oppfordre hverandre til å vurdere mellom ulike alternativer, og beregne verdien av tid og arbeid. Dette kan speile: «... Marxist feminism's call to recognize women's labour-power and the value of social production» (Nayar, 2017: 344). Sugardating blir igjennom denne diskursen framstilt som et godt alternativ fordi det oppfyller både emosjonelle og finansielle behov, og utfordrer fordømmen om at kommersialisering av sex er iboende undertrykkende for kvinner (Nayar, 2017: 344). Diskursen kan videre understreke hvordan kvinner kan bruke deres erotiske evner til å få tilgang til ulike former for kapital og kanskje øke sin sosiale mobilitet, men forblir likevel sårbare for å bli redusert til å nedverdige begreper slik som «trophy wife» eller «gold digger». Dette kan peke på goder og onder i sugardating kvinner blir nødt til å balansere. I konklusjonen påpeker Nayar at utviklingen av en slik diskurs kan muligens bidra til å marginalisere sexarbeidere enda mer da deres behov ignoreres eller til og med blir foraktet av andre kvinner som *også* tjener på en kommersiell form for intimitet (2017: 345).

I en forlengelse av denne tilnærmingen viser den norske masterstudenten Iselin Kristiansens (2019) kvalitative analyse hvordan sugarbabies kan bli betraktet som en entreprenør og en «nyliberal feminist». Bygget på kulturstudier og Ulrich Bröcklings (2016) begrep om «the entrepreneurial self», argumenterer hun for hvordan en sugarbaby kan være kalkulerende, økonomisk og rasjonell. Hun er kanskje primært opptatt av hva hun kan «få ut av» andre personer eller hvordan en sugardaddy kan brukes som et springbrett for fremtidig suksess (som ved jobb og karriere) (Kristiansen, 2019, s. 108). Ideen om den «nyliberale feministen» stammer fra Cathrine Rottenberg (2014) sin artikkel «The Rise of Neoliberal Feminism». Argumentet er at den nye feministiske bevegelsen oppstår som en konsekvens av

nyliberalisme som fokuserer på individualisme og selvrealisering. Nyliberalistisk feminisme erkjenner at det enda eksisterer strukturelle ulikheter mellom menn og kvinner, men løfter frem hvordan de interne problemene er avgjørende for kvinner i dag og skifter dermed det feministiske prosjektet fra det kollektive ned til selvet individet (Kristiansen, 2019, s. 43).

Som en måte å oppnå dette på, argumenterer Kristiansen for at sugardating iblant kan spille på pornografi, noe hun argumenterer for at får sugardating til å virke som en slags «pornography of reality» (2019, s. 69). Hun gir eksempler på hvordan f.eks. sugardaddies kan iscenesette seg selv som en «Hefnarian ‘playboy’» eller «gentleman», og på den måten virkeliggjør en fantasi med sugarbaby (2019: 108, 110). Slik kan sugardaddy omfavne den tradisjonelle forestillingen om maskulinitet og mannsrollen, det som flere sugarbabies kan like ettersom de setter pris på innsatsen deres. Kristiansen antyder dermed til hvordan norsk sugardating kan tolkes som en «guilty pleasure» siden det kan bryte med feministiske verdier og normer (2019: 110). Hva som skiller hennes funn fra Nayars er imidlertid hvordan flere sugarbabies kan oppfatte sugardating som en form for prostitusjon, men hvor de anser dem selv som å ha en spesielt sterk psyke (2019, s. 85). Å unngå å bli avhengig av inntekten er på en annen side et argument for at sugardating ikke kan sammenlignes med prostitusjon ifølge en av hennes informanter. Av den grunn mener Kristiansen at sugarbabies muligens oppnår en slags handlingsfrihet («agency») når de distanserer seg fra den innbilte *andre*, en skjør sugarbaby (Kristiansen, 2019: 84-85, 109).

2.4 Kodespråk

Miller (2011) argumenterer for at en av grunnene til at sugardating sjeldent blir fanget opp av politi og retten kan være hvordan sugarbabies er mer selektive enn prostituerte eller eskorter; de er på utkikk etter en spesifikk sugardaddy som de kan treffe og bygge en relasjon med (s. 57-58). Cordero (2015) utforsker nærmere hvordan sugardeltagere kan benytte seg av eufemismer og hva disse kan symbolisere. For eksempel finner hun at ord som «companionship» og «chemistry» ofte indikerte sex eller seksuell attraksjon (2015, s. 65). En informant, en sugardaddy, kunne også fortelle hvordan han tolket «mutually beneficial» som en eufemisme for komplementariteten mellom sex og penger (Cordero, 2015, s. 69). Av den grunn argumenterer Cordero for at kodene i sugardating brukes helt bevisst for å etterligne legitime former for dating i samfunnet, det som samsvarer med Millers tolkning (2011). Også Kristiansen deler en lik tolkning. Kristiansen tolker «bounded authenticity» for å være innebygd i det sosiale spillet der de autentiske følelsene ideelt skal komme i forrang, mens de

avgrensede rammene helst ikke skal bli artikulert mellom partnerne (2019, s. 89). Dermed argumenterer hun for at sugarbabies kan finne på kreative ord og eufemismer sånn som f.eks. «prinsesse», «å bli skjemt bort» eller «rådgivning» for å peke på deres økonomiske interesser (Kristiansen, 2019, s. 88). Likevel påpekes det hvordan dette kan komplisere relasjonene. Det kodete språket påstås iblant å resultere i forvirring, usikkerhet og av og til utnyttelse av sugarbabies (Daly, 2017, s. 87). Cordero (2015) vektlegger dermed hvordan Seeking i løpet av dens levetid bestandig endrer språket sitt for å henge tritt med dagens likestillingsverdier og moraler. Til tross for slike reguleringer, argumenterer Cordero (2015) og Daly (2017) for at sugardating likevel ser ut til å være bygget på patriarkalske, heteronormative og kjønnete ideer om partnerskap. Dette kan følgelig resultere i asymmetriske maktforhold mellom sugarbaby og sugardaddy, der sistnevnte ser ut til å nyte flere goder (Cordero, 2015; Daly, 2017).

2.5 Makt og frihet

Slik som Upadhyay skriver pågår det enda en debatt blant feminister om sexindustrien kan betraktes som å ha iboende mekanismer som stadig utnytter kvinner eller om det kan ses på som å styrke kvinner (2021, s. 776). Temaet om prostitusjon i sosiologien kan spores tilbake til Karl Marx' og Friedrich Engels' kritikk av det voksende, kapitalistiske samfunnet. Bernstein skriver: «For Marx and Engels, prostitution served as the supreme metaphor for the exploitation inherent in wage labor, representing the commodification of the most 'market inalienable' of human capacities» (2007, s. 7-8). Den politiske og akademiske tilnærmingen til prostitusjon har fram til, og i løpet av 1900-tallet, resultert i sterkt stigma og skam blant de som selger sex. På slutten av 80-tallet og utover på 90-tallet oppsto det en vending i diskursen der sexaktivister og flere feminister heller introduserte det nøytrale og ikke-stigmatiserende ordet «sexarbeid/er» («sex work/er»). Dette var et forsøk på å normalisere og legitimere seksuelle tjenester som «arbeid» og for å belyse hvor bredt og glidende service- og kroppslig arbeid er (Bernstein, 2007 s. 11). Bernstein argumenterer for at prostitusjon, slik det eksisterer i moderne tid, ikke kan analyseres uten å ta i betraktning den postindustrielle utviklingen i samfunnet der spesielt teknologi har bidratt til nye, subjektive opplevelser av seksualitet (2007). Av den grunn kan subjektive følelser av makt og handlingsfrihet se ut til å få ulike uttrykk, også i sugardating.

I den danske rapporten om «byttedating» (et begrep som også inkluderer sugardating) skriver Bjønness et al. (2022) hvordan unge kan få følelsen av kontroll og makt over mennene når de

får penger for samvær, men at denne følelsen ofte er overfladisk og er sjeldent er langvarig da menn stort sett er ute etter sex (s. 24). Cordero (2015) finner lignende funn der kvinner kan se på sin seksualitet som et nyttig redskap, men hvor det også føles ut som om den har en utløpsdato. Ettersom det er mennene som har pengene kan de når som helst bytte henne ut med en annen vakker kvinne. Dermed er det ham som sitter på makten (Cordero, 2015, s. 83-84). Bjønness et al. (2022) understreker på sin side hvordan maktfølelsen kan forsvinne når de unge føler at situasjonene blir for grenseoverskridende (s. 24). Om man ser på Chus (2018) analyse igjen kan makt i CD bli betraktet som makten i å kunne velge en mann, en distinksjon til andre prostituerte som oppfattes å ikke ha dette privilegiet (s. 191).

Angående eufemismer som tidligere nevnt, argumenterer Cordero (2015) for at ordet «fun» ser ut til å ha ulike semiotiske betydninger. For menn kunne det eksempelvis bety dramafri relasjoner, mens kvinner i større grad vektla hvordan de er nødt til å være strategiske og kan føle på et underholdningspress overfor sugardaddy, dermed er ikke de like avslappet (s. 87, 91). Dermed kan språket argumenteres for å være kjønnet betinget, det som kan forklares av den patriarkalske grunnmuren sugardating kan tolkes å være bygget på (Cordero, 2015).

Så hva med menns opplevelse av makt? Det er enda lite litteratur tilgjengelig om sugardaddies' opplevelser av sugardating. Cordero skriver at sugardating muligens åpner muligheten for menn til å treffe unge kvinner de ellers ville vært sosialt hindret i å gjøre, det en sugardaddy i Gunnarsson og Strid sin analyse kaller «å hoppe frem i køen» (2015, s. 81; 2021, s. 315). Denne mannen forklarer at det å få oppmerksomhet fra kvinner er vanskelig og mener det kan skyldes digitale infrastrukturer i datingapper der kvinner oftere enn menn blir møtt med forespørsler (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 315). På denne måten kan menns oppfatning av makt være forankret i deres evner til å gjenerobre den tradisjonelle, heteroseksuelle mansrollen ved å styrke maskuliniteten sin (Cordero, 2015, s. 81). Chu kan kanskje støtte denne tolkningen ettersom hun studerer hvordan transformasjonen mot mer egalitære former for romantikk og intimitet i det moderne Hong Kong kan true den hegemoniske maskuliniteten som tidligere utøvde større kontroll over kvinner (2018, s. 194). Chu skriver: «CD serves as a plausible site for men to relax by temporarily putting aside the demands of the new male role and allowing them to regain and assert their masculinity in CC-Brother relationships» (2018, s. 195).⁵ Enkelte studier kan derfor gi antydninger til hvordan

---

⁵ «Brother» refererer til de mannlige klientene av CD, mens «CC» stammer fra det kantonesiske begrepet «C Chung» som direkte oversatt betyr «privat klokke» og refereres til kvinner som selger eller tilbyr sex (Chu, 2018, s. 13).

sugardaddies (eller andre beslektede begreper slik som «brothers») skyver vekk moderne forventninger til mannsrollen og søker bekræftelse fra kvinner hvor de setter pris på ham for den han er (Chu, 2018; Gunnarsson & Strid, 2021; Kristiansen, 2019; Cordero, 2015). Dette bringer meg videre til temaet om gjensidighet.

2.6 Gjensidighet og autentisitet

Gjensidighet ser ut til å bli tolket på litt forskjellige måter. På en side kan det refereres til sugarbabies og sugardaddies gjensidige *forståelse* av relasjonen, at han får noe av henne og motsatt. Dette kan sikte til de instrumentelle og komplementære aspektene ved sugardating. På en annen side kan det sikte til hvordan relasjonene oppleves som *gjensidig autentisk* i henhold til de seksuelle og emosjonelle aspektene. I den kvalitative studien til Gunnarsson og Strid (2021) studerer de hvordan økonomi og følelser av gjensidighet utspiller seg blant heteroseksuelle sugardaddies (s. 1). Studiens teoretiske rammeverk bygger på feministiske arbeider der forskerne drøfter hvordan patriarkalsk heteroseksualitet kan plassere menn i en kontradiktorisk posisjon. På en side kan de søke etter å kontrollere kvinner, men forskerne finner også hvordan denne type kontroll kan være i veien for å oppfylle dypere emosjonelle følelser knyttet til sex, det som for flere krever en opplevelse av gjensidighet (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 4).

Resultatene viser at sugardaddies ønsker gjensidige relasjoner med sugarbabies, men kan oppleve økonomiske goder som et «problem» da det kan vekke mistanker om sugarbabies virkelige motiver. Dog kunne de ironisk nok også bruke materielle kompensasjoner for å danne et forhold (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 5). Forskerne deler dermed funnene inn i to ulike kategorier: seksuell gjensidighet og relasjonell gjensidighet. Den første refererer til sugardaddies som foretrekker kvinner som ikke er drevet av økonomiske insentiver, men som faktisk nyter å ha sex med dem. Gunnarsson og Strid (2021) argumenterer for at til tross for at dette kan virke egalitært, kan også den seksuelle bekræftelsen de får av kvinner lette sugardaddies' moralske uro og gi dem større nytelse av sexen. Argumentet blir følgelig at sugardaddies' ønske om seksuell gjensidighet kan være bygget på egoistiske interesser (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 314). Relasjonell gjensidighet refererer videre til menns sårbarhet og ønske om bekræftelse fra et emosjonelt perspektiv. Eksempler på dette kan f.eks. være at sugarbabies gir dem oppmerksomhet eller viser takknemlighet overfor gaver istedenfor at de tar dem for gitt (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 314).

Et viktig, men sjeldent diskutert tema er hvorvidt det kan oppstå romantikk i sugardating. I den danske dokumentarserien «Gina Jaqueline – en sugardaters fortelling» kan man se Gina gråte over «advokaten», en sugardaddy hun innser at hun har blitt betatt og forelsket i (Lange, 2017, 20:30-25:00). Slike emosjonelle opplevelser av sugarbabies synes å være nærmest ikke-eksisterende i akademisk litteratur. Istedenfor er det større fokus på hvordan kvinner simulerer emosjonell og seksuell nytelse overfor sugardaddies gjennom emosjonelt arbeid. Dette stiller derved spørsmål ved sugardeltagernes autenticitet. Gunnarsson og Strid argumenterer for at kvinners autenticitet blir mer troverdig dersom de opptrer mindre profesjonelle enn f.eks. eskorter og prostituerte. Likevel kan sugardaddies opplevelser av sugarbabies være tvetydige og ambivalente der flere kan være bevisste over hvordan sugarbabies kan gi en «performance». Dette analyserer de ut ifra det teoretiske begrepet til Teela Sanders om «the ‘authentic-fake’ delusion of mutuality» som viser til den kombinerte følelsen av gjensidig nytelse (slik den oppleves der og da), i tillegg til bevisstheten man har til de performative aspektene ved opplevelsen (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 8). Gjennom en slik teoretisk tilnærming kan det virke som at enkelte sugardaddies heller bare lar seg «rive med» i fantasien.

Opplevelsene av bekreftelse fra sugarbabies argumenterer Gunnarsson og Strid videre for at kan måles etter den relative attraktiviteten sugardaddies' besitter i forhold til de andre mennene på sugardatingsider (2021, s. 9). Ambivalensen som dukker opp i menns fortellinger kan derfor antyde til hvordan enkelte menn kan akseptere avgrensningen i forholdene (det som kan referere til «bounded authenticity») til tross for at noen kanskje hadde ønsket at forholdene utviklet seg til ikke-kommersielle forhold.

2.7 Marginaliserte unge i Norden

I løpet av de siste årene har flere forskere samarbeidet for å kartlegge hvordan situasjonen rundt kommersiell sex ser ut blant unge mennesker i Norden. Studiene fokuserer i større grad på hvordan marginalisering blant unge kan være relevant og knytter de iblant til sugardating. Generelt sett ser det ut til å være lite empirisk forskning på dette feltet i Norden (Holmström et al., 2019). Av den grunn underbygges hensiktene bak forskningsprosjektene at de ønsker å produsere mer kunnskap slik at organisasjoner og sosialarbeidere enklere kan hjelpe de unge, forstå dem bedre og komme de i møte på en ikke-stigmatiserende måte (Holmström et al., 2019; Bjønness et al., 2022; Andersen & Thing, 2021).

I det norske bidraget fra rapporten «Young People, Vulnerabilities and prostitution/sex for compensation in the Nordic countries» (2019) gjør kriminologene May-Len Skilbrei og Tara Söderholm en tekstanalyse av mediedekningen knyttet til sex for kompensasjon i tidsspennet 2009-2019, samt intervjuer med norske sosialarbeidere. Ut ifra materialet deres identifiserer de tre kategorier som utpekte seg. Disse er «warning against new trends», «enjoying the job» og «protecting our children». I den første kategorien finner de at blant de gangene sugardating blir nevnt i media, preges den norske diskursen ofte av bekymringen for hvordan sugardating kan lokke nye mennesker til prostitusjon. Kategorien skildrer hvordan media beskriver sugardating som å hvile på individualistiske verdier. Dette problematiseres av forskerne ettersom risiko kan forstås som et individualisert problem, det som kan gi konsekvenser for hvordan anerkjennelse og skyldfølelse oppleves av individene (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 156-157). Forskerne finner at sugardating kan bli forstått som prostitusjon, noe media farger som dårlig og skadelig for kvinner (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 157).

Skilbrei og Söderholm skriver videre at det eksisterer lite relevant data og empiri knyttet til kommersiell sex blant unge. Informantene deres mistenker at kan skyldes hvordan unge bruker digitale plattformer og internett for å organisere bytterelasjoner med hverandre (2019, s. 145). For å granske sugardating nærmere stilte forskerne spørsmål til sosialarbeidere hva deres inntrykk av fenomenet er. Her forteller de først at bruken av f.eks. hjemmesider eller digitale apper kan gjøre det utfordrende å lokalisere og tilby unge hjelp gjennom organisasjonene (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 147). En informant beskriver det som en «trend» og flere sosialarbeidere mener det ligner prostitusjon, til tross for at de unge kan være usikre selv (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 146). Slik som en informant blir sitert: «These more unclear forms [talking of for example sugar dating] have been called a softer form of prostitution, but we believe that it's the opposite; it is making prostitution more intimate» (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 147). Gjennom samtaler med informantene forteller de at de unge ofte ikke ser på deres handlinger som prostitusjon, men heller at de befinner seg i en gråsoner. Informantene forteller at seksuell utforskning ofte er en av motivene, men tolker også inngangen til sugardating som å være en måte å håndtere vanskelige situasjoner på. Selv om sugardating kan fremstilles som et «nytt» fenomen, insisterer informantene på at mange av de typiske tilnærmingene til prostitusjon er synlige (Skilbrei & Söderholm, 2019, s. 147).

Det later til at det er en generell bekymring i allmennheten overfor utviklingen av digitale kanaler og hvordan disse kan påvirke unge til å etablere bytterelasjoner. Et viktig bidrag som

ser på de unges marginalisering er den nylige publiserte sluttrapporten fra Danmark av Jeanett Bjønness, Marie Højlund Bræmer og Christian Groes kalt «Byttedating i Danmark» (2022).⁶ Utvalget for den kvalitative studien består av totalt 60 personer mellom 18 og 30 år, både kvinner, menn og transpersoner, men med en overvekt av heteroseksuelle kvinner (Bjønness et al., 2022, s. 8). Forskerne understreker hvordan de kvalitative og kvantitative data i rapporten representerer unge som allerede, på en eller annen måte, kan sies å være marginaliserte fra før av (Bjønness et al., 2022, s. 59). For å nå de unge brukte de flere rekrutteringsmetoder, blant annet gjennom organisasjoner som tilbyr hjelp i forhold til kjønnsidentitet, seksuell orientering, rus og prostitusjon. De informerte også om studien via brosjyrer og plakater på utdanningsinstitusjoner, kaféer og biblioteker. I tillegg annonserte de for studien via datingappene Grindr og Tinder, samt nettsiden sugardaters.dk. Dog mislyktes de på de to siste da administratorene fjernet utlysningene (Bjønness et al., 2022, s. 8).

Deres kvantitative data ble utført gjennom to spørreundersøkelser der den første avgrenset seg til unge mellom 18 og 30 år med totalt 1.732 respondenter, mens den andre representerer unge mellom 15 og 22 år med 24.200 respondenter (den siste baseres på eksisterende data fra en ungprofilundersøkelse). Disse ble utført mellom høsten 2019 og vinteren 2020 (Bjønness et al., 2022, s. 71). Samlet sett viser resultatene at ca. 5 % av unge voksne mellom 18 og 30 år har erfaring med byttedating, mens den andre undersøkelsen angir henholdsvis 2.3 % av unge mellom 15 og 22 år (Bjønness et al., 2022, s. 72). Undersøkelsene viser at homoseksuelle og biseksuelle i større grad rapporterer at de har byttet sex for materielle goder. De kvalitative dataene viser at fem av seks menn i studien identifiserer seg som homoseksuelle (Bjønness et al., 2022, s. 72, 8). Dette kan kanskje ses i sammenheng med Skilbrei og Søderholms bidrag der de refererer til en norsk studie fra 2002 med 12.000 respondenter der 2.1 % gutter sammenlignet med 0.6% jenter hadde rapportert at de hadde gjort seksuelle tjenester mot betaling. Andre undersøkelser fra 2008 og 2018 kunne også vise høyere score blant gutter enn jenter og kan derfor støtte den første studien (Skilbrei & Søderholm, 2019, s. 143-144). At den danske studien viser høyere andel av homoseksuelle enn heteroseksuelle menn kan muligens gi antydninger til hvordan seksuell orientering kan være relevant for diskusjonen.

---

⁶ I 2021 publiserte forskerne en foreløpig rapport av resultatene fra prosjektet kalt «Sugardating blandt marginaliserte unge» der de brukte termen «transaksjonel sex» (Groes et al., 2021, s. 3). I rapporten fra 2022 er termen blitt byttet ut med «byttedating». Begrunnelsen for termene ligner hverandre i rapportene, men den siste vektlegger hvordan de tar utgangspunkt i de unges fortellinger der ikke alle nødvendigvis anser det de gjør som sugardating (Bjønness et al., 2022, s. 6). Likevel ser sugardating ut til å være et viktig nøkkelord for deres forskning.

Utover dette viser resultatene at det ser ut til at kvinner heller enn menn er mer utsatte i bytterelasjoner. Flere kvinner rapporterer at de tidligere har blitt utsatt for seksuelle overgrep enten før og/eller etter de fylte 13 år. Kvinnene virker også å være mer plaget av psykiske lidelser enn menn (Bjønness et al., 2022, s. 73).

De kvalitative dataene til Bjønness et al. (2022) fokuserer i stor grad på hvordan bakenforliggende faktorer slik som mental helse, oppvekst, bosituasjon, rus og tidligere overgrep kan spille inn på deres motiver for drive med byttedating. Resultatene viser at over halvparten kan sies å ha hatt en ustabil oppvekst. Eksempler på dette kan være skilsmisser, psykisk sykdom, vold eller rusmisbruk i hjemmet. Enkelte informanter forteller også om tilfeller av overgrep og incest. Mange deler hvordan de har blitt utsatt for mobbing og utenforskap på skolen, der enkelte har byttet skole flere ganger i løpet av oppveksten. Forskerne finner at ca. en fjerdedel av de unge har vært innlagt på institusjoner, bodd hos fosterfamilier eller andre familiemedlemmer pga. omsorgssvikt i hjemmet (Bjønness et al., 2022, s. 62).

Forskerne finner at de unges inngang til byttedating er variert. Enkelte kan danne relasjoner via Tinder eller treffer menn tilfeldig på byen, men det virker som at det er sugardatingsider som dominerer. Resultatene viser hvordan flere unge søker emosjonell kontakt med eldre forsørgerfigurer og at dette kan knyttes til deres oppvekst siden flere deler at de har savnet å ha trygge voksne rundt seg. De finner også at noen unge kan gjøre byttedating for å kjøpe rusmidler (Bjønness et al., 2022, s. 62). Oppsummert kan studien vise at de unge stort sett er opptatt av å tjene penger, men der andre motiver som spenning, utforskning av grenser, seksuell utforskning og bekreftelse kan opptre samtidig. Flere kan eksempelvis fortelle at de har opplevd gode relasjoner med sugardaddies, at de opplever dem som mer spennende enn sine jevnaldrende og kan føle feministisk kontroll i byttedating (Bjønness et al., 2022, s. 63). Som jeg var inne på tidligere kan flere også oppleve denne kontrollen som overfladisk og mange kan føle seg utilfredsstilt. Flere tar opp problematikken rundt grenser og der noen kobler det til deres livshistorie hvor de muligens bestandig har hatt vanskelig for å definere eller overholde disse. En mindre gruppe igjen kan fortelle at de ikke har hatt problemer med dette. Det er også variasjon i hvorvidt de trekker grenser mellom sugardating og vanlig dating, eller sugardating og prostitusjon, og forskerne argumenterer for at dette ofte avhenger av hvordan avtalene deres er formulert (Bjønness et al., 2022, s. 63 -64).

Forskerne argumenterer for at langtidseffekten av å drive med byttedating ofte ender i psykisk ubehag blant unge, det som konsekvent fører til stress og uro rundt egen selvverd. Av den grunn kan stigma, skam og tabu være grunner til at de ønsker å slutte med byttedating. Enkelte forteller at situasjonen deres kanskje ville vært annerledes dersom noen voksne i f.eks. skolen eller det sosiale systemet hadde fanget dem opp tidligere. De unge kan dog oppleve utfordringene i variert grad og flere unge søker større forståelse for nyansene i byttedating (Bjønness et al., 2022, s. 64-65).

2.8 Oppsummering

Bidragene viser at det er lite empirisk forskning på sugardating og der flere problematiserer likhetene den har med prostitusjon. I den eksisterende litteraturen virker det som at unge kvinner er i hovedfokus, det som kan skyldes allmennhetens bekymring for hvordan sugardating kan glamoriseres på internett. Også nyere nordisk forskning kan sette søkelys på hvordan stigma og marginalisering kan være relevant og kan sette annen litteratur som vektlegger gjensidighet og nyliberal tankegang i sugardating i et kritisk perspektiv. Selv om studier av kommersiell sex tradisjonelt sett fokuserer på selgerens perspektiv, vokser også litteraturen om kjøperens perspektiv (Milrod & Weitzer, 2012, s. 448; Sanders et al., 2020, s. 1). Dog er det enda få studier som tar utgangspunkt i sugardaddies. I kvalitative studier der sugardaddies nevnes bruker f.eks. forskere forumer og kommentarfelt (Nayar, 2017; Upadhyay, 2021; Daly, 2017; DeSoto, 2018), mens studenter som Cordero (2015), Kristiansen (2019) og forskerne Gunnarsson og Strid (2021) er blant de få som har utført kvalitative intervjuer med sugardaddies. Foreløpig argumenterer forskerne for at deres analyser ikke kan generaliseres, og mener det fortsatt er behov for mer forskning av fenomenet. Av den grunn ønsker jeg å bidra med en kvalitativ studie som intervjuer både menn og kvinner, der jeg utforsker deres meningsdannelser og opplevelser knyttet til autenticitet og emosjonelt arbeid.

3 Teoretisk rammeverk

Sugardating kan representere relasjoner som blander økonomiske transaksjoner med intimitet, derfor vil denne oppgaven bruke kunnskap hentet fra økonomisk sosiologi presentert av den amerikanske sosiologen, Viviana Zelizer (2005). Dette bygger dermed grunnlaget for den

økonomiske forståelsen som videre komplimenteres av forskning om kommersiell sex i moderne samfunn av en annen amerikansk sosiolog, Elizabeth Bernstein (2007). For å ytterligere forstå sugardeltagernes opplevelse av egen og andres emosjonelle investering i relasjonene, trekker jeg på relevante begreper fra emosjonssosiologen Arlie Hochschild (2012).

3.1 Relasjonsarbeid

Denne oppgaven bruker Zelizers definisjon av intimitet hentet fra hennes bok *The Purchase of Intimacy* (2005). Intimitet kan defineres ut ifra *kunnskap* (delte hemmeligheter, mellommenneskelige ritualer, kjennskap om hverandres kropp, bevissthet rundt personlige sårbarheter og felles minner av pinlige situasjoner) og *oppmerksomhet* (hengivenhet, kroppslige tjenester, internt språk, emosjonell støtte og korrigerende av flauter). Intime relasjoner avhenger dermed av ulike variasjoner av tillit (Zelizer, 2005, s. 14-15). Denne oppgaven forstår dermed økt intimitet i forhold som å være mer autentiske enn forhold som kan sies å ha begrenset intimitet. Zelizer (2005) streber her etter å ta fatt i intime forhold som ikke utelukkende assosieres med to romantiske eller seksuelle partnere, men inkluderer også relasjoner slik som f.eks. forelder-barn, psykiater-pasient, advokat-klient, prostituert-kunde eller vennskapelige relasjoner. Zelizer påpeker at til tross for at omsorg og intimitet ofte komplimenteres hverandre, behøver ikke dette bestandig være tilfelle da intime relasjoner også kan inkludere voldelige partnerskap (2005, s. 17). Intimitet er dermed et begrep som omfatter både positive og negative menneskelige forhold.

Zelizer (2005) beskriver hvordan samfunnsvitene de siste tiårene har skilt seg i tre ulike retninger for å forstå sammenhengen mellom penger og intimitet i sosiale forhold. Den første og mest dominerende retningen representeres av en normativ ideologi som Zelizer kaller for «separate spheres and hostile worlds». Hovedargumentet til «the hostile worlds view» hviler på at økonomisk aktivitet og intimitet opererer i samfunnet som to separate sfærer som, hvis de blandes sammen, kan bygge opp til moralsk konflikt og behøver dermed adskilte grenser mellom sfærene. Argumentasjonen understreker at dette gjelder både når den intime sfæren overføres til den økonomiske sfæren og motsatt. Eksempler på slike situasjoner der den ene sfæren forurenser den andre kan f.eks. være å «ligge seg til topps» i et firma eller drive prostitusjonshandel (Zelizer, 2005, s. 22). «The hostile worlds view» ser derfor penger og intimitet som uforenlige med hverandre og som truer moralen. Zelizer forklarer at denne

forståelsen var spesielt fremtredende i sosialteori på 1800-tallet og har overlevd helt fram til 2000-tallet der det enda eksisterer akademikere som styres av dette synet (2005, s. 26).

I den andre retningen finner vi «nothing-but»-argumentet eller «ikke-annet-enn»-argumentet på norsk. Tenkere som tar dette standpunktet argumenterer heller for at blandingen av intimitet og penger er *ikke annet enn* en annen variant for normal markedsaktivitet, kulturell uttrykkelse eller ikke annet enn en utøvelse av makt (Zelizer, 2005, s. 21). Zelizer argumenterer for at «nothing-but»-perspektivet reduserer situasjoner med penger og intimitet til forklaringer langs den økonomiske, kulturelle eller politiske aksene i samfunnet (2005, s. 29). I oppsummeringen av de to perspektivene, skriver Zelizer at:

Common interpretations of the intersection between economic interchange and intimate relations, as we see, range from the moral concerns of hostile worlds theorists to the pragmatism of nothing-but economic views, the constructivism of nothing-but culturalists, and the political critique of nothing-but power analysts (2005, s. 32).

Zelizer (2005) argumenterer for at begge innfallsvinkler kommer til kort i å forklare forbindelser mellom penger og intimitet, og forsvarer heller det tredje perspektivet hun kaller for «connected lives». «Connected lives»-perspektivet ser heller på hvordan mennesker aktivt gjør relasjonsarbeid med hverandre («relational work») for å definere, etablere og differensiere mellom ulike relasjoner, og hvilke medium og økonomiske transaksjoner som diskuteres frem i det respektive forholdet (Zelizer, 2005, s. 32-33). Relasjonsarbeidet peker på hvordan mennesker differensierer deres forhold fra andre typer forhold det kan stå i fare for å misforstås med, og som potensielt kan ødeleggende for den ene parten, begge parter eller tredjeparter av forholdet (eks. prostitusjon versus romantiske forhold i dette tilfelle). Relasjonsarbeidet innebærer dermed hvordan partene opprettholder, reparerer, avslutter eller forhandler den sosiale relasjonen på nytt dersom nye muligheter, trusler eller problemer skulle oppstå (Zelizer, 2005, s. 35). «Connected lives» består dermed av fire ulike elementer som forbindes sammen, nemlig relasjonene, transaksjonene, medium og grenser der relasjonsarbeidet er prosessen av å finne forutsigbare ordninger ut ifra disse elementene (Zelizer, 2005, s. 37).

Zelizers (2005) empiri består av en rekke amerikanske rettsdokumenter fra ulike rettssaker der juryer har støttet på moralske dilemmaer og definisjonsproblemer der økonomi og intimitet flyter over i hverandre. Her vurderer dommere og jurymedlemmer mennesker som har helt spesielle, sosiale forhold som kan være vanskelig å definere som enten prostitusjon eller

samboerskap. Av den grunn påstår Zelizer (2005) at et «connected-lives»-perspektiv kan være mer anvendelig enn de andre perspektivene for å forstå den sosiale meningen av regler og atferd som oppstår i relasjonene. Tatt dette i betraktning påstår Zelizer (2005) videre at i grunn *alle* typer forhold har eller kan ha en eller annen form for sammenblanding av penger og intimitet, men at et hvert forhold får sitt unike uttrykk ut ifra relasjonsarbeidet det utarbeides fra. I stedet for å betrakte penger og intimitet som dikotomiske, ser Zelizer det heller som et kontinuum (2005, s. 307). Dog er en viktig innvending at selv om medium i form av penger ikke bestandig er like synlig i intime eller familiære forhold, behøver de ikke skille seg fra de som gjør det eksplisitt. Tvert imot, partnerskap, omsorg og vedlikehold av husholdning kan også innebære omfattende arbeid, forbruk og fordeling av eiendeler, som på kanskje usynlig vis baseres på allokering av økonomi. Zelizer understreker hvordan ingen av disse intime interaksjonene hadde fungert dersom ikke økonomi bandt dem sammen (2005, s. 291).

«Connected lives»-perspektivet kan dog være preget av noen svakheter. I et essay av sosiologene Caputo-Levine, Lim og Wills (2007) belyser de hvordan perspektivet, i en parallell lesning med Mark Granovetters videreutvikling av begrepet «embeddedness»,⁷ kan representere en urealistisk oppfatning av intime relasjoner i dagliglivet. Zelizers (2005) brede definisjon av intimitet gjør at den kan stå i fare for å virke for deterministisk og føre til «over-embeddedness» da distinksjonen mellom nære og fjerne relasjoner kan bli for vage. Caputo-Levine et al. foreslår dermed at «connected lives» kan være mer fruktbart å bruke i analyser dersom det tas større hensyn til hvordan makt og resiprositet blir utøvd i relasjonene da de anser disse elementene, som Zelizer drøfter i liten grad, som essensielle for å kalle en relasjon «intim» (2007, s. 605-606).

Til tross for denne innvendingen argumenterer jeg for at intimitetsbegrepet når sine teoretiske formål i analysen da definisjonen kan passe godt med oppgavens empiri. Ved hjelp av andre sosiologiske begreper vil jeg forsøke å nyansere det ut ifra informantenes opplevelser av resiprositet, skjeve maktforhold og tillit slik som oppfordret av Caputo-Levine et al. (2007).

---

⁷ Den amerikanske sosiologen Mark Granovetter argumenterte i sitt klassiske essay «Economic Action and Social Structure» (1985) for at økonomisk atferd alltid er sammenflettet («embedded») i sosiale strukturer der å opprettholde sosiale relasjoner som regel overgår «atomiserte» handlingsmotive. Granovetter argumenterer for at tidligere nyklassiske økonomiske modeller som tolker at atferd er drevet av isolerte, økonomiske egeninteresser kan være en misforståelse. Han kritiserer dermed dualistiske og reduksjonistiske syn på økonomisk og sosial atferd (Caputo-Levine et al., 2007, s. 602; Granovetter, 1985).

3.2 Konstruksjonen av intimitet i sexarbeid

I *Temporarily Yours* (2007) av Elizabeth Bernstein introduserer hun et nytt begrep hun kaller for «bounded authenticity» for å skildre den økende interessen blant sexarbeidere og kunder om en autentisk, men avgrenset relasjon. «Bounded authenticity» kan sies å oppleves som genuint, men der den også begrenses etter parametere slik som tid og penger (Milrod & Weitzer, 2012, s. 454).

Bernsteins (2007) empiri bygger på nesten et tiårs langt etnografisk feltarbeid med kvinnelige og mannlige sexarbeidere, klienter, politibetjenter, lokale aktivister og sosialarbeidere, samt politiske dokumenter og webetnografi. Her viser Bernstein hvordan nye økonomiske transformasjoner har endret meningsdannelsen av kommersiell sex blant de involverte i postindustrielle byer slik som San Francisco, Amsterdam og Stockholm (2007, s. 15-16). Endringer i den politiske, økonomiske og sosiale sfæren tolkes som å forutsette et paradigmeskifte. Kommersiell sex i lys av sosiale og historiske kontekster presenterer hun gjennom en typologi av tre historiske paradigmer av prostitusjon og seksualitet som underbygges av tidligere sosiologiske publikasjoner, samt hennes egen empiri og feltarbeid. Disse deles inn i: «early-modern sexual barter (early modern capitalism)», «modern-industrial prostitution (modern-industrial capitalism)» og «post-industrial sexual commerce (late capitalism)». Det siste paradigmet representerer kjennetegn ved vår tids tilnærming til seksualitet, og kjøp og salg av sex i Nord-Amerika og Europa (Bernstein, 2007, s. 169, 173). I det postindustrielle samfunnet poengterer Bernstein at: « (...) these paradigms exist simultaneously, within society as a whole and within particular individuals» (2007, s. 173). Paradigmene har derfor til hensikt å belyse de nye formene og meningene seksuelle transaksjoner får i forskjellige historiske epoker, men der det kan eksistere former for seksuelle transaksjoner som sameksisterer eller har kjennetegn som glir over i de tidligere paradigmene (Bernstein, 2007, s. 169).

«Bounded authenticity» forklarer Bernstein (2007) at er den nye ettersøkte varen på sexmarkedet i kontrast til salg av den kjappe og upersonlige «sexual release». I stedet for tilbyr sexarbeidere kunder en autentisk, men avgrenset kroppslig og emosjonell opplevelse (Bernstein, 2007, s. 103). Dette forklares som å være en effekt av hvordan mennesker i dag har tilegnet seg en annen form for seksualetikk der kunder ønsker å få «the girlfriend experience» (GFE). Dette er et konsept som har blomstret frem i kommersiell sex, en intim form for sex (Bernstein, 2007, s. 7). GFE fungerer derfor synonymt med «bounded authenticity», men der sistnevnte legger vekt på hvordan opplevelsen begrenses emosjonelt

som følge av den økonomiske kontrakten mellom sexarbeideren og kunden. Bernstein tar her utgangspunkt i distinksjonen mellom to ulike tilnærminger til seksuell atferd, en relasjonell seksualetikk og en seksualetikk basert på egen nytelse («relational sexual ethic» og «recreational sexual ethic») (2007, s. 6-7). Den første sikter til den reproduktive og familieorienterte etikken til seksualitet, mens den andre sikter til en etikk løsrevet fra verdier knyttet til kjernefamilien og prioriterer istedenfor nytelse. Den siste kan f.eks. tenkes å bli mer normalisert gjennom Internett (Bernstein, 2007, s. 227, 118). Istedenfor å bygge forholdet på prinsippet om monogami, ekteskap eller langvarige forhold representerer «bounded authenticity» hvordan: «recreational sexual ethic derives its primary meaning from the depth of physical sensation and from emotionally bounded erotic exchange» (Bernstein, 2007, s. 6). For å koble Bernsteins (2007) teori opp til det norske samfunnet, vil jeg underveis i analysen dra veksler på Skilbreis (2013) feltarbeid i Oslo blant gateprostituerte og prostituerte på massasjeinstitutter på 90-tallet. Skilbrei kan tolkes å beskrive lignende fenomen og argumenter i sin bok *Når sex er arbeid* (2013).

3.3 Emosjonelt arbeid

Den emosjonelle investeringen til sugardeltagere kan forstås gjennom Arlie R. Hochschilds begreper om emosjonelt arbeid («emotional labor» og «emotion work») (2012). Hochschild definerer forskjellen mellom de ulike begrepene slik:

I use the term *emotional labor* to mean the management of feeling to create a publicly observable facial and bodily display; emotional labor is sold for a wage and therefore has *exchange value*. I use the synonymous terms *emotion work* or *emotion management* to refer to these same acts done in a private context where they have *use value* (2012, s. 7).

«Emotional labor», «emotion work» og «emotion management» er derfor i seg selv like praksiser, men der de to siste begrepene hovedsakelig brukes om den private sfæren i f.eks. hjemme der den har bruksverdi snarere enn bytteverdi. Hochschild (2012) bruker både akademisk arbeid fra biologien og symbolsk interaksjonisme fra sosiologien for å definere sin egen tolkning av «emosjon» og «følelse» der hennes teoretiske forankring plasseres i midten av disse. Inspirert av den organismiske modellen (Charles Darwin, William James og Sigmund Freud) forklares emosjoner som å være noe biologisk og som spontant oppstår i underbevisstheten. Fra et interaksjonistisk perspektiv (George Herbert Mead og Erving

Goffman) tolkes emosjoner også for å være biologisk, men pga. ytre sosiale faktorer, noe som jobbes med interaktivt *underveis* (Hochschild, 2012, s. 211-232). Hochschild beskriver dermed sin innfallsvinkel som:

In sum, the emotion-management perspective fosters attention to how people try to feel, not, as for Goffman, how people try to appear to feel. It leads us to attend to how people unconsciously feel and not, as for Freud, how people feel unconsciously (Hochschild, 1979, s. 560).

Forskjellen ligger dermed i hvordan individet *aktivt* prøver å påvirke sine egne følelser for å håndtere sosiale situasjoner i enten private settinger eller på jobb. Spesielt interessant er emosjonsarbeid i jobberelaterte situasjoner. I Hochschilds *The Managed Heart* (2012) deler hun mellom det hun kaller «surface acting» og «deep acting», noe Bernstein blant annet bruker hyppig for å forklare sexarbeiderens autenticitet. «Surface acting» refererer til hvordan man bevisst opptrer og reagerer med følelser som er i tråd med f.eks. reglene på arbeidsplassen, men som ikke nødvendigvis påvirker ens virkelige følelser til noe – man lurer de man fremfører følelsene for. «Deep acting» viser til aktørens fremkalling av tidligere følte, genuine følelser, slik at opptreden blir så overbevisende at den lurer både aktøren selv og andre i en gitt kontekst (Hochschild, 2012, s. 33; Addison, 2017, s. 10). «Deep acting» blir i praksis oppnådd ved at aktøren prøver å vekke minner gjennom visualisering hvor hun opplevde den ønskede følelsen og hvor denne i siste instans oppleves som «ekte» (Addison, 2017, s. 10-11). For Hochschild blir individets skuespill på arbeidsplassen et bevis på et skille mennesker gjør mellom det falske og virkelige «selvet» (Addison, 2017, s. 12).

Enkelte har kritisert Hochschilds (2012) tolkning av distinksjonen mellom det «virkelige» eller «falske» selvet. Zelizer mener f.eks. at Hochschild antyder til at *virkelig* intime forhold avhenger av autentiske uttrykk (2012, s. 17). Dette kan berøre noen metafysiske og ontologiske ideer om selvet har en indre «essens» som blir undertrykt når man gjør «surface» eller «deep acting» (Zelizer, 2012, s. 17-18; Coffey & Atkinson, 2003, s. 117; Addison, 2017, s. 12). For å ikke komplisere denne argumentasjonen noe mer har jeg valgt å ta utgangspunkt i Zelizers (2005) definisjon av intimitet og Hochschilds (2012) teoriforståelse av emosjoner og det «virkelige» og «falske» selvet slik de har formulert det. Jeg mener at disse fint kan kombineres for denne analysen.

4 Metode

Når utenforstående vurderer studien, bør han eller hun ha en idé om hvilken relasjon forsker har til temaet (Thagaard, 2009, s. 204). Jeg hadde tidligere ingen kjennskap til sugardating annet enn det jeg hadde lest løst og sporadisk gjennom nyhetsartikler. Heller kjente jeg ingen i min sosiale krets som hadde truffet en sugardaddy eller sugarbaby, men jeg hadde pratet med en venninne som var nysgjerrig på konseptet. Dette var det som utløste mitt ønske om å se nærmere på fenomenet i et sosiologisk lys. Silverman forklarer at det er mulig å styrke studiens reliabilitet dersom forskeren er gjennomsiktig om sin forskningsprosess (Thagaard, 2009, s. 199). Reliabilitet peker på studiens troverdighet og tar utgangspunkt i spørsmålet om andre forskere, ved å anvende de samme metodene, kan reprodusere studien senere (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 276; Thagaard, 2009, s. 198).

I dette kapittelet beskriver jeg de metodiske grepene jeg har tatt for å gjennomføre oppgaven. Her presenterer jeg hvilke kvalitative metoder jeg har anvendt, hva som ligger til grunn for disse valgene, og hvordan disse kan ha styrket eller svekket oppgaven. Ettersom oppgaven tar utgangspunkt i fortellinger av to spesifikke grupper, bruker jeg f.eks. tid på å forklare rekruttering og intervjumetoden. Det var disse jeg opplevde som mest utfordrende og som kan påvirke oppgavens validitet.

4.1 Metodologisk framgang av analysen

Når man utfører forskning bør det man skal studere avgjøre hvilken metode man anvender for analysen (Silverman, 2001, s. 25). Med utgangspunkt i forskningsspørsmålene mine har jeg valgt å gjennomføre kvalitative intervjuer og analyse. Kvalitativ metode har den fordelen at den søker etter å produsere diskursive beskrivelser som i motsetning til kvantitativ metode kan komme nærmere på fenomenets eller informanternes meningsdannelse og fortolkninger (Blaikie & Priest, 2019, s. 200-201).

I forkant av analysen brukte jeg tid på å bli kjent med det akademiske feltet, både innenfor sugardating, men også diskursen omkring prostitusjon. Dette er ikke fordi jeg på forhånd ønsker å redusere sugardating til en form for prostitusjon, men fordi det ser ut til å ha noe relevans med prostitusjon. Slik ble jeg kjent med en rekke teorier, begreper og konsepter i feltet. Jeg har derfor benyttet meg av en såkalt «abduktiv» tilnærming der forkunnskaper om feltet har til en viss grad spilt inn underveis mellom behandling av data, teori og analyse

(Tjora, 2018, s. 14). Den abduktive fremgangsmåten blir her tolket som samspillet mellom deduktiv og induktiv metode, mellom teori og empiri (Thagaard, 2009, s. 197). En abduktiv tilnærming kan forstås som å ha aktørens livsverden i sentrum og studerer hvordan de konstruerer og gir mening til den, det som blir uttrykt gjennom språket (Blaikie & Priest, 2019, s. 22). På denne måten søker forskeren å komme på «innsiden» av aktøren for å forstå hvilke motiver og intensjoner som driver deres handlinger (Blaikie & Priest, 2019, s. 99).

Av den grunn utfører jeg en teoretisk lesning av intervjuer gjennom en enkel tematisk analyse der jeg ut ifra caser og informantenes fortellinger siler de ned til temaer som blir teoretisk tolket (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 265; Johannessen et al., 2018, s. 278). Jeg presenterer dermed tre hovedtemaer i analysen som blir utdypet i undertemaer der jeg nyanserer og tolker funnene i henhold til aktiviteter eller aktørens perspektiver. Å ha kjennskap til nettsidene og deres diskursive forankring har videre vært betydningsfullt siden det synes som om disse kan ha mye å si for hvordan sugardating foregår i praksis mellom mennesker. Dessuten er informantene i denne studien også rekruttert gjennom sugardatingsider. Dog, ettersom innhold på internett stadig endrer form og diskursive kjernebegreper, har jeg i tillegg brukt et digitalt verktøy kalt «The Wayback Machine» for å utforske hvordan sugardatingsider så ut tidligere. Dette er en digital tjeneste av organisasjonen «The Internet Archive» som samler innhold fra websider over tid (Arora et al., 2016, s. 1904). Denne har vært nyttig da nettsidene forandret seg underveis i prosjektet og der referanser til tidligere funn ikke lenger ville vært gyldig for oppgaven. Derfor har jeg tatt skjermbilder av nettsidene der jeg henviser til hvilken dato nettsidens design og tekst ble registrert av «The Wayback Machine» (se Vedlegg D).

Ettersom fenomenet i seg selv fortsatt er understudert i akademia kan jeg i analysen sammenligne data med litteratur som har studert prostitusjon. Dette er ikke (igjen) for å redusere det til prostitusjon, men fordi jeg kan ense hvordan forskjellige problemstillinger eller nytten ved ulike teoretiske verktøy kan være relevant for oppgaven. Analysen kan dermed tolkes for å ha gått eklektisk og pragmatisk frem.

4.2 Rekruttering

Først henvendte jeg meg til venner og bekjente i håp om å kunne rekruttere gjennom snøballmetoden. Dette er en kjent rekrutteringsmetode innenfor kvalitativ forskning som innebærer at forsker, gjennom sitt sosiale nettverk, etablerer en kobling med en eller flere informanter som kan være en kilde til enda flere informanter (Geddens et al., 2018, s. 347). Dette var et mislykket forsøk da jeg ikke nådde frem til personer som kunne stille til

kriteriene. Etter å ha gjort meg kjent med litteraturen som angår sugardating, tok jeg istedenfor inspirasjon fra masterstudenter (Kristiansen, 2019; Daly, 2017; Cordero, 2015) der jeg heller rekrutterte informanter via to sugardatingsider. Rekrutteringsmetoden kan refereres til strategisk utvalg («purposive sampling»), en metode som ved f.eks. bruk av internett kan gjøre det enklere å nå et spesifikt og kanskje skjult nettverk eller populasjon (Barratt et al., 2014, s. 5). Ettersom snøballmetoden har den etiske ulempen at informanter kan gjenkjenne hverandre, ser jeg på det som en styrke at jeg endte opp med å rekruttere direkte til tilfeldige brukere.

4.2.1 Framgangsmåte og adgang til nettsidene

Jeg opprettet to ulike profiler på den internasjonale sugardatingsiden Seeking.com (en kvinnelig profil, «sugarbaby», og en mannlig profil, «sugardaddy»), og enda en mannlig profil på den (opprinnelige) danske sugardatingsiden, Sugardaters.com. På den kvinnelige profilen kalte jeg meg «ResearcherUni123» med alder 23 år der jeg la til et bilde av meg selv. De mannlige profilene fikk navnene «Researcheruni123» og «Researcheruni456» og hadde en alder på 50 år, men uten bilde. Før rekruttering så jeg for meg at det var menn som ville være vanskeligst å rekruttere, derfor la jeg til et bilde i håp om at dette kunne hjelpe. Blant kvinner droppet jeg bilde da jeg tenkte at dette kanskje ville gjøre profilen uinteressant for sugarbabies og pga. risikoen for å bli kastet ut av administratorer dersom det ble kjent at profilen ble brukt til forskning. Dermed hadde mennene kjennskap til kjønn og min omtrentlige alder, men ikke kvinnene. For å ikke bryte fullstendig med nettsidenes brukervilkår gjorde jeg mitt beste for å opptre så tvetydig som mulig i henhold til nettsiden og hvor jeg ikke misledet brukerne utenom det uunngåelige. På alle profilene skrev jeg i «About Me»-feltet: «A graduate student at the Uni of Oslo exploring the sugar dating culture!». Slik prøvde jeg å blende meg inn i miljøet som utad både kunne tolkes som en utforskning av personlige interesser og forskningsinteresser. Til å starte med anså jeg femti år som en passende alder som kunne få meg i kontakt med kvinner som hadde mer erfaring, med den forutanelen om at uerfarne sugarbabies kanskje filtrerer ut menn over femti år. Ved ettertanke hadde det nok vært lurt å senke alderen til 40 eller 45 år så jeg kunne klart å rekruttere kvinner litt kjappere, den gruppen jeg hadde vanskeligst for å nå frem til. På den kvinnelige profilen derimot beholdt jeg min virkelige alder da mitt inntrykk er at dette er en normal alder for en sugarbaby.

I filtreringsmulighetene på nettsidene oppførte jeg et bredt aldersspenn ettersom Scull viser at sugarbabies' alder kan variere fra 18 år til mer enn 40 år (2020, s. 140). Jeg så på det som en

styrke om sugarbabies hadde ulik alder da det kan tenkes at det kan ha en medvirkning på modenhet og erfaring i sugardating. I sugarbaby-profilen valgte jeg av samme grunn å ha sugardaddies tilgjengelig i et bredt aldersspenn. En annen åpenbar grunn var bekymringen for ikke klare å rekruttere nok informanter.

For å date sugarbabies gjennom sidene er det et krav om å opprette et abonnement. På Seeking.com kostet dette 1 099 NOK for 30 dager og 396 NOK for 30 dager på Sugardaters.com. Som sugarbaby derimot er det gratis å bruke sidene. Så fort profilene var betalt og godkjent av nettsidene (dette tok som regel rundt 36 timer), startet jeg å sende ut en identisk, forhåndsskrevet melding til sugarbabies og sugardaddies (se Vedlegg C). Jeg henvendte meg bevisst til brukere som var registrert som aktive den siste måneden. Jeg valgte å ikke ha med fullt navn, alder eller kjønn om meg selv i denne utlysningen. Dette er fordi jeg ikke ville at det skulle påvirke studien eller meg som privatperson der nettsidens administratorer har navnet mitt eller hvor brukere f.eks. kontakter meg på steder utenfor nettsidene.

Rekrutteringen av sugardaddies begynte jeg med i starten av september mens jeg fullførte intervjuene i løpet av november 2021. Etersom jeg befant meg på en sugardatingside er det ikke uventet at det kan dukke opp useriøse meldinger, men disse var det relativt få av. Derimot opplevde jeg majoriteten av mennene som nysgjerrige og høflige, både da de godtok eller avslo tilbudet om deltagelse. Jeg hadde derfor ikke behov for å opprette en kvinnelig profil på Sugardaters.com da jeg fikk nok informanter gjennom Seeking. Rekrutteringen av sugarbabies gjorde jeg etter å ha intervjuet ferdig mennene, nærmere bestemt halvveis ut i november og ut desember 2021 der jeg fullførte intervjuene fortløpende.

Rekkefølgen for rekrutteringen var i grunn tilfeldig, men jeg er glad det endte slik. En grunn til dette er fordi sugardaddies ofte spurte om jeg hadde pratet med kvinnene allerede og ville fiske etter informasjon om dette utvalget. Hadde jeg delt noe informasjon, selv om denne var overfladisk, er jeg redd dette kunne påvirket hva de delte med meg. Samtidig er det sjans for at fravær informasjon også kan ha påvirket intervjuene. Dette kan henvise til hvordan interaksjonen mellom intervjuer og subjekt kan ha en effekt på hvilken historie som blir formidlet (Holstein & Gubrium, 2003, s. 67). På en annen side hadde det kanskje vært praktisk for meg å intervju dem samtidig. På denne måten kunne jeg dykket dypere inn i ulike problemstillinger eller kanskje stilt spørsmålene annerledes, det som muligens ville produsert annen type data.

4.3 Intervjumetoden

For denne studien har jeg tatt utgangspunkt i det semistrukturerte livsverdenintervju, inspirert fra fenomenologien (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 46). Fenomenologien som metode og filosofi kan forstås som å søke tilbake «til tingene selv», der det er fenomenenes egenart som er i sentrum og som bestemmer hvilken teori som skal anvendes (Schiermer, 2013, s. 17). Ved å ta i bruk en slik intervjumetode innebærer det å studere intervjuobjektets bevissthet, deres forståelse og erfaring slik fenomenet fremtrer for dem i et førstepersonsperspektiv (Tjora, 2018, s. 31). Samtidig bør en behandle intervjumetoden med forsiktighet. Silverman kritiserer tendensen kvalitative forskere har for å legge altfor mye vekt på individenes mentalitet fremfor de sosiale prosessene (2017, s. 146). Atkinson og Silverman kritiserer den romantiserte oppfattelsen om at intervjumetoden gir en unik tilgang inn til sinnet i intervjuobjektet, som om det som formidles er autentisk (1997, s. 305). Det reises dermed noen epistemologiske problemstillinger til intervjumetoden.

Informanten kan bli posisjonert gjennom intervjusituasjonen som å sitte på helt spesiell informasjon, og kanskje til og med «ferdigheter», dermed blir det forskerens ansvar å kunne stille seg kritisk til de fortellingene som blir presentert slik at det ikke får en overdreven betydning i feltet (Atkinson & Silverman, 1997; Silverman, 2017). Dette bunner i argumentet om at intervjuobjektet kan bruke intervjusituasjonen til å konstruere sin egen biografi og narrativ (Atkinson & Silverman, 1997, s. 305). Dette betyr ikke nødvendigvis at det som fortelles er usant, men heller at det skildres ut ifra intervjuobjektets livsverden og den kulturforståelsen som er innlemmet i den. Intervjusituasjonen kan forstås som å kunne legge til rette for en selvrefleksiv prosess for informanten. Likevel, ettersom temaet sugardating kan vekke stigmatiserte følelser og angst for fordømmelse fra intervjuerens side, er det ikke utenkelig at informanter kanskje allerede har en idé om hva de ønsker å fremme og ikke under intervjuet. «Selvet» de presenterer i intervjuet er det også sjanse for at allerede er «øvd inn». Informanten kan ha forberedt seg på forhånd, på hvordan fortellingene kan kommuniseres på en måte som gjør at de ikke kommer dårlig ut av intervjuet (Atkinson & Silverman, 1997: 314). Jeg har derfor hatt i bakhodet at informanter kanskje kan pynte på sannheten, kanskje direkte lyver eller bare selv er usikre på sannheten (Sandberg, 2010, s. 462). Under analyse av data har jeg derfor bemerket meg steder som virker ambivalente eller som kan fremtre som inkonsistente.

Innvendingene om intervjumetoden overfor stiller derved spørsmål til om oppgaven er valid nok, og kan repliseres og generaliseres. Ved å ta utgangspunkt i at intervjuet er

konstruktivistisk argumenterer Holstein og Gubrium for at repliserbarhet ikke blir relevant i kvalitative studier (Thagaard, 2009, s. 198). Heller er formålet å studere tolkningene som har sprunget ut av analysen og om dette kan overføres til andre lignende studier. Overførbarhet kan forstås som en rekontekstualisering når den teoretiske forståelsen knyttet til et prosjekt settes inn i en videre sammenheng (Thagaard, 2009, s. 207). Derfor er denne oppgaven blant annet utstyrt med et eget teorikapittel slik at det blir tydelig hvordan oppgaven tolker empirien, det som er ment å styrke oppgavens validitet (Thagaard, 2009, s. 201).

4.3.1 Utføring av intervjuer

Til intervjuene brukte jeg en semistrukturert intervjuguide der spørsmålene er tematisk inndelt, men hvor jeg stilte oppfølgingsspørsmål der det falt seg naturlig (se Vedlegg A). Jeg inviterte alle informanter på en kaffe eller annen drikke på en café eller utested i Oslo for et intervju på ca. 1 – 1.5 time. Enkelte av intervjuene overskred denne tiden der det lengste intervjuet varte i nærmere 2.5 time. Jeg valgte å ikke stoppe underveis ettersom informanten selv ikke hadde noe imot å bruke lengre tid og viste interesse for tema. Intervjuene som varte lengre enn 1.5 time var stort sett blant informanter som syntes det var befriende å kunne prate om tema, eller som kunne bruke lengre tid på å åpne seg opp for meg. Én informant tolket jeg som f.eks. å bruke intervjuet til å formidle sine ideologiske tanker til tema, mens andre rett og slett glemte tiden. Noen tolket jeg som å prøve å rettferdiggjøre sugardating, et typisk frontarbeid fra informantenes side, men som også etter hvert endte med å reflektere rundt sin egen rolle som førte til at vi brukte litt lenger tid.

4.3.2 Refleksjoner rundt intervjusituasjonen

Tilnærmingen min under intervjuene var å utforske og grave dypere i deres meninger, erfaringer og holdninger jo lenger ut i intervjuet vi kom, men der jeg vurderte tempoet ut ifra skjønn avhengig av hvem som møtte meg. Dette kan ligne metaforen om «gruvearbeideren», en intervjuer som søker å hente inn objektive data og subjektive meninger i ren form fra intervjupersonen (Kvale & Brinkmann, 2015, s. 71, 119). På et tidspunkt var det en informant som stoppet meg under intervjuet og fortalte at han følte seg ukomfortabel. I tråd med temaet om resiprositet i samtalen vår, gjorde han et poeng ut av at han delte sensitiv informasjon om seg selv, mens han ikke fikk vite noe om meg – blant annet om jeg hadde kjæreste. Han kommenterte hvordan en slik skjevhet kan få informant til å føle seg sårbar, det som han innvendte at kunne være et etisk dilemma for meg i forskerrollen. For hvor mye skal

forskeren gi av seg selv uten at det påvirker informantenes fortellinger eller relasjonen til informant?

Dette er en viktig innvending når man utfører kvalitative intervjuer. I forskningsintervjuer eksisterer det et asymmetrisk maktforhold mellom intervjuer og informant der intervjueren definerer situasjonen og har monopol på fortolkning av data i etterkant (Kvale og Brinkmann, 2015, s. 51-52). Ofte kan intervjuene minne mer om monologer heller enn dialoger (Atkinson & Silverman, 1997). For enkelte intervjuobjekter kan dette oppleves som en positiv ting; de får sjansen til å snakke uforstyrret om temaer som angår dem, de kan føle at intervjueren tar dem på alvor, eller får kanskje en bekreftelse gjennom intervjuet (Weiss, 1994, s. 122; Atkinson & Silverman, 1997, s. 315). Derimot, med sugardating f.eks. kan dette også oppleves negativt. Jeg kunne typisk respondere med «ja», «nei» og «det kan hende»-svar, noe som kan ha fått informant til å føle seg alene og jeg som kanskje ureflektert og dømmende. Til tross for at forskeren ideelt skal gå fordomsfritt inn i et intervju, kan dette i praksis være utfordrende. Samtalene kunne f.eks. avspore seg til temaer som ikke var inkludert i intervjuguiden der informanter kunne dele detaljer rundt eget sexliv f.eks. Jeg innser at det ofte var i de tilfellene jeg kunne opptre mer passivt overfor informanter, spesielt blant de mannlige. Jeg er jo tross alt en ung kvinne og kan derfor ha lettere for å identifisere meg med kvinner enn med menn.

I denne situasjonen ble jeg litt tatt på senga. Jeg trodde, til tross for temaets sensitivitet, at jeg hadde gått frem på en forsiktig og respektfull måte med informant. Litt stresset endte jeg med å gjøre et kort sammendrag om bakgrunnen min, hvordan jeg fikk interesse for temaet, ekstrajobben min og sivilstatus. Informanten takket meg for ærligheten og vi fortsatte intervjuet. Etter denne hendelsen anstrengte jeg meg ekstra mye for å gjøre «small-talk» med andre informanter i forkant av intervjuer og skape dialog med dem, det som har vært en fin erfaring. Likevel kunne kommentaren hans gjøre meg kritisk.

Kjønn hadde nok en påvirkning på intervjuene mine med menn og kvinner. Feministisk teori har problematisert betydningen av forskerens kjønn og argumenterer for at det kan oppstå situasjoner der mannlige informanter kan forsøke å ta kontroll over intervjuet og den kvinnelige forskeren for å styrke egen maskulinitet (Thagaard, 2009, s. 200). Spørsmålet hans overfor kan være et slikt eksempel, for han lyktes jo med å vende om situasjonen der jeg endte med å føle meg ukomfortabel. Da jeg på slutten av intervjuet spurte den samme informanten om han ønsket å legge til noe, svarte han:

Nei, ehm ... Nei, men du har klart å skape en stemning hvor jeg har sagt veldig frigjort om noe som jeg *aldri* har snakket med noen andre om, bortsett fra til en viss grad de jentene jeg har møtt. Med tanke på at du er en sånn jente som jeg ellers ville prøvd å imponere, så er det godt gjort, så gratulerer til deg (ler)!

Gjennom sitatet over kan det tenkes at jeg representerer den gruppe unge kvinner sugardaddies ellers kan søke etter på nettsidene. Det var flere ganger jeg mistenkte mennene for å flørte eller hvor jeg innså at de gjorde det. En inviterte meg f.eks. hjem til seg for å hjelpe meg videre med oppgaven, en annen spurte om jeg ville gå i felten selv (begynne med sugardating) og en siste foreslo via mail at vi kunne ta en middag uten «the sugar» etter jeg hadde avlevert oppgaven. Jeg forklarte at jeg kun var akademisk interessert i tema og takket pent nei til forespørslene. Sett bort ifra flørting fant jeg også andre virkninger av kjønn ved intervjuene. Som Robert S. Weiss skriver kan det være en generell oppfatning blant akademikere at kvinner gjør større suksess ved intervjuing, til tross for at dette flere ganger blir motbevist (1994, s. 140). Katrine Fangen påpeker også hvordan menn kan typisk være mer snille eller belærende mot kvinner, noe kvinner igjen kan dra nytte av ved å spille naiv (2010, s. 156). Ambivalensen som oppstår i menn sine fortellinger, som jeg diskuterer i analysen, kan også være påvirket av intervjusituasjonen siden de direkte prater til en kvinne. Det kan være en mulighet for at de unngikk et vulgært språk eller undertrykte andre sider ved seg selv som de ikke ønsket at jeg skulle ha kjennskap til. En kan tenke seg at dette kanskje har en motsatt effekt hos kvinner, hvor de kan snakke nedlatende om menn fordi en kvinne intervjuer dem og ikke en mann, men dette hendte sjeldent.

Videre kan alder likestilt med kjønn hatt mye å si. Ofte kan eldre forskere anses som å gjøre mer seriøs forskning, der informanter er mer kritiske til dem i kontrast til en ung forsker som ikke har like mye erfaring (Fangen, 2010, s. 147). Ettersom jeg ikke hadde delt opplysninger om alder og kjønn i utlysningen til kvinner, var en informant f.eks. lettet over å se at jeg ikke var en gammel person på femti år. Som ung kvinne kan jeg ha virket mindre truende overfor informantene (Fangen, 2010, s. 154).

4.4 Koding

Etter at opptakene ble transkribert begynte jeg med kodingen. Koder kan defineres som prosessen av å fremheve og sette ord på viktige poenger i dataene (Johannessen et al., 2018, s. 284). Her behandlet jeg transkripsjonene induktivt i kodeprogrammet NVivo 12 hvor jeg forsøkte å lese data så frigjort som mulig slik at de kunne snakke for seg selv. Dermed gjorde

jeg datanær koding, deskriptive stikkord som kunne gjenspeile konkret innhold i dataene. Fordelen ved denne kodingen er at det blir enklere å se nyanser og distinksjoner som kan gi antydninger til mønstre og sammenhenger til empirien (Johannessen et al., 2018, s. 290). Ulempen derimot er at det kan bli veldig mange koder, noe som gjorde min kodingsprosess svært komplisert. Dette skyldes hovedsakelig manglende erfaring fra min side. Jeg endte med til sammen 274 koder. Kategoriseringsprosessen i etterkant ble derfor tidkrevende, men på en annen side dro jeg nytte av at det siden det ble enklere å spore tilbake igjen til konkrete sitater eller temaer. Dessuten ble jeg godt kjent med materialet – slik oppdaget jeg viktige nøkkelord og temaer på tvers av informanter. Jeg delte til slutt kodene inn i åtte overordnede mapper som jeg kategoriserte som: 1) bakgrunnsinformasjon, 2) håndtering av emosjoner og relasjoner, 3) om sugardating er prostitusjon, 4) penger, 5) sex, 6) sikkerhet, 7) arbeidsetikk i sugardating og 8) sugarforhold.

4.5 Etiske overveielser

Når en gjør forskning er det viktig at deltagerne vet hva undersøkelsen går ut på og at dette formidles av forsker på en forståelig måte (Furseth & Everett, 2020, s. 144-145). Oppgaven ble godkjent av Norsk senter for forskningsdata (NSD) den 20.08.2021 og ble oppdatert underveis som prosjektet endret seg. Under intervjuene brukte jeg en båndopptaker for å sikre sitater og korrekte gjengivelser til transkriberingsprosessen. Informantene signerte eller ga muntlig samtykke for deltagelse av studien i forkant av intervjuene (se Vedlegg B). Dette innebærer at de er innforstått med prosjektets formål, at de blir anonymisert og at de deltar frivillig i undersøkelsen (Kvale & Brinkmann, 2015: 104-105). Muntlig samtykke ble nødvendig i det ene intervjuet hvor jeg var nødt til å bruke Zoom da informanten bodde utenlands. Dette sørget jeg for at ble tatt opp i starten av opptaket. Opptakene av intervjuene ble oppbevart på UiOs lukkede hjemmeområde, utilgjengelig for andre enn meg selv. Rådata og transkripsjoner skal heller ikke brukes videre, derfor er disse slettet innen oppgaven avleveres til universitetet.

Utover det er jeg klar over at temaet er sensitivt og kontroversielt. Jeg var dermed forberedt på at det kunne være utfordrende å rekruttere informanter og presentere analysen på en måte som ikke bidrar til mer stigma. Samtidig er min oppgave å være kritisk, det som kan stille meg i en etisk problematisk situasjon. Det er f.eks. fare for at informanter kan føle at historiene deres blir forvrengt når jeg anvender ulike teorier. Av den grunn har jeg forsøkt å vise så tydelig som mulig hva som er informantenes egne beskrivelser og mine teoretiske

fortolkninger (Thagaard, 2009, s. 212). Til tross for de etiske dilemmaene som kan oppstå underveis, mener jeg at jeg viser i dette kapittelet hvordan jeg har reflektert over de etiske avgjørelsene jeg har tatt for denne oppgaven. Dette har vært med hensikt å beskytte informantenes integritet og privatliv, samtidig som analysen kan formidle faglig relevans for forskningen videre (Thagaard, 2009, s. 224).

4.5.1 Oversikt over informanter

Sugardating er en diskret måte å date andre mennesker på. Derfor kan dette påvirke informantenes tilbøyelighet til å dele identifiserbare opplysninger til studien. Alle informantene holdt derfor igjen på ulike typer informasjon. Iblant kunne jeg f.eks. forsøke å spørre mer generelt om hva de jobbet innenfor for å danne et bilde av deres økonomiske status. Utenom om det respekterte jeg grensene deres og lot være å grave. Det er ennå uvisst hvor utbredt kulturen er i Norge, derfor er løsningene jeg har gjort for denne oppgaven også preget av dette.

For å ivareta anonymiteten deres har jeg iblant gjort noen små justeringer eller utelatt spesifikke historier, ikke bare på vegne av informantene selv, men også med tanke på eventuelle tredjeparter som kan gjenkjenne seg selv. For å sikre konfidensialitet har jeg valgt å begrense beskrivelsene av informantene og deres personlige informasjon. Dette er f.eks. fordi eksakt alder kan snevre brukerprofilene på nettsidene betydelig ned og i forskerrollen er det mitt ansvar å hindre at slike spor blir tilgjengelig. Tabellen nedenfor bør derfor leses med varsomhet da den kanskje ikke fullstendig representerer virkeligheten. For eksempel er det to sugardaddies og én sugarbaby som valgte å holde navnet sitt hemmelig for meg, der en sugardaddy også holdt alderen sin hemmelig. Da de signerte papirene kunne de f.eks. signere med sugarnavnet sitt eller en krusedull. Dette ser jeg ikke på som et problem siden signaturer generelt kan være vanskelige å tyde. Det viktigste var at de hadde lest skrivet og ved å bruke pennen viste at de samtykket til studien. Som en følge av dette har jeg valgt å ikke gi deltagerne fiktive navn slik at jeg unngår tilfeldige tabber som kan føre til identifikasjon av informantene.

«Omtrentlig alder» er informantens alder i et spenn på fem år, men der den ene deltageren blir en gjetning fra min side. Da jeg f.eks. spurte denne mannen om det var hans virkelige alder han hadde oppført på nettsiden, svarte han: «Nei (...) [J]eg har justert det ut fra erfaring av hva jeg tror jeg kan slippe unna av [med] i det virkelige liv samtidig som det har en bra markedsfunksjon». Jeg kan legge til at mannen ut ifra utseendet så ut til å være i sent

femtiårene, kanskje til og med eldre. Jeg anser derfor fem år for å være en rimelig avgrensning som er nok til å beskytte deres virkelige alder fra å bli gjenkjent, og som samtidig gjør at det ikke sklir ut av empiriens kontekst og virkelighetsbilde. Ettersom studien har sitt søkelys på mellommenneskelige relasjoner har jeg også valgt å ikke vektlegge yrkesområde eller demografisk informasjon utover det som er nødvendig for analysen. I stedet har jeg «bakgrunn» for å gi et fingerpek på deltagerens økonomiske status. Denne indikerer kun om deltager er i heltid/deltidsarbeid og/eller er student.

I starten av prosjektet var jeg åpen for å snakke med både sugardaddies og sugarmommies (den kvinnelige versjonen) og kvinnelige og mannlige sugarbabies. Dog kom jeg bare i kontakt heteroseksuelle, mannlige sugardaddies og kvinnelige sugarbabies (bare én kvinne identifiserte seg som bifil). Til sammen representerer derfor studien ti informanter fordelt på to utvalg, fem personer som kategoriseres som sugarbabies og fem som sugardaddies.

Tabell 1. Oversikt over informanter

	Omtrentlig alder	Bakgrunn
Sugarbabies		
Baby-1	28-33 år	Heltidsjobb
Baby-2	18-23 år	Heltidsjobb
Baby-3	23-28 år	Student, deltidsjobb
Baby-4	23-28 år	Student, deltidsjobb
Baby-5	18-23 år	Student, deltidsjobb
Sugardaddies		
Daddy-1	28-33 år	Heltidsjobb
Daddy-2	58-63 år?	Ukjent
Daddy-3	38-43 år	Heltidsjobb
Daddy-4	48-53 år	Heltidsjobb
Daddy-5	48-53 år	Heltidsjobb

Det første utvalget, sugarbabies, består av tre hvite, norske kvinner og to norske kvinner med blandet eller annen etnisk bakgrunn. Aldersspennet varierte fra 18-23 år til 28-33 år. Det

andre utvalget besto utelukkende av hvite, middelklasse til øvre middelklasses norske menn med et aldersspenn på mellom 28-33 år til kanskje 58-63 år. Alle bortsett fra én sugardaddy er bosatt i Norge.

4.6   Utfordringer

Rekrutteringen av kvinner opplevde jeg som langt mer utfordrende enn mennene. Dette kan kanskje skyldes at kvinner føler på mer stigma, det som ble til dels bekreftet da jeg snakket med enkelte på siden. Til tross for at flere sugarbabies kunne skrive at de syntes studien virket interessant, ønsket de ikke delta pga. redsel for å bli gjenkjent eller fordi de sa de skjemtes over å være på hjemmesiden. Stigmaet kan muligens bunne i at enkelte kvinner tolker deres aktivitet som prostitusjon og at de opplever det som nedverdiggende.

En begrensning jeg oppdaget i sugardaddy-profilen er at man kun har lov til å sende opptil 40 meldinger til forskjellige sugarbabies før man må vente 24 timer med å sende nye meldinger. Dette er noe av grunnen til at rekrutteringen av sugarbabies tok lenger tid enn sugardaddies. Sugarbabies kunne på en annen side også sende meg meldinger først, i tro om at jeg var en ekte sugardaddy. Dette tror jeg er til dels fordi mange mannlige sugarprofiler generelt har få eller ingen bilder av seg selv og har ofte tvetydige navn, derfor skilte jeg meg kanskje ikke så mye fra de andre profilene. Dog var dette utenfor min kontroll. Som nevnt var brukernavnene laget for å indikere at jeg var der av forskningsgrunner, samtidig som jeg i bioteksten måtte virke tvetydig for å ikke risikere å bli kastet ut. Dette kan stille meg i en problematisk posisjon, men fortsatt forsto alle brukere at jeg var student da de leste utlysningen min. Dessuten prøvde jeg å sende ut denne først slik at det ikke dukket opp misforståelser. Også da jeg traff informanter sa de, basert på brukernavnet mitt, at det var tydelig at formålet mitt var å forske på fenomenet. I de tilfellene brukere sendte meg melding først orienterte jeg dem om hvem jeg var og tilbød dem i stedet å delta i studien. De fleste mistet interessen, mens andre forsøkte å forhandle med meg og sa de ville delta dersom de fikk kompensasjon for det. Dessverre var ikke en kaffekopp nok for å få dem til å stille til intervju. På samme måte som med noen få sugardaddies, kunne jeg få uhøflige meldinger i chattene med sugarbabies også. Likevel var den største utfordringen at invitasjonen min ble ignorert.

Siden jeg begynte å få dårlig tid endret jeg taktikk og valgte å dele navn og kjønn i dialogboksene med kvinnene så de kunne søke meg opp på sosiale medier (se Vedlegg C). Det er usikkert om dette hadde noe å si eller ei, flere kunne avslå til tross for at jeg var transparent om hvem jeg var. Via samtaler oppdaget jeg at det var mange kvinner som nylig

hadde opprettet profil på nettsiden og ikke hadde noe erfaring. Av den grunn la jeg til en kommentar i utlysningen om at jeg var på utkikk etter sugarbabies som hadde møtt noen i virkeligheten. Dette var lite gjennomtenkt fra min side. Dette kan ha påvirket studien negativt siden jeg på den måten kan ha påvirket hvilke typer sugarrelasjoner som ble presentert i empirien, til tross for at formålet var å holde dette åpent. For eksempel innså jeg at flere kunne ha digitale relasjoner med hverandre, noe som kunne være like interessant å studere. To av fem sugarbabies ble rekruttert etter denne endringen.

En annen utfordring som jeg mistenkte at kunne skje var at jeg ble kastet ut fra en sugardatingside. I desember 2021 sendte jeg mail til kundeservice og fikk til svar: «Du kan ikke oppgradere profilen din siden den har blitt suspendert for å bruke profilen til forskning». Bjønness et al. (2022) opplevde på lignende vis at oppslaget deres ble tatt ned av administrator av den samme nettsiden som jeg brukte (Sugardaters.com (se s. 8)). Løsningen min ble å opprette en ny bruker med identisk brukernavn. At sosiale plattformers markedsinteresser og brukervilkår kolliderer med forskningsinteresser, er ikke overraskende og kan by på noen etiske problemer. Samtidig kan nettsider anses som offentlige steder, alle har tilgang og mulighet til å registrere seg der dersom de ønsker det. Vilåårene deres har heller ikke formulert noen forbud mot å bruke siden til forskning (Sugardaters.com, 2020). Likevel kan grunnen til at jeg ble kastet ut være at andre brukere rapporterte meg til administrator og kanskje opplevde meg som invaderende eller uønsket siden jeg ikke var en ekte sugardaddy. Dette fikk jeg dog ingen informasjon om. På en annen side ble prosjektet godkjent av NSD, noe jeg informerte om i utlysningen. Nettsidene brukte jeg bare til å rekruttere informanter. Jeg maste aldri på dem, men jeg kunne følge opp samtaler for avtale av tid og sted for intervju hvis de tidligere hadde uttrykt interesse. Av den grunn er det liten sjanse for at jeg har skadet eller skapt alvorlige problemer for profilene ved å bruke sugardatingsider som en kilde til informanter (Furseth & Everett, 2020, s. 144). All informasjon jeg fikk på innsiden av nettsidene har jeg beskrevet i generelle termer og jeg har heller ikke knyttet samtaleinformasjon med verken sugarbabies eller sugardaddies til spesifikke brukere. All annen data oppgaven presenterer har blitt godkjent av informant gjennom samtykkeskjema. Som en konsekvens av utfordringene knyttet til rekruttering av sugarbabies, betalte jeg for de mannlige profilene tre ganger.

5 Raffinement og ambivalens

Analysen er delt inn i fire delkapitler. Først undersøker jeg hvilke motiver deltagerne drives av. I det andre delkapitlet ser jeg på hvordan sugardaddies og sugarbabies håndterer den økonomiske dimensjonen i det som kan tolkes som ambivalent kommunikasjon. I det tredje ser jeg på hvordan deltagerne kan trekke ulike grenser som kan komplisere følelser av autentisitet og gjensidighet. I det siste kapitlet diskuterer jeg funnene mine.

5.1 Motiver til sugardating

5.1.1 «Det er ikke ... Det er ikke bare sex.»

En måte å forstå hvordan sugardaddies og sugarbabies differensierer forholdene deres fra andre «normale» forhold kan man studere ved å se på deres motiver. Kvalitativ forskning innenfor kommersiell sex har identifisert flere ulike motiver hos kunder. Noen av disse inkluderer ønske om seksuell variasjon, sex med kvinner innenfor en viss alder, sex med kvinner av en bestemt etnisitet eller kroppsform, ønske om «emosjonsfri» eller hemmelige seksuelle møter, ønske om makt og kontroll, seksuell dominasjon/underdanighet eller spenning av å bryte med tabuer. Andre kan være plaget av ensomhet og ekteskapsproblemer (Bernstein, 2007, s. 117). Disse bakgrunnene kan man også finne blant sugardaddies i denne studien.

Daddy-2, en mann med nesten ti års erfaring i sugardating forteller at hans motiver bunnar i hans attraksjon for yngre kvinner. Til forskjell fra andre datingapper og datingsider forklarer han at sugardatingsider er «mer for sånne fyrer som meg som også gjerne da er mer interesserte i yngre damer (...)». Daddy-2 forteller: «Jeg tror at i min profil så tror jeg at jeg har funnet en sånn passelig balanse på hvordan jeg kan antyde at jeg er ute etter noe fysisk». Preferansene til Daddy-2 ble tydeligere utover i intervjuet:

(...) men jeg har jo også en, en viss legning for å si det sånn. Blant annet det der at, overvektige jenter er ikke noe for meg og sånne greier, men en annen del av min legning er at jeg ... Jeg har litt aversjoner mot jenter som har hatt sinnssykt mange partnere.

Han forklarer at gjennom funksjonene på nettsidene går det an å filtrere ut kvinner etter f.eks. alder og kroppsform. For Daddy-2 blir det dermed lettere å finne sugarbabies som stemmer overens med hans kriterier. At Daddy-2 legger vekt på kvinners utseende, vekt, alder og

seksualpartnere tyder på hvordan motivet hans er seksuelt ladet. Dette kan representere sugardatingsider sin markedsdimensjon. Sugardatingsider kan tenkes å styrke sugardaddies sin «recreational sexual ethic», normaliseringen av «shopping-virksomheten» der eldre menn via internett kan arrangere seksuelle møter med yngre kvinner (Bernstein, 2007, s. 118).

Andre menn forteller hvordan f.eks. forpliktelser til jobb har resultert i liten tid til dating eller hvor de synes det er vanskelig å finne en kjæreste. Daddy-3, en singel mann med ca. tre års erfaring i sugardating, synes det kunne være utfordrende å sjekke opp damer på byen eller via datingapper som Tinder. Han peker på hvordan dette kan ha en sammenheng med utseendet hans. Derimot, med sugardating legger han til: «Det interessante med sugardatingsider er at du behøver ikke se ut som den flotteste, da holder det at du ser helt grei ut». Da jeg spurte Daddy-3 om hva hans største motiv er, svarte han:

Daddy-3: (ler) Det er sex.

Silje: Ja.

Daddy-3: Jaja. Eh ... Men spørsmålet er hva slags type sex og hva slags ordning på sikt.

Silje: Okey?

Daddy-3: Det er ikke ... Det er jo ikke bare sex.

Silje: Nei, hva mer er det?

Daddy-3: Altså, herregud, jeg er jo happy med bare sex, men ... Du kan jo gå og kjøpe en prostituert også, gå på en eskortetjeneste og, gjøre det og. Eh ... Jeg opplever kanskje at det er litt større sannsynlighet for at ... Jevn byrdighet [*sic*] er kanskje ikke riktig ord, men min ... Rent økonomisk press eller press opplever vel kanskje at det er ... Ja, det er noe med det industrielle med det i forhold til å gå på sexsider eller eskortetjenester ...

Som vi skal tite på senere i analysen uttrykker flere sugardaddies at sugardating er å foretrekke framfor andre eskorte- eller prostitusjonssider. For Daddy-3 opplever han ikke sugarbabies som å lide av økonomisk nød, men kvinner som faktisk har et genuint ønske om å bli kjent med menn på hans alder. Samtidig kan en slik fortolkning tenkes å være viktig for sugardaddy slik at treff ikke oppleves som så moralsk tyngende, slik som sitatet over antyder til når han sammenligner sugarbabies med prostituerte. Dette er et velkjent fenomen innenfor prostitusjonen som sammenligner innendørs- og utendørsprostitusjon, der de sistnevnte i større grad assosieres med økonomisk nød, rusavhengige kvinner og utenlandske kvinner (Skilbrei, 2013).

For Daddy-5 f.eks., en gift mann fra vestkanten, begrunner han sine motiv for å bygge spenning, tilgang til sex og brytning med tabuer. Bakgrunnen bunner også i seksuell frustrasjon fra ekteskapet. Hans motiver er dermed både av en emosjonell og seksuell art. Felles for mennene i studien er at sex ser ut til å være deres fremste motiv, men intervjuene kan også avsløre hvordan de iblant søker etter andre elementer i en relasjon som man typisk finner i kjæresteforhold. Flere sugardaddies søker etter sugarforhold som bunner i at sugardaddy og sugarbaby deler felles kjemi og får en opplevelse av gjensidighet. Daddy-1 beskriver f.eks. hvordan han signaliserer dette til sugarbabies på nettsiden: «Det som jeg skriver da, til alle jeg skal møte, [er] at jeg er ute etter å finne en jente som jeg har kjemi med, som liker meg for den jeg er [og] som jeg kan skjemme bort». For flere sugardaddies handler kjemi om å finne sugarbabies som er genuine og faktisk viser interesse for mannen i samme grad som han kan gjøre for kvinnen. Flere i studien påsto at de hadde opplevd dette på et eller annet tidspunkt.

5.1.2 «Det er litt delt mellom penger og spenning da ...»

Da jeg spurte sugarbabies om hva som motiverer dem til å drive med sugardating var svarene ofte bygget opp denne måten: Baby-4: «Spenning, på en måte mentor, ja (...) Og selvfølgelig pengene». Baby-5, den yngste av kvinnene, men med likevel flere års erfaring, forteller:

Det er litt delt mellom penger og spenning da ... Ja. Også merker jeg selv at jeg har fått mye mer selvtillit etter at jeg begynte med det fordi du får alltid høre hvor fin du er og du vet at folk betaler for å ha deg der, det er, du er ikke bare inn i mengden, du blir betalt for å holde de med selskap eller være intim.

Baby-1 uttrykte også noe lignende: «Jo, jeg har faktisk kjent på den følelsen av at noen faktisk har lyst til å betale penger for å ha sex med meg liksom, det er jo en type bekreftelse for meg». Da jeg spurte Baby-5 litt nærmere om hvordan denne spenningen føles, sier hun:

Nei altså, det å kunne gå rundt med en som du vet og kanskje ser ... Er mye eldre, gå rundt på gata og kanskje får litt sånn «blikk» med at dette er merkelig, akkurat det synes jeg er veldig sånn, ikke pirrende, men det er veldig gøy (ler).

Kvinnene innledet ofte med at de drives av en spenning knyttet til det å møte nye mennesker, utforske sin seksualitet, bryte med tabuer og utvikle seg selv. Flere poengterer at penger er en viktig faktor, men at det sjeldent er det eneste motivet. Enkelte sugarbabies kan fortelle at de

er naturlig tiltrukket av eldre menn, men uttrykte likevel noe ambivalens til dette, noe jeg kommer tilbake til senere. Sugarbabies sammenligner iblant ikke-seksuelle og seksuelle møter med sugardaddies med vanlige dater og one-night-stands. Baby-2 forklarer:

Det er jo litt rart det hele her, men samtidig finner jeg det veldig normalt. For du møter jo folk ... Tenk da, hvis du ser bort ifra «the sugar», hvis du møter, snakker med noen på Tinder, møter dem, ligger sammen, også stikker etterpå, bare at igjen, nå får du cash. Så hvor ligger den forskjellen da på selvfølelsen?

Bakgrunnen for hvorfor sugarbabies foretrekker sugardating fremfor andre datingformer kan derfor skyldes nysgjerrighet og muligheten for å kunne tjene ekstra penger. Motivene blant sugarbabies stemmer godt overens med motivene Bjønness et al. (2022) finner blant danske sugarbabies. Her poengterer de hvordan unge kvinners økonomiske motiv ofte er kombinert med andre immaterielle motiver slik som ønske om spenning, bekreftelse, kontroll eller utforskning av grenser (Bjønness et al., 2022, s. 17). Når sugarbabies sammenligner f.eks. Tinder med sugardating finner de ovennevnte forskerne at kvinnene opplever menn for å være på utkikk etter et ligg uansett. Derfor finner flere det mer nyttig å bruke sugardatingsider siden de da «i det minste får noe ut av det» (Bjønness et al., 2022, s. 30). Dette er hva Baby-2 kan vise til i sitatet ovenfor. Dette resonnerer godt med tolkningen til den britiske postdoktoren Recio (2021) som foreslår at sugarbabies driver med «playbour». Dette defineres som: «a combination of play and labour by which the person expects to obtain some capital from an activity previously thought as leisure» (2021, s. 555). Det er imidlertid viktig for sugarbabies å understreke at de ikke er avhengig av inntekten de får gjennom sugardating, men at de heller motiveres ut ifra et ønske om ha et overskudd av penger i hverdagen. Slik som Baby-1 forteller:

(...) Men så tror jeg i bunn og grunn at penger er hovedmotivasjonen for det er jo, fordi det er jo ofte jeg tenker at hvis jeg tar så så mye treff i løpet av en måned og tar liksom minimum, så kan jeg liksom sitte igjen ekstra med det her da. For det er jo liksom det, hvorfor jeg begynte med det fordi jeg har ikke, jeg har ikke sykt god lønn da og trenger ekstra penger til den livsstilen jeg hadde før jeg ble singel.

Kvinnene som deltok i denne studien, har alle en relativt stabil inntekt utenfor sugardating som dekker deres månedlige utgifter gjennom enten lønnet arbeid eller studielån. Likevel kan ekstra penger muliggjøre en mer luksuriøs livsstil eller gå til sparing. En slik bruk og omtale av penger kan tolkes som et status- og klasseskille mellom sugarbabies og «de andre»

prostituerte som ikke besitter tilstrekkelig økonomisk eller kulturell kapital (Bernstein, 2007). Slik som vi så med Daddy-3 kan distinksjonen mellom sugardating og annen prostitusjon være viktig for sugarbabies å understreke også. En slik distinksjon fant Skilbrei på 90-tallet blant norske prostituerte på massasjeinstitutter og gateprostituerte i Oslo (2013). Kvinnene på massasjestudioene anså ofte gateprostituerte som å være større risikotagere og preget av tungt heroinmisbruk, derfor oppfattet de seg selv for å være bedre (2013, s. 79). Her la de større vekt på at de frivillig ville jobbe på studioene siden de var bedre organisert, ble besøkt av rensligere kunder, var relativt trygge, ga dem bedre lønnsvilkår og tilbød menn andre legitime ytelser i tillegg til sex slik som massasje. Samtidig finner Skilbrei at de prostituertes forbruk har en helt avgjørende betydning for å definere egen identitet og klassetilhørighet (Skilbrei, 2013). Etersom kvinnene kunne klassifiseres som arbeiderklassekvinner poengterer Skilbrei den store lønnsforskjellen flere opplevde da de forlot det legitime arbeidsmarkedet og begynte å tjene penger på prostitusjon. Sett fra et klasseanalytisk perspektiv med fokus på kvinnenes smak og forbruk, finner Skilbrei at de prostituerte gjennom sitt forbruk kunne unne seg mer i hverdagen der materielt forbruk kunne være symboler på suksess man ellers typisk finner blant middelklassen (2013, s. 147). For Baby-1 var det kanskje vanskelig å godta nedskjæringen i inntekt etter samlivsbruddet hennes da hun var blitt vant til et høyere forbruk. Sugarbabies i denne studien vektla ofte hvordan grunninntektene deres sørger for at faste utgifter blir tatt hånd om, mens penger i fra sugardating heller er «bonuspenger». Slik Baby-5 kalte det: «Det er litt sånn ‘fuck-you-money’ (ler)». Sugarbabies sin retorikk belyser hvordan pengene ikke skal misforstås med inntekt som er nødvendig for egen overlevelse, men istedenfor luksus (Bernstein, 2007, s. 44). Senere i analysen vil vi på en annen side se at penger kan bli brukt til hverdagslige utgifter likevel. Zelizer (2012) forklarer at bedrifter og selskaper iblant kan gi ulike former for «bonuser» eller frynsegoder, som f.eks. en mobiltelefon, ved siden av den ordinære lønnen:

Discretionary forms of payments such as bonuses or prizes represent their own categories of relations among the parties. When people struggle over such payments, of course, they often quarrel over the amount of money due, but they also frequently fight over the form of payment and its appropriateness for the relation in questions (s. 156).

Å overføre betydningen av «bonuser» innenfor arbeidslivet til sugardating, argumenterer jeg for at ikke er holdbart ettersom det springer ut av to ulike forutsetninger, men likevel argumenterer jeg for at relasjonsarbeidet som inngår mellom to parter kan anvendes og

sammenlignes i denne analysen. Det løfter dermed skillet mellom hva som betraktes som gaver eller betalinger. Dette igjen stiller spørsmål til hvilke forventninger deltagerne har til relasjonene.

5.1.3 «Bounded authenticity»

Ja, for man må se i øynene det og dette konseptet i seg selv er jo litt sånn at dette her er ikke til døden skiller oss ad, ikke sant. Det er fordi det er hyggelig og koselig, og fordi det dekker noen behov som er forskjellig fra person til person. Og selvfølgelig, altså man kunne jo treffe på sin sjelefrende, ikke sant. Ting kan skje, men det er ikke min ambisjon liksom, det er ikke det jeg går etter (Daddy-2).

(...) Og da jeg kom over den sånn sugardating, så er det fordi ... Selv om det også der kan være følelser så er det mye mer kontrollert, altså det er i hvert fall ... Begge går inn i det med en avtale om at det er sånn det er (Daddy-5).

Sitatene over peker på hvordan sugardaddies kan søke etter sugarforhold som er uforpliktende, både i henhold til tid og følelser. Flere sugardaddies i denne studien forteller at de søker jevnlig møter med sugarbabies, det som ofte starter med «kjemimøter» for å finne ut om de kommer overens med hverandre og er i stand til å oppfylle hverandres behov. Dette kan sammenlignes med det tidligere analyser av sexarbeid har argumentert for er ønske om «bounded authenticity», en autentisk, men avgrenset seksuell og emosjonell opplevelse (Bernstein, 2007; Milrod & Weitzer, 2012; Lynch, 2010). Kundenes opplevelse av intimitet oppleves derfor som virkelige, men begrenses samtidig av tidsmessige og finansielle parametere (Milrod & Weitzer, 2012, s. 454). Blant sugardaddies i dette materialet kan det være både varierende og ofte forvirrende hvorvidt de anser seg selv som kunder, og tilsvarende med sugarbabies som sexarbeidere (dette er noe jeg kommer tilbake til senere). Det ser ut til at flere sugardaddies søker «bounded authenticity» og hvor de kan påstå å ha opplevd relasjonene som gjensidig genuine:

Silje: (...) om du føler [sugarbabies] er seg selv når de er med deg? Har du inntrykk av det, at de er ...?

Daddy-3: Ja. Ja.

Silje: Og du da?

Daddy-3: Ja, jeg synes egentlig det. Og litt tilbake igjen til det med resiprositet og ærlighet og ... Når du kler deg naken og har sex, det er litt som en ekskjæreste, det er

ganske behagelig med en ekskjæreste som du kan prate med, du kan snakke om alt med en ekskjæreste, du har på en måte på et tidspunkt vært helt blottlagt. Du *blir* det gjennom sex også selv om du betaler for den (...)

Daddy-3 forteller gjennom sammenligningen til ekskjærester hvordan nakenhet og sex kan bidra til mer nærhet og ærlighet i relasjonen, *selv om* det foreligger en kompensasjon for møtet. Hvor genuine slike møter virkelig er kan bedre forstås gjennom «the girlfriend experience» (GFE). En sexarbeider eller eskorte som tilbyr GFE er en som går frem med en kunde på samme måte som to forelskede personer ville gjort, noe som kan inkludere mer forspill under sexakten der både eskorten og kunden har mer kroppskontakt, gir hverandre massasje eller kysser hverandre lidenskapelig. De kan også bli sittende å prate sammen etter sex istedenfor at eskorten umiddelbart drar. GFE innebærer med andre ord å simulere en autentisk, emosjonell og fysisk relasjon med kunden (Bernstein, 2007, s. 126). Dermed kan det være relevant å vurdere om Daddy-3 faktisk deler autentiske relasjoner med sugarbabies, eller om han simpelthen betaler for det uten å være klar over det.

Silje: Men har du tenkt på det, sånn når du er med jenter at de kanskje kan, om de faktisk er genuine, eller om de bryr seg om det du forteller, eller disse sakene?

Daddy-3: Ja, men det er, ikke sant, veldig vanskelig å lese.

Silje: Ja, synes det er generelt vanskelig å lese?

Daddy-3: Ja, ja, og kanskje spesielt seksuelt. Nå skal det sies at jeg er veldig sensitiv for hva andre tenker.

Daddy-3 innrømmer at han synes det er vanskelig, spesielt rundt det seksuelle, om: «er hun bare her for pengene og vil ha det fort ferdig [?]». Daddy-3 kan derfor undre over hvor genuin sugarbaby er med han og vil prøve å gjennomskue dette både før, under og etter sex. Det Daddy-3 kan referere til er om kvinnene gjør «surface acting»: «In surface acting we deceive others about what we really feel, but we do not deceive ourselves» (Hochschild, 2012, s. 33). Milrod og Weitzer (2012) fant i sin analyse av forumposter til mannlige prostitusjonskunder at flere kunne oppleve relasjonene som genuine dersom sexarbeideren gjorde ekstra tjenester eller hvor det forekom «off-the-clock» aktiviteter (når grensene for det seksuelle møtet strekkes utover det som inkluderes i betalingen). Dette kan f.eks. være når de gir hverandre gaver i bursdag, foreslår å gjøre sosiale aktiviteter sammen eller når sexarbeideren nekter betaling av kunden (Milrod & Weitzer, 2012, s. 456, 458). Milrod og Weitzer argumenterer for at scenarioer der sexarbeideren virker uinteressert i pengene kan oppleves som

«boundless» siden relasjonen virker mer gjensidig og autentisk (2012, s. 456).

Som vi skal se på nærmere er det nettopp slike type relasjoner som kanskje kan kjennetegne sugardating mer enn f.eks. vanlig sexarbeid og som kan virke forvirrende for sugarpartnere selv og andre som ser det utenfra. Intervjuene med sugarbabies kan f.eks. avsløre at de kan føle sympati for sugardaddy eller like å være i deres selskap. Til tross for at sugarbabies flere ganger påstår at de ikke er seksuelt tiltrukket av mennene, kan de iblant fortelle at de var blitt tilfredsstillt eller syntes at sugardaddies så bra ut. Så betyr dette at kvinnene frivillig ønsker å ha sex med mennene og nyter det? Det kan være mulig å tolke, i enkelte situasjoner under sex, at sugarbabies fra denne studien gjør «deep acting» der de kanskje fremkaller gode, genuine følelser på bakgrunn av hvilke situasjoner de befinner seg i (Hochschild, 2012). Glidningen mellom sugarbabies' «surface acting» og «deep acting» kan vise seg mer betydningsfull jo nærmere vi kommer drøftingen koblet til det økonomiske aspektet ved relasjonene. For hvordan opplever de autentisitet i forholdene og hvordan påvirkes dette av de materielle eller økonomiske kompensasjonene som blir utvekslet? Dette skal vi se nærmere på i neste kapittel som angår forhandlingene og relasjonsarbeidet som dannes mellom sugardaddies og sugarbabies.

5.2 «Under bordet» - når ambivalens er målet

At noen blir betalt «under bordet» blir som regel forstått som en hemmelig handel og refereres ofte til transaksjoner man gjør for å unngå å betale skatt. For Daddy-2 ble begrepet brukt i forbindelse med hvilke skjulte beskjedder som går «under bordet». I vår samtale om hva han pleier å betale kvinner, innleder Daddy-2 først med at kvinner som regel misliker menn som pruter på pris. Da jeg spør han om hvilke erfaringer som gir ham denne oppfattelsen, forteller han:

(...) Nei og det har også blitt bekreftet gjennom ting jeg har lest og sånne greier, at de som er [en] kjip fyr liksom (ler) ... Så når man da sier at budsjettet er sånn og sånn så er det en del meldinger som går under bordet på det, og de to meldingene som går under bordet på det er at jeg er villig til å bruke alle de pengene jeg har tilgjengelig ... Jeg driver ikke og pruter. Det er ikke sånn at jeg starter på, «har du lyst på en tusenlapp eller?» også sier dem sånn «nei, hva med fem?» også ender vi liksom sånn på midten, det er ikke noe sånt. Det er sånn «dette her er jeg villig [til], jeg er villig til å bruke alt jeg har tilgjengelig denne måneden» f.eks. Det er ikke nødvendigvis sant,

men det er det jeg formidler (...) Så det er det jeg formidler, de to tingene, uten å si det rett ut at jeg er villig til å betale og ikke drive å prute eller forhandle eller sånne greier. Men jeg har også en ... En overbegrensning, et tak.

Ved å unngå forhandling og foreslå en pris, kan Daddy-2 tolkes som å ta kontroll over den økonomiske dimensjonen i forholdet. I dette delkapittelet skal jeg bruke metaforen «under bordet» for å drøfte hvordan sugardaddies og sugarbabies jobber for å konstruere det de omtaler som diskre relasjoner i henhold til tillit, penger og intimitet, det som også kan illustrere den vekslende opplevelsen av kontroll. I sexarbeid kan «bounded authenticity» fremstå som en eksklusiv vare for kunder og der betalingen er en selvfølge siden det allerede opererer i et marked som bunner i seksuelle og økonomiske transaksjoner (Bernstein, 2007). I sugardating derimot kan det økonomiske premisset virke mer rotete og iblant vanskelig for sugardeltagere å håndtere.

Daddy-1 forteller at han fikk vite om fenomenet sugardating via kompiser: «(...) så [kompisen] sa at du ikke behøver å betale noen ting, det jo litt frekt, litt sånn ... (ler), men da tenkte jeg litt 'okey, får sjekke ut hva det er for noe'». Daddy-1 sin framgangsmåte i sugardating forklarer han at er rimelig likt det han ellers ville gjort under en vanlig Tinder-date, slik som å spandere dem middag. Daddy-1 innrømmer samtidig at han har hatt mange one-night stands gjennom sugardating, der sugarbabies har både mottatt og ikke mottatt penger. Daddy-1 var nokså forsiktig med å si *hvordan* han kunne gjøre dette og *hvor mye* han eventuelt ga dem, men sa at han diskre kunne putte «gaver» (penger) i vesken deres før de dro hjem. Daddy-1 sier han har både gode og dårlige erfaringer med å gi sugarbabies penger siden enkelte iblant kunne bli «sure» på ham om de fikk det. Fortellingen hans bærer derfor preg av utfordringen rundt det å forstå om man skal gi kompensasjoner eller ikke. Da jeg spurte Daddy-1 om de f.eks. kunne forhandle seg frem til pris eller gave til sugarbaby var Daddy-1 rask med å svare:

Ne-hei! Det blir vi ikke enige [om]. Absolutt ikke. Aldri enige om noe sånt. Aldri. Det er skikkelig 'turn-off'⁸ hvis de begynner å spørre meg om det, da møtes vi ikke.

Han forteller videre at han er nødt til å være forsiktig med å ikke treffe sugarbabies som kun er økonomisk drevet. «De jentene som er der, for meg så må jeg passe meg i tilfelle de bare er

---

⁸ Engelsk slang for noe som man oppfatter som uattraktivt.

ute etter pengene ... De må like meg for den jeg er liksom, og det er litt vanskelig på den siden».

Daddy-1 forteller blant annet om en sugarbaby han hadde et spesielt godt forhold til, men da det blusset opp romantiske følelser endte han opp med å avslutte forholdet. Dette forholdet kan tenkes å ha utviklet seg til et «boundless»-forhold, noe som kanskje ikke var intensjonen. Hva jeg finner som kan skille prostitusjonslitteratur slik som Bernsteins (2007) til fenomenet sugardating, er hvordan det økonomiske elementet iblant kan opptre langt mer tvetydig.

Daddy-1 ønsker ikke å være *forpliktet* til å gi sugarbabies kompensasjoner, men vil heller skjemme de bort dersom han selv føler for det. Daddy-1 kunne f.eks. fortelle at hvis han liker en kvinne veldig godt er han mer villig til å gi henne penger eller gaver. Dette kan også tenkes å hjelpe han ut av forvirrende situasjoner koblet til økonomi dersom de er blitt bedre kjent med hverandre. Daddy-1 tolker jeg som å søke etter å treffe sugarbabies gjennom en typisk «hookup-culture»⁹ slik man kan se i alminnelig nettdating og blant mennesker som engasjerer seg i «recreational sex» (Hakim, 2015, s. 486). På den måten kan han forsøke å ignorere de økonomiske forventningene sugarbabies kan ha til ham. Selv om han var forsiktig med å gi sugarbabies penger da han først begynte å bruke siden, forteller han:

(...) Men [restaurantbesøk] føles ikke for drøyt, men etter hvert tenkte jeg at «okey, jeg kan være litt mer grei og gi dem litt» ... De trenger jo de pengene mye mer enn meg liksom. Så det er kanskje litt hvorfor jeg har blitt dratt inn i det selv og da. Så, [jeg] er litt usikker på den nettsiden. Det er veldig lettvindt for meg.

På en måte fremstiller han det som om han lot seg presse av det faktumet at kvinner kan søke kompensasjoner av ham og valgte deretter å være «mer grei og gi dem litt». Daddy-1 var den yngste av alle mennene i studien og hadde opplevelsen av å være populær på nettsiden. Som jeg skal komme tilbake til, kan denne effekten ha noe med hvordan Daddy-1, etter sugarbabies' kriterier av alder og utseendet, kan ha scoret «høyere» enn de andre mennene tilgjengelig på siden (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 9). Daddy-1 uttrykker dermed at sugardating blir for *lett* – han kan ha sex når han vil. Daddy-1 forteller at han bestandig søker etter å bli utfordret, utvikle seg selv, lære nye ting og hvor han egentlig foretrekker å kunne sjekke opp damer på en normal måte. Likevel kan tilgjengeligheten av unge, attraktive

---

⁹ «Hooking-up» er et engelsk begrep som beskriver korte, uforpliktende seksuelle møter mellom to personer som ikke offisielt dater eller er romantiske med hverandre (Upadhyay, 2021, s. 776).

kvinner på sidene gjøre han «lat». Dette resonnerer godt med Bernsteins (2007) teoretiske forståelse av «the recreational sexual ethic», men der Daddy-1 på en annen side signaliserer noen ambivalente følelser knyttet til det moralske aspektet. Spesielt det som gjelder penger og det autentiske i den seksuelle relasjonen. På denne måten ser det ut til at han ender med å betale for stevнемøtene selv om dette ikke var hans intensjon i utgangspunktet, det som følgelig kan sette sugarbabies' autenticitet i tvil. Fra et «connected lives»-perspektiv kan man tolke Daddy-1 for å sette grenser mellom hva som er akseptabelt og ikke, slik som at relasjonene ikke skal være forutsatt av at sugarbabies mottar økonomiske eller materielle kompensasjoner. Heller bør dette skje «naturlig» gjennom en overbevisning om at sugarbaby virkelig liker han. En slik overbevisning kan f.eks. være når kvinner er skeptiske til å motta penger, det som beveger seg mot en «off-the-clock»-opplevelse (Milrod & Weitzer, 2012, s. 458). Et slikt grensearbeid kan derfor tolkes som å opprettholde hans kontroll over økonomi i relasjonen og hvor han skiller mellom kvinner som er genuine og ikke. Ironisk nok ser det ut til at det går den andre veien, der han kan gi etter for kvinners ønsker.

Å vite om sugarbabies er interessert i penger eller intimitet er noe sugardaddies stadig funderer på. Baby-4, en student bosatt utenfor Oslo med flere års erfaring, beskriver hvordan sugardating er et «spill»:

For du må late som du ikke er ute etter pengene, ikke sant? Det er et spill også, ikke sant. Nevner de noe, for det er noen som har gjort [det], spurt først «hva tenker du at du vil ha?». Så later du som [at] «det har jeg ikke tenkt på, herregud» (ler).

Baby-4 forteller at hun bevisst ikke gjør noen innsats for å få betalt for de første stevнемøtene når hun treffer nye menn. Hennes taktikk kan tenkes å være noe flere sugarbabies gjør for å gi menn en større opplevelse av autenticitet i relasjonen, men hvor de likevel vil ha betaling på lang sikt (Gunnarsson & Strid, 2021, s. 7). Det åpner derfor opp for ideen om ikke Daddy-1 og andre sugardaddies kan bli utsatt for et skuespill av sugarbabies gjennom «surface acting» og «deep acting» der de først kan virke uinteresserte i penger, men senere kan stille økonomiske krav til dem.

5.2.1 (U)synlige transaksjoner

Andre sugardaddies kan ha en annen type forståelse av økonomi og intimitet. Da Daddy-4 og jeg snakket om sammenligningen med prostitusjon, fortalte han:

(...) det er jo et ordtak som sier at: alle kvinner er horer, det er bare et spørsmål om pris! (ler). Jeg pleier å si at gratis mus finnes ikke. Man må betale for det på en eller annen måte enten man spanderer middag eller drinker eller «you-name-it».

Dette kan være et eksempel på oppfatningen om at relasjoner allerede er gjennomsyret av forskjellige former for transaksjoner. I *The Purchase of Intimacy* argumenterer Zelizer (2005) for at økonomi og intimitet er mer sammenkoblet enn man kanskje tidligere har innsett. Som Zelizer innleder med i argumentasjonen om «connected lives»-perspektivet, kan denne sammenkoblingen være noe som vi mennesker i dagliglivet allerede gjør, men har vanskelig for å snakke om fordi det kan få en relasjon til å virke umoralsk (2005, s. 32). For at en relasjon skal bli meningsfull og produktiv for partene, blir nøkkelen å differensiere forholdet fra andre typer forhold og finne et medium som samsvarer med forholdet slik som partene definerer det. Dette er hva Daddy-4 kan referere til i sitatet ovenfor og som Daddy-1 fra tidligere kan forsøke på. At Daddy-4 foreslår f.eks. middager kan assosieres med romantiske praksiser slik en «gentleman» ville ha gjort, et mannsideal som virker å stå sterkt i sugardating (se utklipp 1 i Vedlegg D). Sitatet over ble videre fulgt av:

Men nei, jeg ser ikke på det som prostitusjon og jeg vil ikke at hun jenta jeg er med skal se på det på den måten heller. Og det er derfor jeg ønsker at det skal være ... Det skal gå over tid, jeg skal diskre overføre en sum på kontoen også snakker vi ikke noe mer om det.

Daddy-4 formulerer seg på en måte som kan få det til å fremstå som at diskresjonen primært handler om å ta hensyn til sugarbaby slik at hun ikke opplever det som en byttehandel. En måte å differensiere hans forhold med kvinner i sugardating innebærer med andre ord et relasjonsarbeid der han bruker tid på å bli kjent med kvinnene, bygger opp tillit og på den måten får transaksjonen til å opptre nærmest usynlig ved å gjøre det intime synligere. Samtidig kan det tolkes som en måte for Daddy-4 å unngå å bli oppfattet som en kunde. Daddy-4 sitt sitat kan antyde til et ubehag knyttet til pengetransaksjonen og han forteller at han foretrekker regelmessige overføringer for å slippe unna «pinlige situasjoner». Det faktumet at kompensasjonen fungerer som en betingelse for forholdet beskrives av Daddy-4 som å være selvsagt i den sosiale kontrakten mellom han og sugarbaby, men som jeg ønsker å påpeke, også kanskje helt nødvendig for at han i det hele tatt kan møte yngre kvinner:

Det er greit, det er egentlig greit, det er jo det som er en del av avtalen da. Det skal jo være for begge to ... Også disse jentene er jo gjerne studenter da og trenger penger så å betale husleia deres og gjerne være med å sponse skolepengene deres og sånt, det synes jeg er en helt ok, [en] rimelig del av avtalen.

Daddy-4 sin forståelse av den økonomiske dimensjonen av sugardating samsvarer godt med sugardatingsiders beskrivelse av «mutually beneficial arrangement» som beskrevet i introduksjonen. For å peke på de ulike elementene i Zelizers «connected lives»- perspektiv, kan intimiteten for Daddy-4 tolkes som å utvikles gjennom: først, å få kjemi med en sugarbaby som han kan treffe jevnlig (bygge opp en felles forståelse av relasjonen), diskre overføre en sum til kontoen hennes jevnlig (avgjøre transaksjonen), finne riktig medium (penger, middag, reiser osv.) og til sist etablere ulike grenser som kan styrke og stabilisere forholdet, det som konstruerer den differensierte relasjonen (2005. s. 37). Siden Daddy-4 er klar over assosiasjonen sugardating kan ha til prostitusjon, blir det desto viktigere å definere forholdet på en måte som utad betraktes som legitimt. For eksempel påpeker han at forholdet ikke bare består av sex, men faktisk er en vanlig kjærestereelasjon. Zelizer forklarer:

(...) in fact, people regularly invoke hostile worlds doctrines when they are trying to establish or maintain boundaries between intimate relations that might easily be confused, for example, when a father employs a daughter in his firm, or when a lawyer handles his old friend's divorce. In such circumstances, participants often employ hostile worlds *practices*, using forms of speech, body language, clothing, uniforms, and spatial locations to signify whether the relationship between this man and this woman is boss-secretary, husband-wife, patron-prostitute, lover-mistress, father-daughter, customer-waitress, or something else (2005, s. 28-29).

Eksemplet med Daddy-4 kan vise hvordan sugardeltagere kan se på den økonomiske dimensjonen av forholdet fra et «hostile worlds»-perspektiv (som moralsk ødeleggende), men der grensearbeidet innad i relasjonsarbeidet blir nødvendig for å konstruere det på en måte som ligner et kjønnsstradisjonelt forhold der mannen forsørger og kvinnen blir forsørget. Dette kan hjelpe Daddy-4 å distingvere relasjonen fra prostitusjon. Et slikt relasjonsarbeid viser hvordan sugardaddies kan jobbe for å gjøre pengene mindre eksplisitte. Samtidig kan de lene seg på overbevisningen om at penger og intimitet uansett er sammenkoblet, men der

håndteringen av dette bygges på en moral om å gjøre det på en diskret måte. Nedenfor skal vi se hvordan sugarbabies kan på lignende måte resonnerer seg frem til hvordan penger kan bli en naturlig del av en seksuell relasjon.

5.2.2 Introduksjon av penger i erotiske forhold

Som Zelizer forklarer kan differensieringen og «matchingen» av betalingsform (medium) til det intime forholdet ha betydelige konsekvenser i erotiske forhold ettersom det kan true forholdet med en rekke uklarheter (2000, s. 826-827). Baby-4 og Baby-3 ble begge introdusert for fenomenet via menn de allerede hadde et seksuelt forhold til, der mannen etter hvert foreslo å betale for møtene. Baby-4 beskriver overgangen slik:

Man lærer jo på veien, som jeg har fortalt om som han ene som ville betale, der var vi bare sexpartnere. Da skjønte jeg ikke, hvorfor skal du betale for meg? Jeg hørte litt om det, det var et vennskap også føler [jeg] liksom ... Du gikk litt i deg selv ... Er det prostitusjon jeg driver på med? Hvorfor skal han betale for meg? Også videre. Men selvfølgelig hyggelig at han tok med meg på middager osv., men tenkte at «okey, trenger ikke noe mer» ... Trenger ikke [å] betale for å ha sex med meg. Ikke sant, det er det man tenker i begynnelsen, men etter hvert så skjønte jeg ... At han ville støtte meg økonomisk.

Sitatet beskriver hvordan Baby-4 tilegner seg en forståelse som endrer oppfattelsen fra det å bli «betalt» til det å bli «støttet». Baby-3, en student med ca. et til to års erfaring, forteller at hun møtte sin første sugardaddy gjennom Tinder. Her hadde han skrevet i bioteksten at han var på utkikk etter en sugarbaby, noe Baby-3 overså:

(...) Så sendte han melding «hei, er du interessert i være sugarbaby?». Så sa jeg «nei, egentlig ikke, det er ikke helt min greie». Men så var han veldig snill, veldig morsom så vi fortsatte bare å snakke, så ble vi liksom «fuckbuddies»¹⁰ og da var han sånn «nå har jeg lyst til å gi deg penger», for han var sånn «jeg har lyst til å ta vare på noen». Det er ikke sånn at de *bare* vil ha sex liksom, de har også lyst til å ta vare på noen.

Bjønness et al. skriver hvordan digitale plattformer slik som Tinder kan være en inngang til sugardating, der det ofte kan starte uskyldig, men etter hvert kan utvikle seg til sexsalg (2022, s. 13). På samme måte som med sugardaddies i forrige kapittel, anser ikke alle sugarbabies

---

¹⁰ Slang for venner som har sex med hverandre.

sugardating for bare å involvere sex for mannen, men også noe de selv kan ønske. Forskjellen som jeg ønsker å påpeke gjennom disse eksemplene, er at økonomi ikke forutsatte forholdene. Istedenfor ligner det «hook-up»-relasjoner. Eksemplene viser hvordan penger kan smyge seg inn i erotiske relasjoner der kvinner kan resonnerer seg frem til hvordan penger kan legitimeres i relasjonene. Istedenfor å la seg lede av det normative «hostile-world»-perspektivet som først antydnet hos Baby-4, skaper de sammen med mennene en ny betydning for pengene. De kan bruke et språk som det «å ta vare på» eller «støtte økonomisk» som kanskje etterligner tradisjonelle kjønnsroller, det sugardatingsider kan tolkes for å gjenskape (se utklipp 1 - 3 i Vedlegg D.) Dermed oppleves ikke f.eks. gaver eller penger som betalinger, men heller noe sugardaddy genuint ønsker å gjøre for sugarbaby. Baby-3 forteller at dette gir dem begge bekræftelser – han blir glad for at hun blir glad.

Baby-3 og Baby-4 uttrykte ikke at de følte seg «lurt» av sugardaddies, heller tvert imot – opplevelsen var at det utviklet seg naturlig. Baby-3 poengterer også hvordan hun tar kontroll over relasjonen dersom hun ikke føler det er gjensidig lenger. Hun avsluttet f.eks. dette forholdet da han utviklet romantiske følelser for henne, men hvor hun ikke gjengjeldte dette. Baby-3 forteller at hun ikke har sex med menn med mindre hun er tiltrukket av dem, noe hun er åpen med dem om fra starten av. På en måte kan dette tolkes som en måte for sugarbabies å differensiere sine forhold fra prostitusjon; for at transaksjonen skal gå sømløst må relasjonen gjenspeile et genuint og gjensidig forhold så hun ikke ender med å utnytte sugardaddies' penger, det som for henne virker umoralsk. En tolkning kan være at Baby-3 og Baby-4 kan ha brukt «deep acting». «Deep acting» kan for Hochschild (2012) også brukes når personer ønsker å bryte ned eller erstatte ubehagelige følelser med følelser de tror er mer passende for situasjonen, som f.eks. at de i disse relasjonene kjøper ideen om at de blir «tatt vare på» heller enn at de blir «betalt» (s. 43). På denne måten kan «deep acting» bli brukt for å legitimere egen praksis og håndtering av penger.

Når man bruker Hochschilds (2012) emosjonelle modell kan dette også tolkes som sugarbabies' grensesetting. Det kan være at Baby-3 f.eks. *ikke* gjorde «deep acting» med mannen, men faktisk var autentisk med ham og istedenfor klamret til ideen om at de fortsatt bare var «fuckbuddies». Hadde de eksempelvis fortsatt relasjonen og han insisterte på å betale henne, ville dette kanskje bety at hun måtte gjøre «surface acting» for å tilfredsstille han (Hochschild, 2012, s. 194-195). Dette gjorde hun ikke og bestemte seg heller for å avslutte forholdet, det Hochschild muligens ville tolket som å være tro med egne prinsipper, sitt virkelige «jag». Baby-3 sin forklaring er at hun av respekt ikke ønsker å føre menn bak lyset

ved å være falsk. Prinsippet om gjensidige og autentiske relasjoner får her større verdi.

5.2.3 Å «hjelp» sugarbabies

Opplevelsen av å ta vare på, å hjelpe eller bli hjulpet kan gjennom «connected lives»-perspektivet forstås som det å gi eller å få omsorg. Gjennom sammenligningen til prostitusjon forklarer Daddy-5 at han anser flere av sine tidligere forhold som vennskap:

Daddy-5: Ikke sant, når du skal hjelpe noen økonomisk, altså sånn ... Hvis man tar motsetningen da som sugardating gjerne blir sammenlignet med som kalles prostitusjon da, så er det veldig klart at da er det et økonomisk behov mot et seksuelt behov, også ferdig med den saken liksom. Mens når du er på sugardating så er det en litt annen greie, fordi at når jeg hjelper noen da er det litt mere ... Altså jeg opplever at jeg kan enten hjelpe dem med å studere eller hjelpe dem i en vanskelig situasjon, altså det gir meg mye mer enn bare å gi noen noen penger da. Da kan jeg gi veldig mye mer og, enn ...

Silje: Føles det godt å kunne gi mer enn bare, det er ikke liksom ...

Daddy-5: Det føles mye mer hyggelig å kunne hjelpe, altså, det er ikke nødvendigvis så hyggelig å gi noen hjelp bare for noen seksuell sak, men hvis det er en del av en større helhet så er det mye mer hyggeligere.

For Daddy-5 føles det meningsfullt å hjelpe kvinner som har «satt seg i en vanskelig situasjon», ikke bare gjennom økonomiske transaksjoner, men også gjennom såkalt «mentoring», en form for personlig rådgivning i sugardating. Upadhyay (2021) skriver at på samme måte som sugarbabies forsøker å overkomme stigma i sugardating, kan dette også gjelde sugardaddies (s. 782). «The intimacy function in conjunction with the presence of mentoring, help to portray sugaring as a mainstream and normalized arrangement» (Upadhyay, 2021, s. 783). Å kombinere penger med mentorordninger kan tolkes som å minske følelsen av å være en «kunde». I stedet for føles det mer personlig, det som potensielt kan bygge opp en intim relasjon. For Daddy-5 er forståelsen av prostitusjon upersonlig sex mellom en prostituert og en kunde, der det bygger på et økonomisk behov mot et seksuelt behov. Hva som kanskje er motstridende i utdraget ovenfor er hvordan han omtaler kvinnene som å befinne seg i en «vanskelig situasjon», det som kan peke på et økonomisk behov likevel. Senere ut i intervjuet forteller han:

Silje: Mhm. For det er jo noe du sa i sted, at du ikke får på hjemmebane, det som er vanskelig ...

Daddy-5: Ja, og du kan si det sånn, det er vel hovedgrunnen at jeg på en måte startet på den siden, seksuell frustrasjon, og det er det jeg skulle til å si, at jeg har hatt, kall det mer et vennskap med noen på den siden over tid som jeg ikke har hatt et seksuelt forhold med og som jeg har hjulpet noe med, men jeg har jo hatt et ønske om et seksuelt forhold med dem.

Daddy-5 erkjenner underveis at han startet med sugardating pga. seksuell frustrasjon, det som peker på et seksuelt behov. Likevel er Daddy-5 sitt poeng å fortelle hvordan slike motiver *er en del av en større helhet*. Det indikerer et ønske om å utvikle et forhold som impliserer et relasjonsarbeid der man bygger tillit, deler livserfaringer og gir hverandre omsorg, og hvor relasjonen føles gjensidig og ikke oppleves som en handel. Zelizer definerer omsorgsfulle relasjoner som å ha « [...] sustained and/or intense personal attention that enhances the welfare of its recipients» (2005, s. 162). For Zelizer forstås omsorgsfulle relasjoner som å variere ut ifra lengde og ulike typer oppmerksomhet, noe som avgjøres etter hvor intim relasjonen er (2005, s. 162). Som nevnt i teoridelen kan intimitet innebære kunnskap om hverandre som, dersom tredjeparter får kjennskap til det, kan være skadelig for relasjonen (Zelizer, 2005, s. 14). Dette kan illustrere hvordan forholdet er nødt til å følge visse regler slik at det ikke forstyrrer eller truer andre sosiale forhold. For Daddy-5 kan tilliten f.eks. være at de ikke deler hemmeligheten med noen andre, truer med å fortelle det til hans familie, og at kvinnene faktisk er interessert i han som person og ikke bare pengene hans. Som Zelizer argumenterer, til tross at vi i moderne tider har større bevissthet rundt forskjellige typer for prostitusjon, blir prostitusjon ofte betraktet som noe kaldt der kommersialiseringen trumfer all form for sentimentalitet (2005, s. 124). Daddy-5 sin fortelling kan derfor leses som å gjøre en aktiv distinksjon til prostitusjon ettersom han legger vekt på omsorg, gjensidighet, vennskap og seksuell kjemi, og hvor sex ikke bestandig behøver å være inkludert selv om dette er noe han ønsker selv. Følelsen av tillit og omsorg er noe Daddy-5 kan tolkes å strebe etter, der den personlige kjemien og samtalen følgelig gjør at sex kanskje kommer mer «naturlig».

5.2.4 Sugardaddies' emosjonsarbeid

Sugardaddies kunne fortelle at det er deres jobb å være «hyggelige» og ikke «kjipe» typer, slik at sugarbabies ikke føler relasjonen blir upersonlig. Det varierte noe mellom hva sugardaddies la i dette. For eksempel kunne det peke på at de ikke skulle presse sugarbabies

til å ha sex med dem, men det kunne også bety å gi sugarbabies gode kompensasjoner. Slik kan man tolke sugardaddies' distinksjoner som å fremstille seg selv som «trygge» i kontrast til den imaginære og respektløse prostitusjonskunden.

Da jeg spurte informantene hvordan de betrakter sugarrollene, viser funnene mine at sugarbegrepene sjeldent blir artikulert relasjonene deres. For f.eks. Daddy-4, forteller han at han anser sugarbabies som «kjærestesubstitutter» hvor de gjør aktiviteter som vanlige kjærester ville gjort, slik som å gå ut på middag, gå på kino og å ha sex: «Det blir på en måte som å ha en venninne som stiller opp av og til». Det Daddy-4 kan savne er det som tidligere er blitt nevnt som GFE. For Daddy-4 opplever han ikke kvinnene som å gjøre seg til, derfor anser han ikke denne oppførselen som en tjeneste sugarbaby gir. Daddy-4 forteller at når han tenker på ordet «kjemi», så sikter han til kjærestekjemi. Under intervjuet prøvde jeg å understreke hvordan enkelte sugardaddies kanskje ikke har den samme oppfattelsen som han og kan være mest opptatt av det erotiske:

Ja, det synes jeg blir for teit. Jeg tror ikke det kan fungere over tid for å si det sånn.

Det er i hvert fall min oppfattelse, man må jo være hyggelig og, og den andre må være hyggelig og man må trives i hverandres selskap på mer enn bare det området for å si det sånn.

Daddy-4 uttrykker dermed viljen til å investere personlige og romantiske følelser i relasjonen som krever at også han er hyggelig og gir av seg selv. Daddy-4 forteller meg at han under intervjuet har en utenlandsk langdistansekjæreste i sent tjuårene som han traff gjennom en sugardatingside og at de har vært sammen i flere år. Istedenfor «kjærestesubstitutt» eller «venninne» forteller han at forholdet har utviklet seg til et normalt kjæresteforhold. Hun er en «ordentlig kjæreste» og de er «exklusive». Forholdet var likevel preget av et års pause og Daddy-4 innrømmer at hun er avhengig av hans finansielle støtte. Likevel er han overbevist om at hun ikke er bare ute etter pengene hans. Daddy-4 forteller at de er forelsket og at det til og med har vært samtale om giftemål. Utover i intervjuet gjør jeg likevel et poeng ut av at jeg rekrutterte han gjennom en sugardatingside og stiller derved spørsmål til deres eksklusivitet. Han innrømmer deretter at det kanskje ikke er rettferdig at han har en datingprofil oppe. Han forteller blant annet om en hendelse der kjæresten oppdaget Tinder-appen på mobilen hans. Hun reagerte med å bli både sint og sjalu, og Daddy-4 ble til slutt nødt til å fjerne appen. Under intervjuet unnskylder han på en annen side at han ser på datingsider kun som et tidsfordriv og at han egentlig ikke er på utkikk etter andre kvinner.

Grensesettingen av kjæresten kan her ses på som å korrigere Daddy-4 sin oppførsel og kan vise til uoverensstemmelsen om forholdet er monogamt eller ikke. Daddy-4 sitt forhold kan derfor ha vært preget av ulike definisjoner; fra sugardating, en pause og til et «eksklusivt» forhold, men der problemer som svekket tillit krever en reparasjon av forholdet. For kjæresten kan det tenkes at hun har vokst seg økonomisk avhengig av Daddy-4, noe som kan forklare reaksjonen hennes. Relasjonsarbeidet og forholdet til Daddy-4 kan heller indikere hvordan det har utviklet seg *forbi* «bounded authenticity» og heller mot en «boundless»-relasjon (Chu, 2018, s. 15; Milrod & Weitzer, 2012, s. 456). Dog ser det ut til at Daddy-4 muligens opplever noen motstridende følelser. Daddy-4 kan tolkes å befinne seg i et relasjonsarbeid der han innser at han er nødt til å jobbe med egne følelser hvis han ønsker å beholde relasjonen sin med kjæresten.

Daddy-4 sin fortelling løfter frem den dimensjonen som hittil har blitt lite analysert i litteraturen om sugardating, det som fanger opp sugardaddies' aktivering av egne følelser og kommunikasjonen med sugarbaby i relasjonsarbeidet – deres emosjonelle arbeid. Jeg tolker ikke dette emosjonsarbeidet som å være identisk med det sugarbabies gjør, men istedenfor til det Hochschild kaller «emotion work» (2012, s. 7). Sugardaddies er ofte opptatt av at sugarbabies ikke skal føle seg utnyttet eller kjøpt, derfor kan de simulere atferd som er vanlig å gjøre i den private sfæren som mellom en far og datter, eller en ektemann og kone. Slik har arbeidet deres en bruksverdi. Det utfordrer samtidig «hostile-world»-synet som ser på blendingen av intimitet og penger som ødeleggende, når det i grunn kan oppfylle partnerens ønsker, som eksempelvis at kjæresten blir forsørget og at Daddy-4 får GFE. Det skal dog nevnes at sugarbabies Daddy-4 traff stort sett var fra utlandet og kan dermed antas å være berørt av andre sosiokulturelle faktorer som kan påvirke deres avhengighet til norske Daddy-4. På en annen side ser det ut til at andre norske sugardaddies slik som Daddy-5 kan tenkes å gjøre emosjonsarbeid når han jobber for å «hjelp» sugarbabies heller enn å «betale» dem, men hvor det krever at han gir mer av seg selv som f.eks. å tilby mentorordninger. Spørsmålet er om dette er genuint fra sugardaddies' side, om de virkelig er engasjert i sugarbabies' liv og karriere eller om de kun bryr seg så lenge det dekker for deres seksuelle motiver.

5.2.5 Penger som lokkemiddel og etablering av avtaler

I relasjoner som *ikke* starter med et seksuelt forhold, kan penger vekke andre mistanker. Som Gunnarsson og Strid (2021) hevder kan kompensasjoner bli brukt for å motivere kvinner til å

være med sugardaddies (s. 313). Daddy-5 innrømmer at i de tilfellene det ikke hadde nådd til et punkt der han og sugarbaby hadde sex, kunne han gi dem gaver:

Men jeg har jo hatt, altså hun ene jeg snakket om i stad som jeg møtte tidlig, og som jeg på en måte hadde, kall [det] en sånn relasjon til helt til i fjor ... Hun har jeg kjøpt en ny mobil til på et tidspunkt, men for å være helt ærlig, jeg har jo ønsket å ha en seksuell relasjon til henne også, så [det] er jo på en måte ... Hva skal jeg si, en måte å være gavmild på for å klare å åpne opp [et] ønske om det da.

Her ser vi hvordan Daddy-5 kan gjøre seg sjenerøs overfor sugarbaby med håp om at hans gavmildhet kan resultere i en seksuell relasjon. I kontrast til dette ser Daddy-2 ut til å bryte med dette. Som allerede nevnt i kapittel 5.1.1 foretrekker Daddy-2 yngre kvinner og sier at siden unge kvinner «ofte» er i en økonomisk situasjon der de «bruker opp pengene sine» kan han med sine ressurser veie opp for dette. «Du kan si jeg er en edel person som støtter unge studiner. Man kan si det på den måten, men det er 'bullshit', ikke sant». Daddy-2 får heller gavmildhet til å virke illusorisk. Daddy-2 understreker at kjemi fortsatt er viktig, men investerer trolig noe mindre energi i dette enn Daddy-5. Daddy-2 viser istedenfor en gjennomsløst holdning til sugardating, der han anser seg selv som en kjøper av seksuelle tjenester heller enn en «gavmild forsørger». Det henter dermed til hvordan sugardaddies kan se på distribusjonen av penger eller mentorveiledninger som en måte å rettferdiggjøre det faktumet at sugardaddy har seksuelle intensjoner med en sugarbaby. Senere i intervjuet påstår Daddy-5 på en annen side at det ikke bestandig er et ønske om å ha sex, men at han gir gaver fordi han er blitt glad i sugarbaby. Daddy-5 innrømmer at det ligger en risiko i det også, der kvinner kan utnytte han med «lovord» om at de skal møtes, men senere ikke får noe respons. Dette kan påvirke hans avgjørelser rundt håndteringen av økonomi:

Fordi, hvis jeg betaler månedsbeløp så har kanskje jeg en forventning om å møtes oftere enn hun og motsatt også kommer man litt skeivt ut, men hvis man begynner sånn også når ting går seg til og man skjønner at dette fungerer veldig bra så er det lettere og mye mer hyggelig å gi et månedsbeløp. For når du møtes per gang så får du litt mer den at du betaler for en tjeneste, ikke sant ... Da ligger det en sånn snikende følelse i det. Mens hvis du sender en vipps til en jente en eller to ganger i måneden og møtes uavhengig av det så føles det mye bedre da. For da tar det vekk den der litt den følelsen som jenta kan føle på, definitivt, men også *jeg* da forsovet. Jeg tror kanskje det er verst for jentene på en måte for det er da de kanskje føler du blir ... Du *føler* deg som [en] prostituert.

Relasjonsarbeidet kan tolkes som å ha til hensikt å bygge opp en felles forståelse mellom sugarbaby og Daddy-5 for hva transaksjonen i grunn gir en forpliktelse om. Samtidig er det innsvøpt i en fortelling som er ment å avstigmatisere både sugarbaby og sugardaddy om de direkte eller indirekte betalingene, det som også kan forstås som sugardaddy sin bekymring rundt egen moral. Her framstår derfor månedsbeløp som en målsetning, men «pay-per-meet» (forkortet «PPM») som gunstig i starten så han ikke kaster bort tiden eller pengene sine (Upadhyay, 2021, s. 780).

Som vi var inne på tidligere kan sugardaddies påvirke sine følelser i en positiv retning slik at de minsker følelsen av at de betaler for tjenester. Fra et sugarbaby-perspektiv derimot er dette hva Baby-3 kaller «illusjonen av avhengighet». Gjennom emosjonsarbeid kan Baby-3 tolkes å gjøre «deep acting» der hun gir en sugardaddy en så autentisk opplevelse av å være avhengig av ham så han til slutt føler et økonomisk ansvar for henne. Hun forteller f.eks. at hun ikke ønsker å be ham om penger siden det kan ødelegge stemningen (eller skuespillet slik analysen tolker det) og vil heller at sugardaddies gir henne penger «når de føler for det». Baby-3 søker dermed en (økonomisk) relasjon der sugardaddies *uoppfordret* gir henne penger og at dette er selvsagt for sugardaddy. Intimitet og penger kan her virke simultant – uten å forhandle seg frem til en bestemt avtale, skal forventningen og tilliten allerede sørge for at både intime og økonomiske transaksjoner skjer «naturlig». Å spille på avhengighet kan tenkes å styrke mannens maskulinitet. En annen variant er forutsetningen om at forholdet er såpass solid slik at sugarbabies kan spørre eller hinte om penger, og forvente at de blir støttet. Baby-1 har f.eks. etablert et forhold hvor avtalen er at sugardaddy spanderer middager og reiser, i tillegg til å hjelpe henne med regninger eller andre innkjøp i hverdagen hvis hun trenger det. Dette representerer et alternativ til f.eks. PPM. Dette ble bestemt under deres første kjemimøte og hovedsakelig etter sugardaddy sitt ønske. Dette kan også tolkes å skylde stigma i likhet med Daddy-5 ovenfor.

Til tross for at Daddy-5 omtaler forholdene som genuine relasjoner, legger han til at det eksisterer en risiko for å bli utnyttet, hva som ytterligere kan fremheve det sosiale spillet i sugardating:

(...) det er enkelt «the name of the game» fordi noen jenter blir også lurt av menn ...

Som ikke gjør opp for seg, så da er det opp til hver en å kjenne spillereglene og sortere

ut hvem man skal møte eller ei, men jeg har blitt mye mer kritisk til å hjelpe noen jenter før man har etablert noe.

Upadhyay (2021) finner lignende bekymringer blant sugardaddies i sin empiri. Sugarbabies som mottar gaver eller «lommepenger» under første date, men som senere ignorerer sugardaddy kunne bli kalt for «rinsers» av sugardaddies. Slike sugarbabies er uattraktive for sugardaddies og kan til og med bli ansett som *verre* enn gateprostituerte ettersom prostituerte i det minste opptrer «profesjonelt» ifølge enkelte (Upadhyay, 2021, s. 782). Slike situasjoner kunne derfor gjøre Daddy-5 skuffet og mer skeptisk til sugardating. Intervjuet med Daddy-5 kan avsløre hvordan økonomiske kompensasjoner kan skje både hyppigere og mer rutinert jo nærrere relasjon han får til kvinnene etter at de har «etablert noe», hva som også kan speile Daddy-1 sin historie om at han må bli overbevist om forholdet er genuint. På en annen side ser vi hvordan slik autentisitet også kan simuleres av sugarbabies, slik som av Baby-3.

Det ser ut til at Daddy-5 kan tenkes å gjøre «deep acting» ved å prøve å fremkalle positive følelser til det å gi penger selv om dette iblant strider med hans redsel for å bli lurt, mens Daddy-2 f.eks. simpelthen gjør «surface acting» og heller bare «spiller med på leken» for settingen sin skyld. Pga. risikoen for forvekslingen med prostitusjon, kan sugardaddies finne måter å håndtere følelser og penger på slik at det enten overbeviser dem om at de har en genuin relasjon med sugarbaby eller føles ut som om de har det. Av den grunn kan det argumenteres for at sugardaddies også gjør emosjonsarbeid i sine relasjoner der det tilsynelatende utvikles i en privat og intim sfære, men der penger fortsatt kan true autentisiteten ettersom de iblant kan mistenke kvinner for å være rent instrumentelle.

Til tross for Zelizers (2007) poeng om at penger ikke nødvendigvis trenger å være en moralsk demper i relasjoner, understreker Bernstein hvordan det kan være et etisk behov for å skille *mellom* markeder av seksuelt arbeid basert på hvilke kjennetegn forholdet har og under hvor og hvilke omstendigheter det springer ut av. På den måten kan man vurdere hva som er potensielt bra eller dårlig med kommersielle, seksuelle forhold (2007, s. 179-180). Dette er i grunn hva som er kjernen i denne oppgaven – å drøfte hvordan norsk sugardating potensielt kan representere et seksuelt marked:

Only recently have some feminist scholars begun to tease out the distinctive empirical realities of particular sexual markets and to demonstrate the divergent meanings,

motivations, and embodied practices that can adhere to the sale of sex, across and within social spaces (Bernstein, 2007, s. 47).

Det ser ut til at sugardaddies og sugarbabies kan forsøke å utvikle relasjoner slik som to personer i en typisk «hookup culture» (Hakim, 2015) ville gjort, men der tilskuddet av eksplisitte, økonomiske goder kan stride med dens «private» karakteristikk, det som Hochschild (2012) stort sett assosierer med intime, familiære relasjoner. Denne sammenkoblingen skal vi se nærmere på i neste del.

5.2.6 Sugarbabies' rollespill

Det er ikke bare sugardaddies som jobber for å gjøre penger usynlig i relasjonene. Også sugarbabies kan finne kreative måter å håndtere transaksjoner på. For eksempel har Baby-4 sammen med to forskjellige sugardaddies utarbeidet et fast og sofistisert transaksjonssystem. Strategien går ut på at mennene leier et rom i leiligheten hennes, men der mennene er uvitende om hverandre. Bakgrunnen for denne ordningen skyldes at begge bor utenbys og trengte et sted å bo under businessreiser. Dermed går avtalene ut på at de bor hos henne på ulike tidspunkt og der de lever som om de er vanlige samboere. På denne måten markerer Baby-4 forholdene ikke bare som sugarforhold, men også som leietakerforhold som gjør transaksjonen av penger mer håndterbar, både i symbolsk og praktisk forstand. «For example, the crucial distinctions among gifts, compensation, and entitlements show how people differentiate forms of payments in correspondence with their definitions of the sort of relationship that exists between the parties» (Zelizer, 2005, s. 46). Eksemplet viser spesielt til «matchingen» av transaksjon og medium i forholdet. Denne tilleggsdimensjonen kan derfor fremstille det som et autentisk forhold der mannen kan få følelsen av å ha en elskerinne eller kjæreste. Likevel er Baby-4 nølende til hvor autentisk relasjonen egentlig er:

Silje: Ja, opplever du at du ... Ser du på det som et forhold?

Baby-4: Eh ... Tja. Ja og nei for du spiller fremdeles hele tiden spillet, jeg sier jo at jeg er [sugar-navn], jeg er jo mer feminin, jeg passer litt på hva jeg sier, passer på å lytte, passer hele tiden på at de skal ha det bra, men det gjør jeg ikke så mye når jeg er med mine kompiser, da er jeg sånn direkte.

Baby-4 innrømmer at relasjonen ikke kan karakteriseres som et romantisk forhold, men istedenfor *spiller* at den er det. Sammenlignet med prostitusjon, forklarer hun at sugardating, ut ifra hennes erfaring, antageligvis er mer tungvint siden hun også har intime samtaler, drar

på reiser, lager dem middag og overdriver femininiteten sin. Det ser dermed ut til at Baby-4 kan veksle mellom både «surface acting» og «deep acting» der hun spiller på tradisjonelle kjønnsroller og feminine uttrykk for å gi mannen GFE. Eksempler på dette kan være når hun kler seg i kjoler hjemme i leiligheten eller endrer stemmen slik at den blir mer sensuell. Dette kan minne om hvordan gateprostituerte kan bruke pseudonymer eller spesifikke klær i prostitusjonen, såkalte «uniformer» (Bernstein, 2007, s. 49). Som nevnt deler Hochschild (2012) emosjonelt arbeid inn i private og offentlige sammenhenger. Emosjonsarbeid i den private sfæren kan f.eks. være å prøve å kose seg på en fest der det har en bruksverdi, mens det i arbeidslivet har en bytteverdi når man prøver å fremkalle ekte følelser framfor kunder (Hochschild, 2012, s. 7, 19). I sitatet over ser vi at Baby-4 skiller mellom hennes «sugar-persona» og hvordan hun oppfører seg med kompisene sine. Bernstein (2007) og Hochschild (2012) kan muligens argumentere for at dette markerer distinksjonen mellom det offentlige og private selvet, eller det falske og virkelige selvet. Dog så inviterer Baby-4 sugardaddies hjem til seg, et svært privat område.

Hva som er interessant med Baby-4 sitt eksempel, og kanskje sugardating mer generelt, er hvordan den private og offentlige sfæren blir vanskeligere å skille og iblant kan virke overlappende. Baby-1 forklarer f.eks. at hun *ikke* inviterer sugardaddies hjem til seg: «(...) da føler jeg liksom at jeg gjør om leiligheten min til et horehus (...)». I stedet for foretrekker Baby-1 å møte dem på restauranter eller hoteller, et annet typisk kjennetegn for å plassere «jobb» utenfor det private hjemmet.

Det man kan tolke som Baby-4 sitt emosjonsarbeid, beskriver hun ofte som utfordrende og krever at man som sugarbaby har kontroll over følelsene sine. Samtidig sier hun at: «(...) for jeg liker å spille det spillet. Det er som å være skuespiller, bare hver dag.» Det kommer frem at opplevelsene av spenning knyttes til hvordan hun kan bli sett på som en ettertraktet og uoppnåelig kvinne for mennene. Baby-4 sendte meg en mail i etterkant av intervjuet. Først skriver hun at hun ikke følte hun klarte å sette riktig ord på historien sin da vi traff hverandre og begrunner videre:

Jeg vil heller være en femme fatale¹¹. Være den kvinnen de drømmer om og ikke kan glemme. Det er viktig at man må avslutte når leken er god. Femme fatale mener jeg ikke nødvendigvis [at] trenger å ha sex, men du skal spille en sensuell kvinne som

---

¹¹ «Femme fatale» beskrives som en forførerisk eller farlig kvinne (Lima, 2021).

mannfolk ikke klarer å glemme. Den dagen man går så langt at man har intimitet så skal man gi såpass god sex at det er det beste de noen gang har opplevd.

At Baby-4 hadde behov for å rette opp i intervjuet sitt tolker jeg som en måte å ta kontroll over egen identitet. Skilbrei (2013) argumenterer for at hvor kvinner knytter identitet hen kan være forutsatt av hvilket yrke og hvilken karriere de har, det som kan indikere forskjeller mellom arbeiderklassekvinner og middelklassekvinner. En profesjonsutdannet kvinne kan tenkes å gjøre mindre skille mellom fritid og arbeid, mens en vaskekone heller danner identiteten sin i andre arenaer enn arbeidet (Skilbrei, 2013, s. 109). Baby-4 kan tolkes som å knytte identiteten i fritiden, men der fritiden *også* er et sted hun tjener penger. Under intervjuet forklarte hun at hun ikke er i stand til å knytte seg romantisk til mennesker, men likevel lengter etter oppmerksomhet, noe hun resonnerer seg frem til at muligens kan ha en sammenheng med hennes traumatiske barndom. Bjønnes et al. (2022) finner i sine studier at over 50% av de unge kvinnene er preget av en problematisk barndom, derfor tolker de flere for å søke bekreftelse gjennom byttedating (s. 17, 62). På en måte kan spenningen til Baby-4 også kobles til mestrings og bekreftelsen hun føler gjennom å få betalt for besøkene og for den personlige rådgivningen hun får av sugardaddies. Baby-4 beskriver seg selv som både nysgjerrig, kunnskapssøkende og en person med interesse for business, noe hun utnytter gjennom sugardating. Hennes formål med sugardating, i tillegg til å tjene penger, er å kunne treffe intellektuelle menn.

Fortellingen til Baby-4 kan avsløre hvordan hun nærmest ser på sugardaddies som instrumenter for egen selvutvikling, både intellektuelt og økonomisk, men også personlig gjennom konstruksjonen av «the femme fatale». Det oppstår her en ambivalens mellom det private og det offentlige, der hennes identitet og fantasien om «the femme fatale» blir nødvendig for å legitimere koblingen mellom fritid og arbeid. Atferden er dermed ikke bare ment som å tilfredsstille sugardaddies, men der hennes «deep acting» også kanskje får en mening for henne selv. Motivene hennes kan derfor tolkes som å være vendt innover i selvet heller enn utover i relasjonen.

Skuespillet til Baby-4 kan tolkes som å gi sugardaddy inntrykk av en genuin og autentisk relasjon, der husleiekontrakten kun symboliserer en praktisk ordning. Likevel, siden hun har to «samboerskap» gående har det også en bytterverdi – hun får doble leieinntekter. Baby-4 beskriver derfor seg selv som kynisk. Ettersom hun veksler mellom to menn, holder hun på flere hemmeligheter. Ifølge Zelizer er intime relasjoner avhengig av en viss grad av tillit

mellom partene, og dersom hemmelighetene avsløres kan dette ødelegge harmonien partene tilsynelatende har sammen (2005, s. 15). Slik kan skuespillet forstås som en måte å gi menn opplevelsen av «bounded authenticity». Baby-4 forteller blant annet om hvordan hun kan vise sympati for sugardaddy om han deler sine ekteskapsproblemer med henne:

Baby-4: (...) For de trenger støtte, de trenger en som kanskje ikke sier imot dem da.

Silje: Men når du da støtter eller trøster, er dine svar ærlige da eller pynter du litt på [sannheten] eller lar du være å si noe, eller?

Baby-4: Av og til kan jeg være enig med konen, men ja.

Silje: Men det sier du ikke?

Baby-4: Nei.

Silje: For det kan spolere ordningen deres?

Baby-4: Nei, det tenker jeg ikke, men han betaler jo for å være hos meg så det skal jo han ha.

Silje: Åja, så det er litt av dealen at han ... Betaler for å ikke bli møtt med motstand?

Baby-4: Ja, ikke sant ja. Ikke at de, jeg tror ikke de forstår det.

Silje: Nei?

Baby-4: Jeg vet ikke.

Baby-4 erkjenner sugardaddies' behov for støtte, men kan også være usikker på om de forstår om hun er ærlig eller ikke. Hun forteller at når mennene er på besøk lar hun dem få gjøre det de vil, enten om det er å slappe av, se på tv eller å sove. Fordi gifte sugardaddies kan ha koner som kanskje maser og konfronterer mannen jevnlig, en som ønsker å ha kontroll over mannen, forklarer hun at hennes rolle i sugardating er å være føyelig og ukomplisert. Da jeg spurte henne om hun blir ekstra kompensert for seksuelle aktiviteter, forteller hun at hun aldri tar betalt for det: «Da blir det prostitusjon igjen». Til tross for at relasjonene kan inneholde sex, skjer det i en komplisert setting. Dette ser ut til å være viktig for Baby-4 da det er med på å differensiere det fra assosiasjoner til prostitusjon. Intime aktiviteter glir dermed over i det etablerte «samboerskapet» og penger går igjennom husleien – han betaler for å bo med henne og til gjengjeld så internaliserer hun rollen som en ukomplisert husmor. Følgelig kan dette forsterke sugardaddies' opplevelser av GFE og «bounded authenticity». Denne formen for transaksjon og meningsdannelse kan derfor tolkes som å ha til hensikt å konstruere relasjoner som utad minsker moralsk bekymring, samt å etablere faste økonomiske transaksjoner som passer hennes motiver. På samme måte som Daddy-5 ønsker å rettferdiggjøre sine økonomiske transaksjoner gjennom ideer som å være gavmild, kan Baby-4 rettferdiggjøre det

gjennom sine «samboerskap». Hennes holdning til sugardating kan derfor speile Nayars (2017) analyse der hun finner at sugarbabies kanskje følger en «nyliberal rasjonalitet» som i trekker på romantiske diskurser for å skille det fra sexarbeid:

In this way, «sugar dating» represents the culmination of what scholars identify as the «commercialization of intimate life», as work is further subsumed into the private sphere and the extension of a «neoliberal rationality» that reformulates «morality entirely as a matter of rational deliberation about costs, benefits, and consequences» (s. 341).

Mens sugarbabies som Baby-4 kan se flere fordeler ved å investere mye emosjonelt arbeid i sine sugarforhold, kan andre være mer motvillig. Baby-3 innrømmer f.eks. at hun kan ha mistet sjansen til å få mye penger fordi hun har vært seg selv og ærlig om sine tanker. En slik situasjon kan tolkes som reaksjoner som ble *for* autentiske og som ikke sto i stil med sugardaddy sitt ønske om et «dramafritt» forhold, det som resulterte i at relasjonen ikke utviklet seg.

Eksempelene i dette kapittelet kan vise hvordan både sugarbabies og sugardaddies kan forme ulike relasjoner for å bygge opp «bounded authenticity». Samtidig finnes det andre som markerer emosjonelle og relasjonelle grenser som gjør at relasjonen kan gå i oppløsning (Zelizer, 2005, s. 35). Vi har sett hvordan disse relasjonene ofte er preget av ambivalente følelser og måter å bygge opp forholdet på. Baksiden er at flere kan bli usikre på hverandre. I det neste delkapittelet vil jeg se nærmere på hvordan enkelte kan prøve å bryte opp denne ambivalensen.

5.3 «Pengene på bordet» - når ambivalens nøstes opp

Seeking formidlet tidligere på sine hjemmesider at sugardating representerer personer som er «brutalt ærlige» om sine forventninger til hverandre (Miller, 2011, s. 47). I kontrast til atferd som jobber for å avstigmatisere partner eller seg selv gjennom eufemismer eller skjulte økonomiske og seksuelle budskap, kan det være enkelte som foretrekker å ha klare avtaler om møtet og hvordan dette skal bli gjengjeldt økonomisk. Blant flere sugardeltagere foretrekker de å bli betalt eller betale for det aktuelle møtet, det som kan refereres til PPM eller PFP («pay for play») (Upadhyay, 2021, s. 779; Scull, 2020, s. 114). Dette kan blant annet hjelpe å opprettholde diskresjonen. Upadhyay (2021) argumenterer for at diskresjon innebærer å bruke penger som en markør for avgrensningen av forholdet. Slik kan man avverge risikoer for å bli

avslørt av ytre sosiale relasjoner slik som jobb, barn og ektefeller. Sånn som en av de mannlige profilene uttrykte seg: «(...) Discretion is a must, I prefer PPM [pay per meet] and being straightforward» (Upadhyay, 2021, s. 779). Det blir tydelig i intervjuet med f.eks. Daddy-3 som forteller at han prøver å være så tydelig som mulig med sugarbaby om at han ønsker å være intim, og der pengene symboliserer grensen for hvor mye forholdet kan utvikle seg mellom dem. Daddy-3 ser ikke for seg noen fremtidsutsikter med sugarbabies annet enn jevnlig seksuelle møter. Han påstår at sugarbabies aldri kan overgå hans private nettverk med intellektuelle venner og kollegaer: «(...) det er noe veldig reelt over det at jeg er jo ikke der for å kjøpe meg venner».

Som vi har sett med eksempelvis Baby-1, Baby-4 og Daddy-4 i de tidligere kapitlene er det ikke alle som foretrekker PPM-ordninger, men flere understreker at det kan ha betydelige fordeler. Baby-2 forteller f.eks. at hennes krav om å bli utbetalt per gang er et resultat av tidligere episoder preget av uklarheter om hva som egentlig ble solgt og til hvilken pris. Derfor grunnla hun et prinsipp for seg selv der hun skal se pengene «på bordet» før noe skjer. Det var spesielt én traumatisk opplevelse med en sugardaddy som sørget for denne beslutningen:

(...) og han også har lært meg litt ting om dette her. For eksempel, han lærte meg jo det at alltid tell pengene før du gjør noen ting, pengene skal ligge på bordet for din egen del så du vet at det ligger ... Så du vet at du ikke blir scammet.

Dette representerer en av de største utfordringene i sugardating - den kompliserte prosessen av å utvikle en (tilsynelatende) autentisk og intim relasjon med sugardaddies, sikre seg betaling og samtidig holde seg trygg. Kvinnene uttrykker følgelig at det er viktig at aktivitet og betaling blir avtalt på forhånd. Som regel foregår dette gjennom apper slik som KIK og Snapchat. Disse har kryptiske funksjoner som sletter meldinger fortløpende og er et praktisk redskap for å bevare diskresjonen. Ved å gjøre avtaler på forhånd slipper de for det første å ta den samtalen når de treffer hverandre. Mange opplever dette som en demper for stemningen. For det andre kan det virke som en sikkerhet for kvinner slik at de har sugardaddies' ord på at de får betalt og unngår diskusjoner med dem i etterkant. For det tredje kan det også hjelpe sugarbaby å forberede seg fysisk og mentalt: «Det er jo ganske stor forskjell på å møte opp og være forberedt på å ha sex med noen kontra å møte opp og tro at du skal på kino (...)» (Baby-5). Sugardaddies og sugarbabies forteller at det varierer fra situasjon til situasjon hvordan penger blir håndtert, der f.eks. sugarbabies kan si de ofte blir tilbudt en sum som de enten godtar eller avslår, og andre tilfeller der de får penger uten å måtte spørre. Kvinnene forteller

at de sjelden tar initiativ til å diskutere penger når de kommuniserer med menn, noe som kan skyldes hva Baby-4 var inne på tidligere, at hun føler hun er nødt til å spille uinteressert i pengene for å simulere en GFE. Derimot, når samtalen først er i gang og penger blir satt på agendaen kan enkelte prøve å heve prisen:

Ofte kan det hende jeg ber om mer penger, fordi om jeg først skal møte en gang i måneden og på hotell eller «wherever», liksom ... Så skal du ... Skal jeg ikke tenke «shit, det her skulle jeg fått mer for» (Baby-2).

Vi ser her at Baby-2 er opptatt av at pengene skal stå i stil med det hun mener selskapet (eller den seksuelle aktiviteten) er verdt.

Altså så, ofte så setter de det høyere enn jeg har satt og da er jeg sånn "okey!" (ler). Noen ganger tøffer jeg det til meg og kanskje sier bittelitt mer, for ofte så går de med på det. Eller så ... Jeg tar *aldri* mindre enn 3000 for et treff. Uavhengig av hva det er. Aldri mindre. Noen ganger til sånn 3500, 4000 liksom, for skal du møte meg liksom så koster det deg. Jeg gjør jo ikke det gratis. Det er planlegging, det er reisevei, det er antrekk, det er ganske mye som må tenkes på.

Det krever samtidig at sugardeltagere mestrer å lese mellom linjene i sine interaksjoner med hverandre og at de er bevisste over hverandres forventninger. Som Daddy-3 forklarer:

Men det er noe med på en måte, nøkkelen da, å ha to tanker i hodet samtidig. Jeg opplever ikke at noen av jentene som er kommet inn har vært blåøyd. For det synes jeg på en måte ... Premisset må være klart før de kommer.

Premisset Daddy-3 sikter til her er at de skal ha sex.

5.3.1 Profesjonaliseringen av sugardating

Flere av sugarbabies sine erfaringer kan beskrive situasjoner som kan tolkes å befinne seg på den andre enden av kontinuumet, det som kan ligne mer tradisjonell prostitusjon. Her legges det vekt på elementer som får sugardating til å oppleves som en «jobb». For det første understreker kvinnene at det krever mye tid. Tid er et viktig aspekt for hvordan de vurderer pris og om de ønsker å legge av tid til sugardating fremfor å studere, arbeide i deltidsjobben eller tilbringe tid med venner og familie. Baby-2 vektlegger f.eks. hvordan hun er nødt til å spille genuin overfor sugardaddies slik at de ikke gjennomskuer motivene hennes, det som

kan tolkes som «surface acting» i sugardating: «Altså jeg ser det veldig på som arbeidstid. Og det tror jeg ikke alle innser heller. Jeg kan ikke bare komme og ‘du er min nye kunde liksom’, jeg må jo virke genuin da». Tid refereres videre til forberedelser før møter, slik som å sminke seg, finne et antrekk, dusje og reise til sugardaddy. Flere sugarbabies forklarer at det å bruke tid på å chatte eller å bli kjent med sugardaddies også kan oppleves som utmattende siden det krever at man er aktiv på nettsiden og kanskje er nødt til å prate med flere samtidig. Baby-1 f.eks. forteller at det sjelden ender i seriøse møter da «halvparten» er gift og ute etter korte treff. Hun innrømmer på en annen side at hun har hatt flere korte møter også, men der sugardating for henne fortsatt handler om å bygge en lengre relasjon. Baby-5 derimot forteller at hun ikke vil dra på for mange «kjemimøter» med sugardaddies da dette kan bety møter uten betaling som for henne føles ut som bortkastet tid.

I masteravhandlingen til Kristiansen (2019) skriver hun at enkelte sugarbabies kan oppleve «forhåndsarbeidet» (chatting og sexting med sugardaddies) nærmest som en fulltidsjobb. For eksempel føler en sugarbaby i Kristiansens empiri at hun er nødt til å svare fort på meldinger så hun ikke mister muligheten til å tjene penger (Kristiansen, 2019, s. 90). Blant sugarbabies i denne studien finner jeg at de fleste er bevisste over hvordan sugardaddies kan lokke med penger eller rask betaling, så derfor er fortellingene deres ofte preget av en etos om å gjøre riktige prioriteringer slik som f.eks. å sette skole først og heller minne seg selv på at slike sjanser vil dukke opp igjen. Dette henger også tett sammen med sugarbabies' overbevisning om at de ikke er avhengig av pengene, selv om flere innrømmer at de iblant blir fristet eller kan se på det som en reserveplan *hvis* de skulle slite økonomisk.

Sugarbabies kan videre fortelle om hvordan de kan telle timer med sugardaddies. Baby-2 forteller eksplisitt hvordan hun aldri lar et treff overskride én time. Det varierte hvorvidt sugarbabies de tok timebetalt eller ikke, der noen var strengere på det enn andre. Dette kan også legges merke til av sugardaddies: «Hun hadde en lysløype den kvelden, det var i hvert fall den følelsen jeg satt igjen med!» (Daddy-3). Dette kan følgelig minske kvinners autentisitet og sugardaddies' opplevelse av GFE. Da jeg spurte sugarbabies om hva de tenkte rundt månedsbeløp eller andre typer for jevnlig overføringer, uttrykte de fleste at det er ønskelig, men at det forutsettes av at de *virkelig* liker sugardaddy. Da må de stole på ham og føle det er kjemi mellom dem, det som for de fleste virket urealistisk. Baby-5 forteller at hun føler det blir for risikabelt:

For det første så er det en måned, det er et ganske langt tidsperspektiv og det kan skje veldig mye på en måned ... Skulle det da gå skeis så er det jo han som sitter på pengene, så har du solgt deg selv eller gitt deg selv bort og det synes jeg ikke er greit ... Da er du liksom bundet til at det forventes det og det av deg til den prisen hver måned, du kan aldri endre på det eller trekke deg, litt sånn ... Så jeg synes det beste og tryggeste er per møte.

Det ser ut til at flere sugarbabies ikke har nok tillit til sugardaddies for å etablere lengre relasjoner og faste avtaler om pengeoverføringer (med unntaket av Baby-4), hva som også kan være tilfelle for sugardaddies slik som Daddy-5 som ønsker PPM-ordninger i starten av forhold. Det krever med andre ord et omfattende relasjonsarbeid mellom sugardaddy og sugarbaby dersom de forplikter seg til økonomiske avtaler om de senere ikke opplever de som tilfredsstillende i henhold til pris eller hyppighet av sex. Det er ikke dermed sagt at langsiktige forhold er umulig selv om det ikke foregår gjennom eksempelvis månedsbeløp. Baby-5 forteller om hvordan hun har inngått en fast avtale med en sugardaddy der hun utlever en av hans seksuelle fantasier, en spesifikk «kink», men der hun fortsatt blir betalt per møte. Som utenforstående kan det dermed være lett å tolke denne mannen som å være en fast kunde:

(...) for min del så er det litt kjøp og salg, jeg selger jo meg selv og får betalt for det. Jeg har jo ikke noe mer med det å gjøre enn den timen eller de timene vi er sammen.

Sugarbabies som Baby-5 kan iblant understreke hvordan hun er nødt til å forholde seg til sugardaddy sine forventninger når de er sammen, men at dette opphører så fort de tar farvel, det jeg tolker som «bounded authenticity» i sugardating. Det som kan komplisere slike relasjoner er om de etter en lengre stund kan utvikle følelser for hverandre.

5.3.2 Attraksjon og følelser

Som jeg har vist tidligere kan flere sugardaddies oppleve å forelske seg i sugarbabies. Likevel er det ikke alle som ønsker at det skal gå i den retningen. Da jeg f.eks. spurte Daddy-2 om han tror han kunne hatt noen monogame forhold med noen av kvinnene han hadde møtt gjennom sugardating, var responsen at han prøver å unngå å få følelser for sugarbabies: «Denne type her, hvis man begynner å legge for masse emosjoner i det så er man idiot, mener jeg». Han sier videre at: «En annen måte å gjøre det på liksom, som istedenfor å treffe den man skal akte og ære gjennom et langt liv inntil døden skiller oss ad, liksom, istedenfor den modellen så

velger jeg en annen modell». Daddy-2 viste under intervjuet på ambivalente måter hvordan penger kan påvirke relasjonens autenticitet. Til tross for at han kanskje prøver å ha en tilbaketrukket holdning til sugardating og tilfeldig sex, kan dette også kanskje tolkes som å beskytte egne følelser mot eventuelle skuffelser. På en måte kan Daddy-2 tolkes som å gjøre «deep acting». Daddy-2 forklarer at han er nødt til å «passe på sitt eget hode», og måten han gjør dette på er å bestandig ha et eller flere forhold gående. Å ha «overflod» av sugarbabies anser Daddy-2 som en god løsning. Det ser dermed ut til at Daddy-2 er redd relasjonen blir for ekte for ham, det som til slutt kan ende med skuffelser om det ikke er gjensidig. Å være bevisst og jobbe seg rundt emosjonelle uoverensstemmelser kan dermed tolkes som å arbeide i lag med sugarbaby for å skape «bounded authenticity». Derfor kan «bounded authenticity» også tolkes som et resultat av menns emosjonsarbeid også, som sammen med kvinner danner et felles relasjonsarbeid.

At sugarbabies blir forelsket eller sterkt emosjonelt knyttet til sugardaddies uttrykte de sjeldent tendenser til i dette materialet, men flere kunne oppleve at mennene blir betatt eller forelsket i dem. Dette kunne gi blandede følelser:

Silje: (...) du vil ikke at folk skal få følelser for deg?

Baby-5: Nei, for det blir så nært den ekte verden at jeg prøver ... Kan ikke blande jobb og privatliv. Ja, nei.

Silje: For du ser på det som en jobb?

Baby-5: Ja.

Fra et sugarbaby sitt perspektiv så det ut til at de prøver å sette grenser for forholdene hvis sugardaddy skulle vise interesse for noe som kan ligne en «boundless»-relasjon. Baby-5 forteller at hun eksempelvis tar pauser fra menn hun mistenker at kan utvikle følelser for henne og på den måten faser dem ut. Slik kan Baby-5 uttrykke hvordan hun kan gi slipp på menn som kanskje kan gi henne økonomiske goder fordi det på hennes side kan føre til en emosjonell belastning. Fortellingen til Baby-5 nyanseres videre i intervjuet, spesielt med tanke på pris og hennes attraksjon til menn.

Først forteller hun meg at hun er svært selektiv med hvem hun vil treffe og at dette er fordi hun da kan luke ut menn hun er usikre på eller ikke synes er «fine». Som nevnt tidligere i analysen kan enkelte sugarbabies avsløre at de finner noen sugardaddies attraktive og siden Baby-5 skiller mellom menn hun synes er fine og ikke, kan dette være en indikasjon på det.

Gunnarsson og Strid (2021) foreslår at dette kanskje måles ut ifra en skala kalt «pragmatic frames of reference»:

Although «sugar babies» have different options – and, hence, preferences – outside of commercial sexuality, the options within the field of sugar dating look different, which may create another standard for evaluating men’s attractiveness. A subject’s feelings are always produced in relation to a horizon of possibilities, which look different for different subjects and in different fields, and that group of «sugar babies» who are invested in enjoying sugar dating beyond its economic rewards may experience positive feelings for a «sugar daddy» due to his *relative* attractiveness compared to other available «sugar daddies» (s. 9).

Sugarbabies kan tenkes å velge det «beste» ut ifra hva som er tilgjengelig i potten.

Gunnarsson og Strid skriver at dette kan potensielt gi sugardaddy en emosjonell bekreftelse tilbake siden sugarbaby velger ham fremfor andre menn (2021, s. 9). Til tross for at Baby-5 beskriver seg selv som en sexpositiv kvinne som kan like menn i alle farger og kroppsfasonger, innrømmer hun senere at hun kan justere opp prisen dersom hun synes han er mindre attraktiv. Til slutt, da jeg spør henne om hun vanligvis er tiltrukket av sugardaddies, svarer hun:

Ehm ... Nei, egentlig ikke. Det blir litt sånn, altså sånn som når jeg skal ligge med noen, at jeg gjerne må tenke på noen jeg synes er attraktive for å få det til å gå, men det er bare, det er ikke alltid det går av seg selv (...)

Baby-5 kan tolkes å gjøre «deep acting» med sugardaddies hun finner uattraktive, der hun fantaserer om andre mennesker under akten for å «få det til å gå». I tillegg til å gjøre emosjonelt arbeid kan pengene motivere henne til å senke standardene sine. I motsetning til dette kan sugardaddies tenkes å heve sine standarder - de får tilgang til kvinner som er utenfor deres liga. Hva som ser ut til å være felles blant sugarbabies i denne studien er hvordan pris ofte vurderes ut ifra tre ulike parametere som ser ut til å gjøre sugarbabies’ grenser til menn mer elastiske. Disse kan kategoriseres i tid, utseendet og alder. Det er naturligvis varierende hvor avgjørende disse parameterne er for sugarbabies eller om de opptre samtidig, men ut ifra eksemplene jeg har vist til i dette kapitlet kan det være mulig at dette får helt spesielle konsekvenser for relasjonens utvikling og graden av intimitet.

5.3.3 Begrenset intimitet

Akkurat som sugarbabies kan distingvere mellom kjæresteforhold og sugardating, og på den måten kan sette grenser for om de kan kysse, ta del i personlige samtaler eller å ha sex, ser dette ut til å gjelde sugardaddies også. Å danne en relasjon der begge parter har en felles forståelse av den, kan virke ganske utfordrende for mange. For eksempel er det flere tilfeller der sugardaddies ikke ønsker å overdrive intimitet eller romantikk, slik som vi så med Daddy-2 i forrige kapittel.

Baby-5 tolker f.eks. menn som søker «dramafri» eller «diskré relasjoner» for å være gift og som kanskje bare er ute etter tilfeldig sex eller elskerinner på siden. Gifte menn eller menn med seksuelle motiver så derfor ut til å være tydeligere på hva slags type sex de ønsket seg. Baby-2 forteller om en episode der hun traff en sugardaddy i en bil på et parkeringshus:

(...) Skal fortelle deg noe rart. Han fra baksetet hadde jo minoritetsbakgrunn da. Og han sa det at, for jeg spurte sånn «hvorfor ikke gjennomføre hele akten med sex, hvorfor bare liksom oral?». Nei, for han vil liksom ikke være *helt* utro mot kona si!

Bernstein (2007) skriver hvordan prostituerte ofte kan skille mellom offentlige og private deler ved kroppen, som f.eks. den kjente regelen om at kunder ikke får lov til å kysse dem på munn (s. 49, 100). Blant mine informanter virker det variert hvor ofte de kysset med hverandre, det som kanskje vurderes etter de parameterne jeg beskrev i forrige kapittel. Til tross for at mange sugardaddies kan tenkes å søke nærhet eller intime relasjoner med sugarbabies, kan imidlertid eksemplet ovenfor vise hvordan flere menn kan holde igjen på aktiviteter som kan oppleves som *for* intime og grenseoverskridende. Slike møter i sugardating kan sammenlignes med det Bernstein nevner som «the sexual release» som i hovedsak kjennetegner tjenester man finner i gateprostituasjon (2007, s. 103).

Grenser til intimitet kan man også se i kondombruk. Daddy-3 forteller at han prinsipielt bruker kondom under vaginalsex, men ikke under oralsex, noe han forventer at sugarbabies skal føye seg etter. Slik kan man tolke Daddy-3 for å følge de samme normene innenfor sexarbeid, men også «hookup culture», med tanke på faren for spredningen av seksuelle overførbare sykdommer (Roche et al., 2005). Kondomer kan derfor symbolisere den psykologiske barrieren mellom en prostituert og kunde (Bernstein, 2007, s. 49). I kontrast til dette forteller Daddy-5 at han foretrekker å ikke bruke kondomer: «(...) det skal liksom være setting, man skal være trygge på hverandre så det ikke er masse seksualpartnere samtidig». For Daddy-5 kan fraværet av kondomer være et tegn på en mer intim, fortrolig og autentisk

relasjon. Det oppleves som nært i både fysisk og psykisk forstand og impliserer en idé om at de skal være sammen over en lengre periode.

Andre måter å avgrense intimiteten på kan ses i sugarbabies' historier hvor de har truffet sugardaddies med spesifikke «kinks» som de ikke får eksperimentere med hjemme eller menn som ønsker digitale relasjoner så det blir enklere å skjule det for ektefeller. Dette kan f.eks. være å få tilsendt bilder av en bestemt seksuell art eller å se sugarbabies være seksuelle med fysiske gjenstander. Flere sugarbabies forteller at de foretrekker digitale relasjoner og andre ikke-seksuelle møter slik som å dra på middager siden dette kan være lettere å gjennomføre, men forteller at det iblant er vanskelig å tjene penger på det i lengden. De forklarer at dette stort sett henger sammen med hvordan menn fortsatt håper på at de har sex etter middag, det annen sugardaddy i studien innrømte at han forventet om de dro ut og spiste. Dette kan være en virkning som kan føre til at grensene tøyes. For eksempel forteller Baby-5 hvordan hun startet med å selge brukte truser på internett til eldre menn, men hvor hun også fikk tilbud om mer penger om hun lå med dem, det som etter hvert utviklet seg til at hun opprettet profiler på sugardatingsider. Skilbrei (2013) fant at uerfarne kvinner som ikke solgte sex på massasjestudioene kunne bli fristet til å forskyve grensene sine da de så hvor mye de erfarne studioprostituerte tjente på prostitusjonen. Selv om det kanskje i sugardating er vanskeligere å sammenligne seg selv med andre sugarbabies man ikke treffer, kan det tenkes at menns bud for sextreff via nettsidene etter hvert kan tøyse sugarbaby sine grenser dersom sugarbabies føler de ikke tjener nok.

5.3.4 Rus i sugardating

Sugarbabies i denne studien er stort sett opptatt av å fortelle meg hvordan rus *ikke* er eller bør være motiver for å drive med sugardating. Sammenlignet med Bjønness et al. finner forskerne at det er variert hvorvidt rus kan være et motiv for å selge sex. Noen deler at de tidligere har vært eller er rusavhengige, andre opplever ikke rus som et problem, mens andre igjen tar helt avstand fra rus (2022, s.12, 16). Under samtale om rus forklarer f.eks. Baby-5 at hun sjelden drikker alkohol med menn og at rus sjeldent er et problem. Hun legger ytterligere til at hun er forsiktig med å drikke før hun treffer menn og unngår også å avtale møter når hun er alkoholpåvirket:

(...) men jeg drikker meg aldri «kanakas» når jeg driver med det og jeg driver heller aldri business hvis jeg har drukket meg full (...) jeg vet jeg kan bli veldig naiv når jeg er full og hvis jeg da skulle satt opp en avtale ... Jeg hadde sikkert satt en kjempelav

pris bare fordi penger er penger og da hadde jeg nok angret dagen etterpå. Så det er egentlig bare noe jeg har tenkt med meg selv at du jobber ikke hvis du er påvirket eller du går ikke på jobb hvis du har sittet og «shottet» en time før.

Her viser Baby-5 en tydelig distinksjon mellom privatliv og jobb, der alkohol ikke skal nytes under arbeid. Grunnen henger stort sett sammen med penger der hun er bekymret for at hun kan ha godtatt en lav pris under påvirket tilstand noe som kan peke på etosen om å opptre profesjonelt overfor sin egen integritet og sikkerhet. Det er også verdt å nevne hvordan Baby-5 ser på det som sitt eget ansvar å ikke bli for naiv når hun kommuniserer med menn. Baby-2 forteller imidlertid at hun tidligere har hatt et problematisk forhold til alkohol, men at dette gjaldt hennes privatliv så vel som i sugardating. Hun forteller på en annen side at hun har opplevd å møte på mye rus i lag med sugardaddies, hva som inkluderte rusmidler slik som kokain og MDMA, men der hun ikke tok noe selv. Baby-2 beskriver likevel risikoen for å bli dopet ned, som gjennom en fortelling da hun og venninnen ble nødt til å skifte vannglass flere ganger pga. mistanke om at noen hadde puttet noe i dem på en fest med sugardaddy. Til tross for at hun beskriver seg selv som å ha tatt avstand fra alkohol, innrømmer hun at hun iblant tar en drink med sugardaddies «for på en måte å tilfredsstille dem» ettersom flere menn kan tilby henne vin. Her kan Baby-2 befinne seg i en rollekonflikt der grensene hennes kan bryte med sugardaddy sine forventninger til stevnemøtet og kanskje kjenner på presset som ligger i GFE. En annen sugarbaby forteller også at hun ikke drikker, verken utenfor eller i sugardating. Slik mister hun ikke kontroll over situasjonen og unngår å havne i sårbare situasjoner ifølge henne selv. Blant annet forteller hun at hun er nødt til å være på vakt i tilfelle hun treffer på sugardaddies ute på byen. En slik måte å prate om scenarioer på kan minne om en person som opplever rollekonflikt, som når hun er ute med vennene sine og plutselig treffer på sjefen sin der det private selvet kolliderer med det profesjonelle i arbeidslivet.

Grunnen til at de vektlegger farene ved rusmidler i sugardating, kan ha en sammenheng med hvordan prostitusjon og rus tidligere har blitt farget opp igjennom historien. I både Bernsteins (2007) og Skilbreis (2013) feltarbeider fant de f.eks. at flere prostituerte kunne distingvere seg fra gateprostituerte. Middelklasse- og studioprotituerte kunne ofte beskrive gateprostituerte som rusavhengige kvinner som er fanget i prostitusjonen, i kontrast til dem selv som frivillig jobber på massasjestudioer (Skilbrei, 2013, s. 75-76; Bernstein, 2007, s. 48-49). Ved å bekrefte storsamfunnets bekymring og holdning til gateprostitusjon som en fare for kvinner, argumenterer Skilbrei for at de plasserer seg selv i en høyere kategori. Dette kan bidra til å legitimere deres arbeid da det i større grad samsvarer med samfunnets idealer om

selvstendighet (Skilbrei, 2013, s. 145-146). Synet på prostitusjon som legitimt arbeid viser seg derfor som svært avgjørende for de som selger sex da dette impliserer en distinksjon mellom livsstil og karriere. «In paradigmatically modern fashion, the self-identified ‘career prostitutes’ maintained clear public/private boundaries by keeping separate spaces for ‘living’ and ‘working’» (Bernstein, 2007, s. 49). Med det følger en moral om å ikke la prostitusjonen gå til hodet på deg, der du selger deg selv for senere å ruse deg selv. Du er nødt til å opptre profesjonelt, slik som antydnet av sugarbabies ovenfor.

I motsetning til dette igjen innrømmer Baby-1 at hun tar kokain med sugardaddy. Hennes holdning til både forholdet og rus var langt mer avslappet og preget av større tillit. Selv beskriver hun forholdet som en slags flukt fra hverdagen der hun ikke behøver å bekymre seg over økonomi, men hvor sugardaddy istedenfor tar fullt ansvar for henne når de er på turer sammen. Baby-1 innrømmer at hun liker den tradisjonelle ideen om at det er mannen som skal ta vare på kvinnen. Til tross for at hun iblant beskriver enkelte elementer ved sugardating som «arbeid», var eksempelvis rus, hotellreiser og middager også noe som kunne tilby en form for avslapning. Sett fra et annet perspektiv fant Skilbrei (2013) at enkelte prostituerte kunne bruke sentralstimulerende midler slik som amfetamin for at jobben skulle bli enklere å utføre der de får mer energi og kan bli kåte under sex (s. 93). Å bruke rusmidler skriver Hochschild at også kan hjelpe arbeidere å stimulere eller dempe følelser som stress eller kjedsomhet (2012, s. 54). På denne måten går det an å tenke seg at rusmidler blir brukt som et redskap under «deep acting» for å gi kunder eller sugardaddies en mer autentisk opplevelse av gjensidig nytelse av sex eller selskap (Skilbrei, 2013, s. 118).

Oppsummert kan historiene omkring rus sies å være preget av sugarbabies’ forhåndsregler *imot* rus for å unngå å bli utnyttet for sex, samt beskytte egen integritet og moral. Heller blir f.eks. alkohol forstått som noe de kan konsumere for selskapets skyld, men ifølge dem selv, aldri som et motiv for møtet og heller ikke når det gjelder andre sterkere stoffer. Baby-1 kan anses som å være unntaket av denne tolkningen der hennes opplevelse og forhold til sugardaddy tillot hardere rusmidler, der det personlige ønsket om å ruse seg kombineres med den seksuelle relasjonen til sugardaddy. Skilbrei sine argumenter gir god innsikt i forskningen rundt sexsalg og rus, men jeg har vanskelig for å argumentere for om rusmiddelet i Baby-1 sitt tilfelle er for å gjøre sex med sugardaddy enklere eller om det genuint er en aktivitet de begge liker å gjøre sammen. Dette skyldes primært av hvordan Baby-1 snakket om denne mannen i en positiv tone i kontrast til beskrivelser av andre menn. Likevel, slik som jeg var inne på i forrige kapittel går det an å tolke at hun vurderer denne sugardaddy som *relativt* bedre enn

andre sugardaddies.

5.3.5 Sikkerhetstiltak

Sugarbabies' holdninger og prinsipper til rus er bare en av flere måter å håndtere eventuelle utfordrende situasjoner, det som kan tolkes å utgjøre deres sikkerhetstiltak i sugardating. Enkelte av disse tiltakene kan demonstreres gjennom grenser som jeg har allerede vært inne på, slik som f.eks. Baby-1 som nekter å invitere sugardaddies hjem til seg. Flere fortalte meg at de ofte kontakter venner eller søsken i forkant av en sugardate slik at de vet hvor hun er og hvor lenge hun blir borte. Sugarbabies kunne også være tilbakeholdne med å gi ut fullt navn eller adresse til sugardaddies for å minske risikoen for å bli forfulgt, både fysisk og digitalt. Videre kunne bruk av diskré og ugjenkjennelige bilder på sugardatingsider være strategiske valg så de ikke blir gjenkjent. Til sist kunne sugarbabies også poengtere hvordan de kan sitte på informasjon om sugardaddies som kan ha negative innvirkninger på livene deres dersom de skulle trå over deres grenser. Baby-3 forteller at hvis hun sender bilder som inkluderer ansiktet hennes, krever hun å få et av sugardaddy også. På den måten blir det en garanti for det hun kaller «gjensidig ødeleggelse». Å kunne sitte på midler for å ta hevn på sugardaddy er imidlertid ikke en ideell situasjon for noen av dem og noe sugarbabies kun beskriver som en sikkerhet for dem selv. Flere sugardaddies kunne også være bevisste rundt slike scenarioer og vektla derfor hvor viktig det er å forebygge vonde situasjoner med god kommunikasjon, det denne analysen tolker som deres relasjonsarbeid.

5.4 Diskusjon

5.4.1 Komplisert relasjonsarbeid

Relasjonsarbeidet mellom sugardaddies og sugarbabies kan i utgangspunktet tolkes som å være bygget på de samme prinsippene; begge parter er ute etter å danne en felles forståelse av relasjonen og hvor denne relasjonen ikke skal forveksles med prostitusjon. Det fremtrer med andre ord et omfattende grensearbeid med mål om å skape et mer forfint, raffinert forhold. Her kan både sugardaddies og sugarbabies jobbe for å bygge opp intim kontakt, både når det gjelder mellommenneskelig kommunikasjon og det seksuelle. Likevel ser det ut til at motivene deres sjeldent opptrer i lik skala, noe som kan føre til at det danner seg nye meninger og hvor grensene tøyes.

Det kan argumenteres for at menn i denne studien har sex som sitt øverste motiv. Blant kvinner ser vi at de oftere er mer opptatt av å tjene penger. Samtidig ser vi at de kan ønske seg noe mer. Ofte ønsker de at relasjonen skal være eller fremstå som autentisk, der den de er med virkelig bryr seg om dem eller nyter å ha sex med dem. Enkelte sugardaddies kan f.eks. mislike at penger fungerer som forutsetningen for relasjonen, derfor argumenterer jeg for at enkelte menn kanskje ønsker at relasjonene heller skal ligne «hook-ups». Likevel må de møtes på midten et sted. Derfor kan det argumenteres for at kvinner og menn sammen bygger opp «bounded authenticity». Ut ifra denne analysen ser «bounded authenticity» ut til å være gunstig av to ulike grunner. For det første kan relasjonen virke mindre kald og vekker mindre assosiasjoner til prostitusjon. For det andre kan den føles mer meningsfull og gir sugardeltagerne bedre samvittighet. I kontrast til f.eks. Miller (2011) som ser på sugardating som kamouflert prostitusjon, et typisk «nothing-but» argument etter Zelizers (2005) forståelse, har flere forskere de siste årene mer eller mindre kommet til en enighet om at det ser ut til å eksistere et kontinuum av ulike forhold som strekker seg fra tradisjonell prostitusjon til autentiske relasjoner (Scull, 2020, s. 143; Kristiansen, 2019, s. 78; Cordero, 2015, s. 69; Daly, 2017, s. 79; Upadhyay, 2021, s. 783). Til tross for at «bounded authenticity» er et konsept som oppsto i prostitusjonen og beskriver en tjenesteprostituerte selger, vil jeg argumentere for at også menn er med på å skape dette med kvinner gjennom relasjonsarbeid. Dette krever imidlertid emosjonsarbeid fra begge parter. Relasjonene kan derfor endre form underveis, noe som avhenger av hvilke personer de treffer og får kjemi med. For enkelte relasjoner er f.eks. ikke «bounded authenticity» beskrivende nok, derfor har jeg under analysen vist hvordan det har vært mer riktig å bruke konseptet om «boundless»-relasjoner. Disse viser til relasjoner som beveger seg mer mot monogame og forpliktende forhold. Her oppleves partnerne som mer autentiske, noe som kan ligne et kjæresteforhold.

Alt tatt i betraktning kan det virke som at flere sugardeltagere føler det blir nødvendig å simulere autentiske opplevelser for å bygge bro mellom penger og sex så det ikke oppstår moralsk konflikt. Slik kan de prøve å få relasjonene til å ligne mer akseptable former for forhold. Slik kan relasjonene legitimeres. Utfallet er ofte at relasjonen blir uklar, komplisert, flytende og ambivalent – og det kan argumenteres for at det er akkurat *det* som er målet for mange sugardaddies og sugarbabies. Samtidig kan dette skape nye usikkerheter. Siden penger fortsatt utveksles innad i relasjonene kan de symbolisere en trussel for kvinners autenticitet.

Til tross for sugardeltagernes kompliserte relasjonsarbeid, virker det fortsatt som at menneskene er påvirket av et «hostile worlds»-syn, der sugardating stadig er i fare for å bli

assosiert med prostitusjon, det som ofte betraktes som et moralsk onde. Selv om kvinner kanskje i utgangspunktet er drevet av en blanding av seksuelle, sosiale og økonomiske motiver, kan det argumenteres for at dette forandrer seg etter hvert som sugarbabies får mer erfaring i sugardating. Som jeg har argumentert for kan sugarbabies ende opp med å gjøre mye emosjonelt arbeid der noen opplever det som fordelaktig, mens andre opplever det som utmattende. Slik som beskrevet i Baby-2 sitt sitat jeg innledet med i analysen; mange sugarbabies forventer kanskje å bli overøst med gaver og eksklusive reiser av eldre, sofistikerte menn, men som hun forteller så stemmer ikke det overens med (den norske) virkeligheten. Skilbrei (2013) ville kanskje argumentert for at det eksisterer en diskrepans mellom drøm og virkelighet (s. 144). For å kunne oppnå noe som kan ligne drømmen, krever det ifølge Baby-2 *arbeid*. Og et slikt arbeid ser ut til å kreve et langt mer instrumentelt syn på relasjoner og egen kropp.

Som jeg har vist i analysen kan sugarbabies ofte gjøre distinksjoner mellom arbeid og privatliv der flere anser sugardating som en «jobb». Hva jeg finner i eksempelvis kapitlene om rus og sikkerhetstiltak kan nærmest argumenteres for å ligne ulike former for arbeidsetikk. Faktumet at sugarbabies under intervjuene viet såpass mye ettertanke til egen og andre sugarbabies' sikkerhet, kan tolkes som en forståelse av at risikoer man typisk kan finne i prostitusjonen også kan forekomme i sugardating. Av den grunn kan sugarforhold symbolisere svært bevegelige forhold som er preget av mye ustabilitet. For noen sugarbabies kan intensivering av GFE og «bounded authenticity» være et forsøk på å unngå stigma knyttet til prostitusjon (Bernstein, 2007; Nayar, 2017, s. 343). Andre igjen kan tenkes å være mer avslappet eller likegyldig til assosiasjonen, men viste likevel tegn til at de ikke direkte ville identifisere seg som prostituerte. Heller prøver de å se andre positive sider ved sugardating. Slik kan sugarbabies' tolkes som å fremstille den moderne sugarbaby som både intelligent, rasjonell og utspekulert. Selvstendighet virker å være spesielt viktig for sugarbabies da fortellingene ofte vinkles på en måte som ikke farger henne som desperat eller naiv, men istedenfor en som spiller på feminitet for egen vinning. Til tross for at kvinner opptil flere ganger kan skille mellom jobb og privatliv, eller det ekte og falske selvet etter Hochschild's (2012) terminologi, er det likevel tydelig hvordan de blander private og offentlige aspekter i sitt arbeid. Dette kan argumenteres for å være en konsekvens av det emosjonelle arbeidet sugarbabies gjør for å distingvere det fra prostitusjon.

5.4.2 Nyliberale sugarbabies?

Som tidligere nevnt tolker Nayar (2017) sugarbabies for å følge en «nyliberal rasjonalitet». I løpet av de siste årene har sugardating blitt bedre forstått gjennom denne ideologiske linsen av forskere. Sugardating representerer ofte unge, middelklassekvinner som forventer spenning, verdsetter selvstendighet og som gjør konsekvenstenkning (Recio, 2021; Nayar, 2017; Kristiansen, 2019; Daly, 2017). Recios (2021) studie av sugarbabies i Storbritannia argumenterer f.eks. for hvordan kvinners inngang til sugardating kan skyldes påvirkninger av ytre, nyliberale forandringer i utdanningssystemet. På grunn av privatiseringen av skoler blir kostnader nærmest umulig å dekke av studielånet alene, det som kanskje forklarer den økende andelen av unge kvinner i sexindustrien de siste årene (Recio, 2021, s. 546). Slik kan nyliberalismen i moderne samfunn tolkes som å ha en ringeffekt på enkeltindivider, spesielt individer med lav økonomisk kapital slik som studenter. På den måten kan de la seg inspirere av entreprenørske ideer koblet til kropp og feminitet som kan sørge for «raske penger». Dette kan gi gjenklang til Bernsteins kjerneargument på hvordan nyliberalismen påvirker det sosiale liv: « (...) the global restructuring of capitalist production and investment that has taken place since the 1970s has had consequences that are more profound and more intimate than most economic sociologists ever choose to consider» (2007, s. 4). Skjønt kvinnene i denne studien ikke gir uttrykk for å være i økonomisk krise, er det ikke utenkelig at det kan være tilfelle for andre sugarbabies i Norge. Bjønness et al. (2022) f.eks. finner at flere kvinner føler seg avhengig av inntekten gjennom byttedating i Danmark, en annen nordisk velferdsstat. Når det er sagt vil jeg argumentere for at Skilbreis (2013) analyse kan gi større innsikt i diskusjonen omkring penger og forbruk.

Sugardatingsider som Seeking kan tolkes for å bruke en type kommunikasjon som får kvinner til å tro at de kan vende om livet sitt i en positiv retning dersom de etablerer en relasjon med sugardaddy (Seeking.com, 2022a). At sugarbaby-profilene f.eks. blir utstyrt med en digital ønskeliste kan belyse hvordan sugardatingsider kan lokke kvinner til et luksusmarked, det som kan argumenteres for å bidra til høyere kjøpepress. Skilbrei (2013) argumenterer for at prostituerte som kan klassifiseres for å være arbeiderklassekvinner, også kan ha de samme ønskene og ambisjonene som middelklassen. Samtidig kan de oppleve at det eksisterer flere strukturelle barrierer i arbeidslivet som begrenser deres handlingsrom. Ved å vektlegge selvstendighet og avvise gateprostituertes atferd på lik linje med storsamfunnet, kan studiot prostituerte oppfatte studiotprostituasjonen som en legitim praksis for å kunne ta del av forbrukersamfunnet på lik linje som middelklassen (2013, s. 145). Blant sugarbabies artikuleres ikke f.eks. penger fra sugardating som å være viktig for å dekke livsnødvendige

utgifter, men uttrykker istedenfor fordelene av å ha noe ekstra å rutte med i hverdagen dersom de skulle ønske eller ha behov for det. Som Skilbrei hevder: «Men å ha så det holder til mat, strøm og husleie er ikke det vi i velferdssamfunnet Norge regner som nok» (2013, s. 136). Å ha muligheten til å unne seg noe ekstra i hverdagen kan dermed sees i sammenheng med hvordan vi til daglig blir påvirket av avansert og digital markedsføring, hvor sugardatingsider også kan tolkes å være en pådriver av dette. Også nasjonale og økonomiske kriser slik som koronapandemien og andre uforutsette hendelser kan tenkes å ha innflytelse på sugarbabies' mentalitet rundt penger. Det kan forklare hvorfor flere synes det er nyttig å kunne sitte på en buffer i bankkontoen sin.

Betydningen av autentisitet for sugarbabies kan dermed se ut til å svekkes etter hvert som de opplever spenningen rundt det å tjene penger som mer verdifullt. Til tross for at kvinnene til å starte med kan være villig til å gjøre mye emosjonelt arbeid for å følge det som kan betraktes som et «sugardating-skript», et fokus på felles kjemi mellom sugardaddy og sugarbaby, kan det være tendenser til hvordan kvinner i dette materialet beveger seg mer mot den andre enden i kontinuumet som oftere assosieres med prostitusjon. Her kan kvinner ta de samme forhåndsreglene man kan tenke seg at erfarne prostituerte gjør og hvor kvinner i større grad bruker kroppen, språket, penger og tid mer instrumentelt. Dette kan skyldes hvordan kvinner generelt opplever menn som lite attraktive, og hvor ideen om å bygge en intim og genuin relasjon virker urealistisk.

Til tross for at penger står høyt på agendaen hos alle fem kvinnene kan det være enda en grunn til at kvinnene ofte underbygger det økonomiske motivet som å følge andre motiver som spenning. I kontrast til sugardaddies kan sugarbabies' relasjonsarbeid betraktes som å ha en mer individuell betydning der kvinner ofte ser på sine opplevelser i sugardating som viktige livserfaringer. Slike beskrivelser kan kanskje forklares gjennom den postmoderne tanken om at arbeid skal være meningsfullt. Penger alene holder ikke for å være motivert til å jobbe, man må også finne mening i arbeidet og like det man driver med (Bernstein, 2007, s. 98). På den måten kan sugarbabies legitimere sugardating som et hvilket som helst annet arbeid i arbeidslivet hvor mennesker ikke bare jobber etter økonomiske motiver, men også søker etter menneskelig utvikling og selvrealisering.

6 Konklusjon

I denne oppgaven har jeg belyst hvordan norsk sugardating kan betraktes som kompliserte og bevegelige relasjoner. Gjennom perspektivet «connected lives» har jeg vist hvordan det er mulig å se flere nyanser av forhold som utfordrer spørsmålet om relasjonen er autentisk eller om det kan oppfattes som prostitusjon. I analysen fant jeg f.eks. at motivene blant sugardaddies og sugarbabies ofte kan stemme overens, begge kan søke etter spenning knyttet til det å møte nye mennesker, utforske egne grenser eller egen seksualitet. Samtidig argumenteres det for at det virker som om menn oftere enn kvinner er interessert i å bygge autentiske relasjoner som inkluderer sex. Blant kvinnene ser det imidlertid ut som at dette kun er viktig så langt det garanterer henne økonomiske goder. Av den grunn kan motivene se ut til å være bygget opp forskjellig, der menn eksempelvis kan bruke sugardatingsider for å tilfredsstille sine seksuelle motiver, mens kvinner kan bruke de til å tjene penger. Samtidig kommer det frem at blant flere kvinner og menn er det viktig at utvekslingen av kompensasjoner ikke skal oppleves som en handel. Kompleksiteten som oppstår i sugardating har jeg argumentert for at skyldes hvordan sugardaddies og sugarbabies ofte gjør relasjonsarbeid sammen der de prøver å danne nye meninger for intimiteten de deler og pengene som blir utvekslet, det som i siste instans kan gjøre forholdene og følelsene ambivalente. De analytiske funnene fremhever hvordan ønske om å ha forpliktete og autentiske relasjoner kan variere mellom informantene. Enkelte kan eksempelvis ønske seg en avgrenset relasjon, «bounded authenticity», mens andre kan ønske noe som beveger seg i retning av kjærestere relasjoner eller «hookup»-kultur. For sugarbabies kan det på en annen side virke som om de sjeldnere er opptatt av å bygge opp en autentisk relasjon med sugardaddy. Diskusjonen tar opp hvordan sugarbabies kan oppleve en uoverensstemmelse over hvordan de så for seg at sugardating skulle være kontra hvordan de erfarer den. Det tyder dermed til at penger får en stor betydning for dem og noe som analysen argumenterer for at kan være grunnen til at sugarbabies i større grad kan profesjonalisere sin egen rolle. Det er mulig å tolke slike overganger som å være forårsaket av at sugarbabies sjeldent finner mennene attraktive eller interessante nok, derfor kan de gjøre emosjonelt arbeid for penger istedenfor der det virker *som om* de er autentiske med dem. Dette opptrer også ofte sammen med det inntrykket flere sugarbabies har av menn, at de ofte bruker sugardatingsider for å kunne ha sex med «normale», unge norske kvinner. Dog finner analysen at forholdene kan variere stort og der sugardating ikke representerer én bestemt type relasjon eller måte å date på. Istedenfor kan sugardating omfavne flere ulike forhold der målet iblant er å skape raffinerte forhold, men hvor det også kan utvikle seg til mer grovkornede måter å gjøre sugardating på.

6.1 Oppgavens begrensninger

Denne oppgaven har vært preget av flere begrensninger som er verdt å notere seg. For det første er ikke ti personer nok til å kunne generalisere funnene denne oppgaven presenterer. Likevel ser de kvalitative funnene ut til å ligne hva ny og utenlandsk forskning viser som dessuten baserer seg på større datamateriale. En viktig bemerkning sammenlignet med f.eks. Cordero (2015) og Recios (2021) studier kan være hvordan kvinnene i denne studien sier de ikke er avhengige av pengene og kan ta pauser fra sugardating hvis de vil. Dette kan representere et interessant funn sett i perspektiv med andre land. Dog gjelder dette kanskje ikke alle kvinner. I metodekapittelet skrev jeg f.eks. om noen kvinner som ikke ønsket å delta og at dette kanskje er pga. at de anser det de gjør som prostitusjon og er avhengig av pengene.

For det andre har ikke denne oppgaven sett nærmere nok på informantenes sosiale og økonomiske bakgrunn. Oppgaven har også begrenset seg til heteroseksuelle forhold med mannlige sugardaddies og kvinnelige sugarbabies. Dermed kan informasjon om f.eks. tidligere traumer, romantiske forhold og ekteskap, skole og jobb, inntekt eller nære relasjoner tenkes å være viktige variabler som kan ha påvirket oppgavens resultater uten å ha blitt grundig nok analysert. Grunnen til dette har primært vært for å begrense omfanget, men også fordi informanter selv ville begrense personopplysninger.

For det tredje har oppgaven analysert sammenligningen med prostitusjon slik det generelt blir oppfattet og gjennom informantenes egne følelser til hva prostitusjon er. Oppgaven har ikke studert det ut ifra hva norsk lov f.eks. definerer som seksuelle lovbrudd og prostitusjon.

6.2 Forslag til videre forskning

På basis av hva oppgaven har fremlagt kan f.eks. det å se sugardating i lys av et juridisk perspektiv være nyttig for diskusjonen videre. Dette kan følgelig sette Zelizers (2005) «connected lives»-perspektiv i et kritisk lys da den norske straffeloven definerer anskaffelse av seksuell omgang eller handling mot *vederlag* som ulovlig, det som kan omfatte annen valuta enn bare penger (Straffeloven, 2005, § 316).

Å få større innsikt i sugardeltagernes sosioøkonomiske bakgrunn, men også personlige historie kan tenkes å nyansere resultater ytterligere, det som kanskje kan se større sammenhenger mellom menneskers selvbilde, selvtillit eller behov for bekreftelse. Bjønness et al. (2022) kan tenkes å ha lyktes på dette område, derfor kunne det også vært nyttig å studere det i Norge. En fordel hadde også vært å samle et rikere datamateriale som fanger opp

respondenter som identifiserer seg innenfor LGBTQ+- miljøet. På den måten vil det kanskje være mulig å se hvordan folks tilnærming til sugardating kan variere og om marginalisering i ulike varianter kan vurderes som en av grunnene til at folk vil drive med sugardating.

Denne oppgaven har tatt utgangspunkt i teorier som ser på deres relasjonelle og emosjonelle arbeid som måter å utvikle relasjoner på som passer deres motiver. Selv om jeg har vært inne på hvordan de kan ha ulike følelser av hvem som yter mest makt, har jeg kanskje ikke anvendt dette begrepet like mye som det er verdt. Dette kunne vært problematisert mer inngående.

Derfor ville det vært interessant å se på hvordan andre norske forskere kan studere følelser av f.eks. subjektiv makt og handlingsfrihet («agency») i sugardating.

Til sist vil jeg understreke hvordan det kan være nødvendig å gjøre mer kvalitativ forskning på sugardating og nettsidene som legger til rette for dette. Som man kan se i Vedlegg D har jeg samlet sammen ulike definisjoner av sugardating og sugarrollene slik de er blitt artikulert på to ulike sugardatingsider (se utklipp 1 - 9). Der kan man blant annet se hvordan disse har transformert seg der gründere og bedrifter har endret meningene bak begrepene flere ganger i løpet av relativt kort tid. For eksempel brukte Seeking fortsatt sugarbegrepene i 2021, men om man klikker seg inn på nettsiden i dag er det blitt byttet ut med «luxury dating» (se utklipp 10 & 12 i Vedlegg D). Her kan man også finne avsnitt som advarer brukerne sine mot å bruke begrepene «sugardating», «sugardaddy» og «sugarbaby» ettersom de ifølge nettsiden blir konnotert med negative ideer som bidrar til stigmatisering av samfunnet deres (se utklipp 13 – 14 i Vedlegg D). Nettsidens helhetlige design i tillegg til det språklige kan derfor tyde på at bedriften har stadig behov for å legitimere egen business. Av den grunn kan det være en fordel om forskere holder et øye med hvordan tendensene jeg har demonstrert blant menn og kvinner i denne oppgaven kan spores tilbake til datingsider slik som Seeking. Siden nettsiden stadig endrer form og språk på innovative måter kan den kanskje mistenkes for å ha som mål å være tvetydig for å holde businessmodellen sin i live.

7 Litteraturliste

- Addison, M. (2017) Overcoming Arlie Hochschild's concepts of the 'real' and 'false' self by drawing on Pierre Bourdieu's concept of habitus. *Emotion, Space and Society, Vol. 23* p. 9-15. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.emospa.2017.01.003>
- Andersen, D. & Thing, I. F. (2021) Let's talk about sex: Discourses on sexual relations, sugar dating and "prostitution-like" behaviour in drug treatment for young people. *Nordic Studies on Alcohol and Drugs, 28(5)*, s. 399-413. Hentet fra: DOI: 10.1177/14550725211018051
- Arora, S. K., Li, Y., Youtie, J., & Shapira, P. (2016). Using the wayback machine to mine websites in the social sciences : a methodological resource. *Journal of the Association for Information Science and Technology, 67(8)*, s. 1904-1915. Hentet fra: <https://asistdl-onlinelibrary-wiley-com.ezproxy.uio.no/doi/full/10.1002/asi.23503>
- Atkinson, P. & Silverman, D. (1997) Kundera's Immortality: The Interview Society and the Invention of the Self. *Qualitative Inquiry, 3(3)*, s. 304-325. Hentet fra: <https://doi.org/10.1177/107780049700300304>
- Barratt, M. J., Ferris, J. A. & Lenton, S. (2014) Hidden Populations, Online Purposive Sampling, and External Validity: Taking off the Blindfold. *Field Methods, 27(1)*, s. 3-21. DOI: <https://doi.org/10.1177/1525822X14526838>
- Bergo, S. T., Randen, M., Slettholm, M. & Antonsen, R. E. (2017) Sugardating-reklame rettet mot studenter vekker oppsikt: - Provoserer jævlig. *Universitas*. Hentet fra: <https://www.universitas.no/sugardating-reklame-rettet-mot-studenter-vekker-oppsikt-provoserer-jaevlig/146897>
- Bernatek, E. R. & Pedersen, B. (2022, 31. August). *Sukker (matvare)*. Store norske leksikon. Hentet fra: https://snl.no/sukker_-_matvare
- Bernstein, E. (2007) *Temporarily Yours: Intimacy, Authenticity, and the Commerce of Sex*. The University of Chicago Press.
- Bjønness, J., Bræmer, M. & Groes, C. (2022) *Byttedating i Danmark*. Aarhus Universitet. Hentet fra: <https://forskning.ruc.dk/en/publications/byttedating-i-danmark>
- Blaikie, N. & Priest, J. (2019) *Designing Social Research*. (3. Utg.). Polity.

- Caputo-Levine, D., Lim, A. & Wills, C. (2007). Essay 2: Connected Lives and Embeddedness: Reading Zelizer with Granovetter – A Review and Critique. *Sociological Forum*, 22(4), s. 601-606. DOI: https://doi.org/10.1111/j.1573-7861.2007.00042_3.x
- Chu, C. S. K. (2018) *Compensated dating: Buying and Selling Sex in Cyberspace*. Springer Singapore: Singapore. Hentet fra: <https://link-springer-com.ezproxy.uio.no/book/10.1007%2F978-981-10-6974-1>
- Cordero, B. D. (2015) *Sugar Culture and SeekingArrangement.com Participants: What it means to negotiate power and agency in sugar dating* [Masteroppgave, California State University, Sacramento]. Sac State Scholars. Hentet fra: <https://dspace.calstate.edu/bitstream/handle/10211.3/159309/B.CorderoThesis2015Fall.pdf?sequence=1>
- Daly, S. (2017) *Sugar Babies and Sugar Daddies: An Exploration of Sugar Dating on Canadian Campuses* [Masteroppgave, Carleton University]. Curve. Hentet fra: <https://curve.carleton.ca/5186cf8e-fca9-4e98-8bc5-36239cf1cdf3>
- Deeks, L. (2013) A website by any other name? Sex, sugar, and section 230. *Women's rights law reporter*, 34(4), s. 245 -281. Hentet fra: https://heinonline.org/HOL/Page?handle=hein.journals/worts34&div=18&g_sent=1&casa_token=
- DeSoto, M. (2018) *A content analysis of sugar dating websites* [Masteroppgave, California State University, Sacramento]. Sac State Scholars. Hentet fra: <https://csus-dspace.calstate.edu/bitstream/handle/10211.3/202531/Thesis%20Final.pdf?sequence=1>
- Fangen, K. (2010). *Deltagende observasjon*. (2. utg.). Fagbokforlaget.
- Fielding-Miller, R., Dunkle, K. L., Jama-Shai, N., Windle, M., Hadley, C. & Cooper, H. L. F. (2016) The feminine ideal and transactional sex: Navigating respectability and risk in Swaziland. *Social Science & Medicine*, 15(8), s. 24-33. Hentet fra: <https://doi.org/10.1016/j.socscimed.2016.04.005>
- Furseth, I. & Everett, E. L. (2020) *Masteroppgaven: Hvordan begynne – og fullføre*. (3. utg.). Universitetsforlaget.

- Gabrielsen, E. C. (Programleder). (2017, 29. Januar). *Kjøp meg*. [Episode fra TV-serie].
Hentet fra: <https://tv.nrk.no/serie/innafor/2017/MDDP12100216/avspiller>
- Geddes, A., Parker, C. & Scott, S. (2018) When the snowball fails to roll and the use of 'horizontal' networking in qualitative social research. *International Journal of Social Research Methodology*, 21(3), s. 347-358. DOI: <https://doi.org/10.1080/13645579.2017.1406219>
- Granovetter, M. (1985) Economic Action and Social Structure: The Problem of Embeddedness. *American Journal of Sociology*, 91(3), s. 481-510. Hentet fra: <https://www.jstor.org/stable/2780199>
- Groes, C., Bjønness, J., & Bræmer, M. (2021). *Sugardating blandt danske unge i alderen 18-30 år: Et kvalitativt studie*. (Midlertidig rapport). Roskilde: Roskilde University. Hentet fra: https://rucforsk.ruc.dk/ws/portalfiles/portal/77042724/Sugardating_blandt_danske_unge_Groes_Bj_nness_Br_mer_2021.pdf
- Gunnarsson, L. & Strid, S. (2021) Chemistry or Service? Sugar Daddies' (Re)quest for Mutuality within the Confines of Commercial Exchange. *The Journal of Sex Research*, p. 1-12. DOI: <https://doi.org/10.1080/00224499.2021.1952155>
- Hakim, C. (2015) Parallel Relationships. *International Encyclopedia of the Social & Behavioral Sciences (Second Edition)* 17, s. 486-492. DOI: <https://doi.org/10.1016/B978-0-08-097086-8.35034-6>
- Hochschild, A. R. (2012) *The Managed Heart: Commercialization of Human Feeling* (3. utg.). University of California Press.
- Holmström, C. (Red.), Bjønness, J., Jensen, M. B., Seikkula, M., Antonsdóttir, H. F., Skilbrei, M-L., Söderholm, T. & Grönvall, Y. (2019) *Young People, Vulnerabilities and Prostitution/Sex for Compensation in the Nordic Countries: A Study of Knowledge, Social Initiatives and Legal Measures* (TemaNord 2019:546). Nordic Council of Ministers. <https://doi.org/10.6027/TN2019-546>
- Holstein, J. A. & Gubrium, J. F. (2003) *Postmodern Interviewing*. Sage Publications.
- Johannessen, L. E. F., Rafoss, T. W. & Rasmussen, E. B. (2018) *Hvordan bruke teori? Nyttige verktøy i kvalitativ analyse*. Universitetsforlaget.

- Kristiansen, I. M. (2019) 'A practical way to have a sex life' Between the Rationality of Sex Work and Authenticity of Romance: A critical discourse analysis of the affective practice of sugar dating in Norway [Masteroppgave, Universitetet i Oslo]. DUO vitenarkiv. Hentet fra: <https://www.duo.uio.no/bitstream/handle/10852/73829/1/CDA-of-Sugar-Dating.pdf>
- Kvale, S. & Brinkmann, S. (2015). *Det kvalitative forskningsintervju*. (3. utg.). Gyldendal.
- Lange, S. [Regissør] (2017) 4. episode [Episode i TV-serie]. I Hammer, P., Kromann, M. & Rahbek, O. (Produsenter), *Gina Jaqueline: En sugardaters fortælling*. DR.dk. Hentet fra: https://www.dr.dk/drtv/se/gina-jaqueline--en-sugardaters-fortaeling_51097
- Lima, G. (2021, 7. november) *Femme fatale*. Store norske leksikon. Hentet fra: [femme fatale – Store norske leksikon \(snl.no\)](https://snl.no/femme-fatale)
- Lynch, M. J. (2010) Sex Work in Second Life: Scripts, Presence, and Bounded Authenticity in a Virtual Environment. *Social Thought and Research*, 31, p. 37-56. DOI: <http://dx.doi.org.ezproxy.uio.no/10.17161/STR.1808.10072>
- Mariussen, H. (2021, 26. Januar). Trond er «sugardaddy»: - Jeg kjøper meg ut av den dårlige samvittigheten. *Nrk P3*. Hentet fra: <https://p3.no/trond-er-sugardaddy/>
- Melland, M. (Programleder). (2021, 18. Februar). *Sugardating – luksus eller prostitusjon?* [Episode fra TV-serie]. *InsiderFEM*. Hentet fra: <https://www.discoveryplus.com/no/video/insider-fem/sugardating-luksus-eller-prostitusjon>
- Miller, A. (2011) Sugar Dating: A New Take on an Old Issue. *Buffalo Journal of Gender, Law and Social Policy* 20(4), p. 33-68. Hentet fra: <https://digitalcommons.law.buffalo.edu/cgi/viewcontent.cgi?article=1029&context=bjglsp>
- Milrod, C. & Weitzer, R. (2012) The Intimacy Prism: Emotion Management among the Clients of Escorts. *Men and masculinities*, 15(5), s. 447-467. DOI: <https://doi.org/10.1177/1097184X12452148>
- Motyl, J. (2013) Trading sex for college tuition: how sugar daddy “dating” sites may be sugar coating prostitution. *Penn State Law Review* 117(3), p. 927-957. Hentet fra: <https://www.pennstatelawreview.org/117/3/Motyl%20final.pdf>

- Nayar, K. I. (2017) Sweetening the deal: dating for compensation in the digital age. *Journal of Gender Studies* 26(3) p. 335-346. DOI: 10.1080/09589236.2016.1273101
- Recio, R. P. (2021) 'I have bills to pay!' Sugar dating in British higher education institutions. *Gender and education*, 34(5) s. 545-560. Hentet fra: <https://www.tandfonline.com/action/showCitFormats?doi=10.1080/09540253.2021.1971161>
- Roche, B., Neaigus, A. & Miller, M. (2005) Street Smarts and Urban Myths: Women, Sex Work, and the Role of Storytelling in Risk Reduction and Rationalization. *Medical Anthropology Quarterly*, 19(2), s. 149-170. Hentet fra: <https://doi.org/10.1525/maq.2005.19.2.149>
- Sandberg, S. (2010). What can "Lies" Tell Us about Life? Notes towards a Framework of Narrative Criminology. *Journal of criminal justice education*, 21(4), s. 447-465. DOI: <https://doi.org/10.1080/10511253.2010.516564>
- Sanders, T., Brents, B. G. & Wakefield, C. (2020) *Paying for sex in a digital age: US and UK perspectives*. Routledge.
- Schiermer, B. (2013). Til tingene selv: Om hermeneutisk fænomenologi. I B. Schiermer (Red.), *Fænomenologi: Teorier og metoder* (s. 15-43). Hans Reitzels Forlag.
- Scull, M. T. (2020) "It's Its Own Thing": A Typology of Interpersonal Sugar Relationship Scripts. *Sociological Perspectives* 63(1) p. 135-158. DOI: 10.1177/0731121419875115
- Seeking.com. (2022a) About us. Hentet fra: <https://www.seeking.com/about-us> (Lest: 06.10.22)
- Seeking.com. (2022b) Hypergamy. Hentet fra: <https://www.seeking.com/hypergamy> (Lest: 06.10.2022)
- Silverman, D. (2001) *Interpreting Qualitative Data: Methods for Analysing Talk, Text and Interaction*. (2. Utg.). Sage Publications.
- Silverman, D. (2017) How was it for you? The Interview Society and the irresistible rise of the (poorly analyzed) interview. *Qualitative research*, 17(2), s. 144-158. Hentet fra: DOI: 10.1177/1468794116668231

- Skilbrei, M-L. & Söderholm, T. (2019). Norway: Young women and men: vulnerability and commercial sex. I Holmström, C. (Red.), *Young People, Vulnerabilities and Prostitution/Sex for Compensation in the Nordic Countries: A study of Knowledge, Social Initiatives and Legal Measures* (TemaNord 2019:546/ s. 139-162). Nordic Council of Ministers. <https://doi.org/10.6027/TN2019-546>
- Skilbrei, M-L. (2013) *Når sex er arbeid: En sosiologisk analyse av prostitusjon på massasje-instituttene*. (2. utg.) Pax Forlag. Hentet fra: http://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2018040548023
- Straffeloven. (2005). *Kjøp av seksuelle tjenester fra voksne* (LOV-2005-05-20-28). Lovdata. Hentet fra: <https://lovdata.no/lov/2005-05-20-28/§316>
- Sugardaters.com. (2020). Terms. Hentet fra: https://sugardaters.com/us/terms_of_use (Lest: 23.10.2022)
- Thagaard, T. (2009) *Systematikk og innlevelse: en innføring i kvalitativ metode*. (3. utg.) Fagbokforlaget. Hentet fra: http://urn.nb.no/URN:NBN:no-nb_digibok_2013120906024
- Tjora, A. (2018) *Viten skapt: kvalitativ analyse og teoriutvikling*. Cappelen Damm Akademisk.
- Upadhyay, S. (2021) Sugaring: Understanding the World of Sugar Daddies and Sugar Babies. *The Journal of Sex Research* 58(6), p. 775-784. DOI: 10.1080/00224499.2020.1867700
- Weiss, R. S. (1994) *Learning from strangers: The Art and Method of Qualitative Interview Studies*. The Free Press.
- Wictorsen, M. L. (2020, 13. Mars). “Sofie” (24) tjener 30.000 i måneden på å date eldre, rike menn. *Aftenposten*. Hentet fra: <https://www.aftenposten.no/amagasinet/i/GGbXyx/sofie-24-tjener-30000-i-maaneden-paa-aa-date-eldre-rike-menn>
- Zelizer, V. (2000) The Purchase of Intimacy. *Law & Social Inquiry* 25(3), s. 817-848. Hentet fra: <https://ezproxy.uio.no/login?url=https://www.jstor.org/stable/829137>
- Zelizer, V. (2005) *The Purchase of Intimacy*. Princeton University Press: Princeton and Oxford.

Zelizer, V. (2012) How I Became a Relational Economic Sociologist and What Does That Mean? *Politics and Society*, 40(2), s. 145-174. DOI: 10.1177/0032329212441591

Antall ord: 35997

Alle kilder som er brukt i denne oppgaven er oppgitt.

8 Vedlegg

8.1 Vedlegg A: Intervjuguider

Intervjuguide: SUGAR DADDIES

Velkommen!

- Hvem er du?
  - o Alder
  - o Yrkesstilling (lederstilling? /off./privat./student)
  - o Bosted (by!) evt. antall bosteder
  - o Sivilstatus
- Definerer du deg som hetero-, homo-, biseksuell eller annet?
- Erfaring med internett dating fra før av?
- Kan du fortelle meg om første gang du kom over fenomenet om «sugar dating»?
- Hvordan bruker du/dere begrepene?
- Er du åpen om forholdene dine med venner/familie?

1. På hvilke måter opplever informantene at den transaksjonelle faktoren er enten fordelaktig og/eller utfordrende i forholdene?

- Hvordan går du frem når du blir kjent med en jente?
- Fortsetter samtalene videre på andre sosiale plattformer?
- Møter du flere jenter på en gang?
- Gaver/penger
  - o Hva foretrekker eller pleier du å gi?
  - o Blir dere enige om verdien/mengden?
  - o Blir du spurt rett ut om kompensasjon?
  - o Praktisk/vanskelig?
  - o Følelsen av gi?
- Hvordan stiller du deg til spørsmålet om hvorvidt dette kan sammenlignes med prostitusjon?
  - o Hva med «sugar dating» gjør at det ikke er prostitusjon?
- Hva er en bra «sugar baby» og en man bør styre unna?

2. Hva er informantenes forståelse av gjensidighet i «sugar dating» og føler de at forholdene bærer preg av rettferdige ordninger?

- Hvorfor er «sugar dating» å foretrekke fremfor Tinder/andre datingsider/sexarbeidere?
- Hva er din fremste motivasjon med «sugar dating»?
- Har det oppstått situasjoner der du føler du har kommet i møte med jenter som kanskje ikke har det så bra og kanskje sliter litt i hverdagen?
- Hvordan oppfatter du jentenes motivasjoner og oppførsel når du er med dem?
  - o Penger? Føler du at de er genuine? Føler du at dere er på bølgelengde med tanke på hva dere ønsker å få ut av forholdet?
- Hvordan forbereder du deg til møter med jentene?
  - o Utseende, kompensasjon?
- Har du opplevd at du noen ganger har dem mer rundt lillefingeren, eller har mer spillerom til å styre forholdet på dine premisser?
  - o Motsatt?

3. I hvor stor grad opplever «sugar babies» og «sugar daddies» at forholdene bringer dem tilfredshet og glede, og hvordan uttrykker de dette?

- Kan relasjonene minne om vanlige kjæresteforhold?
  - o Eksempel? Er dette viktig for deg?
- Blir dere enige om hvor intime eller emosjonelt nære dere kan bli sammen?
  - o Grenser? Praktisk/vanskelig?
- Opplever du at jentene gleder seg til å se deg (gleder du deg til å se dem)?
- Opplever du at du kan være deg selv i møte med jentene?
- Føler du at du oppnår de behovene som du i utgangspunktet søker etter i «sugar dating»?

Avslutning

- Er det noe du ønsker å legge til eller noe du føler vi ikke har tatt opp som er viktig for temaet om «sugar dating»?
- Noe som er blitt sagt som du ønsker å rette opp i eller som jeg kan ha misforstått?
- Kan jeg kontakte deg igjen for eventuelle oppfølgings spørsmål?

Intervjuguide: SUGAR BABIES

Velkommen!

- Hvem er du?
  - o Alder
  - o Yrkesstilling (off./privat./student)
  - o Bosted (by!) evt antall bosteder
  - o Sivilstatus
- Definerer du deg som hetero-, homo-, biseksuell eller annet?
- Erfaring med internett dating fra før av?
- Kan du fortelle meg om første gang du kom over fenomenet om «sugar dating»?
- Hvordan bruker du/dere begrepene?
- Er du åpen om forholdene dine med venner/familie?

- **På hvilke måter opplever informantene at den transaksjonelle faktoren er enten fordelaktig og/eller utfordrende i forholdene?**
- Hvordan går du frem når du blir kjent med en mann?
- Fortsetter samtalene videre på andre sosiale plattformer?
- Møter du flere menn på en gang?
- Gaver/penger
  - o Hva foretrekker eller pleier du å få?
  - o Blir dere enige om verdien/mengden?
  - o Blir du tilbudt rett ut om kompensasjon eller spør du direkte om dette?
  - o Praktisk/vanskelig?
  - o Følelsen av få?
- Hvordan stiller du deg til spørsmålet om hvorvidt dette kan sammenlignes med prostitusjon?
  - o Hva med «sugar dating» gjør at det ikke er prostitusjon?
- Hva er en bra «sugar daddy» og en man bør styre unna?

- **Hva er informantenes forståelse av gjensidighet i «sugar dating» og føler de at forholdene bærer preg av rettferdige ordninger?**
- Hvorfor er «sugar dating» å foretrekke fremfor Tinder/andre datingsider (eskorte)?
- Hva er din fremste motivasjon med «sugar dating»?
- Har det oppstått situasjoner der du føler du har kommet i møte med menn som kanskje ikke har det så bra og kanskje sliter litt i hverdagen?
- Hvordan oppfatter du mennenes motivasjoner og oppførsel når du er med dem?
  - o Sex? Føler du at de er genuine? Føler du at dere er på bølgelengde med tanke på hva dere ønsker å få ut av forholdet?
- Hvordan forbereder du deg til møter med menn?
  - o Utseende, mentalitet, krav om kompensasjon?
- Har du opplevd at du noen ganger har dem mer rundt lillefingeren, eller har mer spillerom til å styre forholdet på dine premisser?
  - o Motsatt?
- **I hvor stor grad opplever «sugar babies» og «sugar daddies» at forholdene bringer dem tilfredshet og glede, og hvordan uttrykker de dette?**
- Kan relasjonene minne om vanlige kjæresteforhold?
  - o Eksempel? Er dette viktig for deg?
- Blir dere enige om hvor intime eller emosjonelt nære dere kan bli sammen?
  - o Grenser? Praktisk/vanskelig?
- Opplever du at mennene gleder seg til å se deg (gleder du deg til å se dem)?
- Opplever du at du kan være deg selv i møte med mennene?
- Føler du at du oppnår de behovene som du i utgangspunktet søker etter i «sugar dating»?
- Krever «sugar dating» mye arbeid fra din side emosjonelt sett?

Avslutning

- Er det noe du ønsker å legge til eller noe du føler vi ikke har tatt opp som er viktig for temaet om «sugar dating»?
- Noe som er blitt sagt som du ønsker å rette opp i eller som jeg kan ha misforstått?
- Kan jeg kontakte deg igjen for eventuelle oppfølgingsspørsmål?

8.2 Vedlegg B: Informasjonsskriv

Vil du delta i forskningsprosjektet

Sugar dating i Norge- En narrativ analyse?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å få et bedre overblikk på hva som gjør «sugar dating» interessant for yngre og eldre parter å engasjere seg i. I dette skrivet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Dette prosjektet er en masteroppgave fra Universitetet i Oslo. Oppgaven ønsker å bidra med empirisk materiale om «sugar dating» i en norsk kontekst og om hvordan deltakerne føler og opplever «sugar dating» som å bygge på gjensidighet og hva de legger i det begrepet.

Formålet er å utforske forskningsspørsmålet: hva kan narrativene til «sugar daddies» og «sugar babies» fortelle oss om hvordan instrumentalitet er praktisk eller i konflikt med dannelsen av et autentisk og kjærlig forhold, og er dette i det hele tatt et mål for informantene?

Prosjektet ønsker å forstå hvilke motivasjoner som ligger bak, hvordan de opprettholdes og hva som eventuelt er utfordrende med det. Studiet henviser derfor mot temaene om dating og seksualitet.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Instituttet for sosiologi og samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Du blir spurt om å delta fordi du er over 18 år og har en profil som «sugar daddy» / «sugar mommy» på nettsiden «seeking.com» / «sugardaters.com» med ønske om å treffe en «sugar baby».

Hva innebærer det for deg å delta?

Ved å delta i prosjektet innebærer det at du samtykker til å møte meg på en café eller restaurant for en prat på ca. 1 time til 1,5 time, alt ettersom hvor mye tid du har til rådighet. Det er et semistrukturert intervju som vil si at jeg stiller flere tematiske spørsmål, men som er åpent for deg som informant å utfylle slik det faller deg naturlig. Ved å delta i prosjektet innebærer det å dele dine erfaringer som «sugar daddy» / «sugar mommy» og hvordan du kom inn i «sugar-kulturen». Prosjektet ønsker å høre om dine opplevelser knyttet til «sugar dating», hva dine tanker er rundt denne kulturen og hvordan dette virker inn på dine tanker til kjærlighet og parforhold. Grunnet tematikken til oppgaven kan du forvente å bli stilt spørsmål angående din etnisitet, politisk oppfatning, helse, seksuell orientering og filosofiske overbevisninger. Du bestemmer selv hva du ønsker å dele og ikke. Til intervjuet vil jeg bruke en båndopptaker og ta noen notater underveis. Dette er for å sikre kvaliteten på sitater og dataen generelt.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket. Navn og bosted vil bli anonymisert, mens omtrentlig alder og yrkesposisjon kan bli nevnt om relevant. Slike opplysninger sørger jeg imidlertid for at ikke kan spores tilbake til deg. Hvis relevant kan også enkelte sitater bli gjengitt, men der alder eller kjønn kan blandes eller endres på for å forhindre at du blir gjenkjent. Innsamlet data til prosjektet vil ikke være tilgjengelig for andre

enn meg og min faglige veileder for masteroppgaven. Opptakene vil bli oppbevart trygt og utilgjengelig for andre uvedkommende. Navnet og kontaktopplysningene dine vil jeg erstatte med en tilfeldig nummerert kode som lagres på en egen liste adskilt fra andre øvrige data på UiOs egne krypterte server. Deltakerne vil ikke kunne bli gjenkjent i den endelige masteroppgaven.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Opplysningene anonymiseres når prosjektet avsluttes/oppgaven er godkjent, noe som etter planen er ca. mai 2022. Alle opptak og transkripsjoner vil innen da være slettet.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- å få slettet personopplysninger om deg, og
- å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Universitetet i Oslo har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med: Instituttet for sosiologi og samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo. Prosjektansvarlig og veileder er professor Bjørn Schiermer Andersen. Han kan nås på e-mail:

b.s.andersen@sosgeo.uio.no eller tlf.:

+ 45 61682037.

Vårt personvernombud: Roger Markgraf-Bye. Mail: personvernombud@uio.no.

Hvis du har spørsmål knyttet til NSD sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med:
NSD – Norsk senter for forskningsdata AS på epost (personverntjenester@nsd.no) eller på
telefon: 55 58 21 17.

Med vennlig hilsen

Bjørn Schiermer Andersen
(Forsker/veileder)

Silje Inés Andreassen Naranjo
(Masterstudent)

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet Sugar dating i Norge – En narrativ analyse, og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til å delta i intervju og at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet.

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

Vil du delta i forskningsprosjektet Sugar dating i Norge- En narrativ analyse?

Dette er et spørsmål til deg om å delta i et forskningsprosjekt hvor formålet er å få et bedre overblikk på hva som gjør «sugar dating» interessant for yngre og eldre parter å engasjere seg i. I dette skrevet gir vi deg informasjon om målene for prosjektet og hva deltakelse vil innebære for deg.

Formål

Dette prosjektet er en masteroppgave fra Universitetet i Oslo. Oppgaven ønsker å bidra med empirisk materiale om «sugar dating» i en norsk kontekst og om hvordan deltakerne føler og opplever «sugar dating» som å bygge på gjensidighet og hva de legger i det begrepet.

Formålet er å utforske forskningsspørsmålet: hva kan narrative til «sugar daddies» og «sugar babies» fortelle oss om hvordan instrumentalitet er praktisk eller i konflikt med dannelsen av et autentisk og kjærlig forhold, og er dette i det hele tatt et mål for informantene?

Prosjektet ønsker å forstå hvilke motivasjoner som ligger bak, hvordan de opprettholdes og hva som eventuelt er utfordrende med det. Studiet henviser derfor mot temaene om dating og seksualitet.

Hvem er ansvarlig for forskningsprosjektet?

Instituttet for sosiologi og samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo er ansvarlig for prosjektet.

Hvorfor får du spørsmål om å delta?

Du blir spurt om å delta fordi du er over 18 år og har en profil som «sugar baby» på nettsiden «seeking.com» / «sugardaters.com» med ønske om å treffe en «sugar daddy/mama».

Hva innebærer det for deg å delta?

Ved å delta i prosjektet innebærer det at du samtykker til å møte meg på en café eller restaurant for en prat på ca. 1 time til 1,5 time, alt ettersom hvor mye tid du har til rådighet. Det er et semistrukturert intervju som vil si at jeg stiller flere tematiske spørsmål, men som er åpent for deg som informant å utfylle slik det faller deg naturlig. Ved å delta i prosjektet innebærer det å dele dine erfaringer som «sugar baby» og hvordan du kom inn i «sugar-kulturen». Prosjektet ønsker å høre om dine opplevelser knyttet til «sugar dating», hva dine tanker er rundt denne kulturen og hvordan dette virker inn på dine tanker til kjærlighet og

parforhold. Grunnet tematikken til oppgaven kan du forvente å bli stilt spørsmål angående din etnisitet, politisk oppfatning, helse, seksuell orientering og filosofiske overbevisninger. Du bestemmer selv hva du ønsker å dele og ikke. Til intervjuet vil jeg bruke en båndopptaker og ta noen notater underveis. Dette er for å sikre kvaliteten på sitater og dataen generelt.

Det er frivillig å delta

Det er frivillig å delta i prosjektet. Hvis du velger å delta, kan du når som helst trekke samtykket tilbake uten å oppgi noen grunn. Alle dine personopplysninger vil da bli slettet. Det vil ikke ha noen negative konsekvenser for deg hvis du ikke vil delta eller senere velger å trekke deg.

Ditt personvern – hvordan vi oppbevarer og bruker dine opplysninger

Vi vil bare bruke opplysningene om deg til formålene vi har fortalt om i dette skrivet. Vi behandler opplysningene konfidensielt og i samsvar med personvernregelverket. Navn og bosted vil bli anonymisert, mens omtrentlig alder og yrkesposisjon kan bli nevnt om relevant. Slike opplysninger sørger jeg imidlertid for at ikke kan spores tilbake til deg. Hvis relevant kan også enkelte sitater bli gjengitt, men der alder eller kjønn kan blandes eller endres på for å forhindre at du blir gjenkjent. Innsamlet data til prosjektet vil ikke være tilgjengelig for andre enn meg og min faglige veileder for masteroppgaven. Opptakene vil bli oppbevart trygt og utilgjengelig for andre uvedkommende. Navnet og kontaktopplysningene dine vil jeg erstatte med en tilfeldig nummerert kode som lagres på en egen liste adskilt fra andre øvrige data på UiOs egne krypterte server. Deltakerne vil ikke kunne bli gjenkjent i den endelige masteroppgaven.

Hva skjer med opplysningene dine når vi avslutter forskningsprosjektet?

Opplysningene anonymiseres når prosjektet avsluttes/oppgaven er godkjent, noe som etter planen er ca. mai 2022. Alle opptak og transkripsjoner vil innen da være slettet.

Dine rettigheter

Så lenge du kan identifiseres i datamaterialet, har du rett til:

- innsyn i hvilke personopplysninger som er registrert om deg, og å få utlevert en kopi av opplysningene,
- å få rettet personopplysninger om deg,
- å få slettet personopplysninger om deg, og
- å sende klage til Datatilsynet om behandlingen av dine personopplysninger.

Hva gir oss rett til å behandle personopplysninger om deg?

Vi behandler opplysninger om deg basert på ditt samtykke.

På oppdrag fra Universitetet i Oslo har NSD – Norsk senter for forskningsdata AS vurdert at behandlingen av personopplysninger i dette prosjektet er i samsvar med personvernregelverket.

Hvor kan jeg finne ut mer?

Hvis du har spørsmål til studien, eller ønsker å benytte deg av dine rettigheter, ta kontakt med: Instituttet for sosiologi og samfunnsgeografi ved Universitetet i Oslo. Prosjektansvarlig og veileder er professor Bjørn Schiermer Andersen. Han kan nås på e-mail:

b.s.andersen@sosgeo.uio.no eller tlf.:

+ 45 61682037.

Vårt personvernombud: Roger Markgraf-Bye. Mail: personvernombud@uio.no.

Hvis du har spørsmål knyttet til NSD sin vurdering av prosjektet, kan du ta kontakt med: NSD – Norsk senter for forskningsdata AS på epost (personverntjenester@nsd.no) eller på telefon: 55 58 21 17.

Med vennlig hilsen

Bjørn Schiermer Andersen
(Forsker/veileder)

Silje Inés Andreassen Naranjo
(Masterstudent)

Samtykkeerklæring

Jeg har mottatt og forstått informasjon om prosjektet Sugar dating i Norge – En narrativ analyse, og har fått anledning til å stille spørsmål. Jeg samtykker til å delta i intervju og at mine opplysninger behandles frem til prosjektet er avsluttet.

(Signert av prosjektdeltaker, dato)

8.3 Vedlegg C: Utlysning av studien på nettsider

Chatmelding som ble brukt til rekruttering av informanter.

Sugardaddies/mommies:

Hei!

Jeg er en sosiologstudent ved Universitetet i Oslo som ønsker å få kunne prate med sugar daddies/mommies til masteroppgaven jeg skal skrive til våren 2022. Jeg har i løpet av det siste året fått en økt interesse for sugar-kulturen og synes det er spennende hvordan vi i dag knytter kontakt med andre mennesker gjennom eksempelvis sugar dating-sider. Foreløpig er det lite forskning på sugar dating i Norge så derfor er mitt mål med prosjektet å kunne bidra med rike beskrivelser fra sugar-brukere som kan nyansere den offentlige dialogen og den akademiske litteraturen om hva sugar dating faktisk innebærer. Derfor lurer jeg på om du kunne ha interesse av å delta på dette prosjektet der du har muligheten til å fortelle litt om dine opplevelser og tanker rundt sugar dating. Prosjektet er godkjent av Norsk senter for forskningsdata (nsd.no), noe som betyr at du vil være anonym og alle opplysninger om deg og det du deler er i tråd med personvernloven. Du vil ikke bli gjenkjent i den endelige oppgaven.

Jeg håper du synes dette kan virke interessant og gøy å delta på! Bare å stille spørsmål i chatten her om det er noe du lurer på.

Sugarbabies:

Hei!

Jeg er en sosiologistudent ved Universitetet i Oslo som ønsker å få kunne prate med sugar babies til masteroppgaven jeg skal skrive til våren 2022. Jeg har i løpet av det siste året fått en økt interesse for sugar-kulturen og synes det er spennende hvordan vi i dag knytter kontakt med andre mennesker gjennom eksempelvis sugar dating-sider. Foreløpig er det lite forskning på sugar dating i Norge så derfor er mitt mål med prosjektet å kunne bidra med rike beskrivelser fra sugar-brukere som kan nyansere den offentlige dialogen og den akademiske litteraturen om hva sugar dating faktisk innebærer. Derfor lurer jeg på om du kunne ha interesse av å delta på dette prosjektet der du har muligheten til å fortelle litt om dine opplevelser og tanker rundt sugar dating. Prosjektet er godkjent av Norsk senter for forskningsdata (nsd.no), noe som betyr at du vil være anonym og alle opplysninger om deg og det du deler er i tråd med personvernloven. Du vil ikke bli gjenkjent i den endelige oppgaven.

Jeg håper du synes dette kan virke interessant og gøy å delta på! Bare å stille spørsmål i chatten her om det er noe du lurer på.

Sugarbabies (versjon to):

Hei!

Mitt navn er Silje Naranjo og jeg er en sosiologistudent fra Universitetet i Oslo som ønsker å få kunne prate med sugar babies til masteroppgaven jeg skal skrive til våren 2022. Jeg har i løpet av det siste året fått en økt interesse for sugar-kulturen og synes det er spennende hvordan vi i dag knytter kontakt med andre mennesker gjennom eksempelvis sugar datingsider. Foreløpig er det lite forskning på sugar dating i Norge så derfor er mitt mål med prosjektet å kunne bidra med rike beskrivelser fra sugar-brukere som kan nyansere den offentlige dialogen og den akademiske litteraturen om hva sugar dating faktisk innebærer. Derfor lurer jeg på om du kunne ha interesse av å delta på dette prosjektet der du har muligheten til å fortelle litt om dine opplevelser og tanker rundt sugar dating. Prosjektet er godkjent av Norsk senter for forskningsdata (nsd.no), noe som betyr at du vil være anonym og alle opplysninger om deg og det du deler blir behandlet konfidensielt. Du vil ikke bli gjenkjent i den endelige oppgaven.

Jeg søker deg som har møtt sugar daddies/mommies i virkeligheten og har noen erfaringer å dele med meg.

Jeg håper du synes dette kan virke interessant og gøy å delta på! Bare å stille spørsmål i chatten her om det er noe du lurer på.

8.4 Vedlegg D: Observasjoner av designforandringer av sugardatingsider

Dersom det står «skjerm bilde tatt» betyr det at de er tatt direkte fra hjemmesidene slik de ser ut i dag. Står det «registrert» betyr det at jeg har tatt skjermbilder av nettsiden gjennom The Wayback Machine, slik de så ut før. Dermed kan man se endringene som har skjedd over tid.

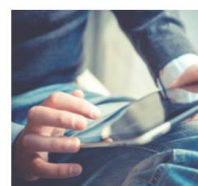

WHAT IT MEANS TO BE A
Sugar Daddy

A *Seeking.com™ Sugar Daddy*, what we call a *Successful Member*, is a modern gentleman with refined taste, exceptional experiences and abundant resources who is looking for someone to share in his extraordinary life and lifestyle and create a meaningful relationship and experiences.

- 1 FINDING BALANCE**
SeekingArrangement is all about finding relationships on your terms. A *Seeking.com™ Sugar Daddy* comes with varied experiences and responsibilities including: family, work, travel as well as his own hobbies/interests.
- 2 MAKE TIME FOR EACH OTHER**
A *Seeking.com™ Sugar Daddy* is going to consider a newfound relationship to be an aspect of his schedule that must be considered and thought through down to the precise location of his seat in a restaurant and the exact time his wheels roll up to the front door valet.
- 3 THE NEW MODERN GENTLEMAN**
Whether it's his busy work schedule, his extensive knowledge of wine and craft beers, or his love of travel, The *Seeking.com™ Sugar Daddy* redefines what it means to be a modern Gentleman. He's using Seeking.com to find a relationship with someone who can enhance and amplify his already exceptional life.
- 4 WORK HARD, PLAY HARDER**
A *Seeking.com™ Sugar Daddy* is all about business. This implies that there's likely a job that carries crazy work hours and countless meetings. Don't be put off if he's a bit delayed responding to texts, he's taking care of business, so that he can take the relationship.

Utklipp 1.
Seeking.com,
“What it means
to be a Sugar
Daddy”
(registrert:
11.05.21).

What is a Sugar Daddy/Sugar Mama and how does SugarDating work?

A Sugar Daddy/Sugar Mama is a mature, successful and generous gentleman/woman in control of their life and economy. A Sugar Daddy/Sugar Mama may be an experienced mentor, an enjoyable company or a lifetime companion – just like a regular partner, only prosperous. Premium Sugar Daddies and Sugar Mamas can communicate freely with all Sugar Babies/Boy Toys and see their photos.

What is a Sugar Baby/Boy Toy?

A Sugar Baby/Boy Toy is a sophisticated and ravishing woman/man who provides meaningful, delightful and exciting companionship for her/his Sugar Daddy/Sugar Mama and expects to be spoiled with luxury experiences, items and allowances.

A real Sugar Baby/Boy Toy is capable of connecting with her/his Sugar Daddy/Sugar Mama on an emotional level with no strings attached.

Utklipp 2.
Sugardaters.com,
“What is a Sugar
Daddy/Sugar Mama
and how does
SugarDating work?”
og “What is a Sugar
Baby/ Boy Toy?”
(registrert:
25.03.19).

Utklipp 3. Sugardaters.com, “What is
Sugar Dating?” (registrert: 25.03.19).

What is Sugar Dating?

Sugar Dating is a type of mutually beneficial relationship in which the roles are well-defined: a Sugar Daddy/Sugar Mama is the one who spoils, and a Sugar Babe/ Boy Toy is the one who gets spoiled. Simple as that!

Don't Settle. *Seek!*

Utklipp 4.
Seeking.com,
“What It Means
to Start Dating
Up”
(skjerm bilde
tatt: 29.10.22).

What It Means to **Start Dating Up**

Seeking members are sophisticated individuals who wish to date attractive and successful people in a way that goes beyond typical social dating traditions and trends.

No one person has the same needs or interests, but the one thing shared on Seeking is the aspiration to discover something better, allowing members to develop connections and share memorable experiences together.

Successful

Charming, generous, and fun. I'm looking for someone who shares my passion for discovery, enjoyment, and spontaneity.

–Benefits–

Millions of Possibilities
The ratio of attractive members to successful members is 4 to 1. The odds are in your favor.

Dating Redefined
There is no need to play games. Set your dating expectations from the start.

Ideal Relationships
Upfront and honest relationships with partners who fit your busy lifestyle.

Utklipp 5. Seeking.com,
“Successful” (skjerm bilde tatt:
29.10.22).

Attractive

Charismatic, witty, and alluring. I want to be part of your adventure, but I know what I am looking for. Let's create something special together.

-Benefits-

Find What You Want
Everyone wants something different out of a relationship. Seeking helps you find what you are looking for.

Date the Elite
Date well-established, exceptional individuals who know how to treat you.

Live Life to Its Fullest
Honest relationships allow you to focus on what is important to you, without settling.

Utklipp 6. Seeking.com, “Attractive” (skjerm bilde tatt: 29.10.22).

Utklipp 7. Sugardaters.com, “Find your SugarDaddy, SugarBabe, SugarMama or ToyBoy on SugarDaters” (skjerm bilde tatt: 29.10.22).

Find your SugarDaddy, SugarBabe, SugarMama or ToyBoy on SugarDaters

SugarDaters is the place where the beautiful & charming meet the successful & generous to nourish mutually beneficial relationships. Browse among nearly 1 000 000 members worldwide and meet your match! Sign up now and begin your sugar dating journey!

Utklipp 8. Sugardaters.com/us/blog/article/sb-sd-relationship, “SB means Sugar Baby, SD means Sugar Daddy” (skjerm bilde tatt: 29.10.22).

SB means Sugar Baby, SD means Sugar Daddy

The concept SB/SD relationship stands for **somebody looking for a partner as a Sugar Baby or Sugar Daddy**. Such a relationship is based on the expectations that each person has about the other one. SugarDaters allows you to narrow down a list of candidates so each person can find exactly what they're expecting from their ideal partner without losing their time.

A **Sugar Baby** usually prefers men with a good social and economic position. As it has always been, a “gentleman”, someone that can be generous with them. In general, a **Sugar Daddy** prefers affection, beauty and attention. Obviously, each person is a completely different universe and there are many other preferences. SugarDaters is also LGBTB-friendly and there are also Sugar Mamas, Toy Boys... everyone is welcome!

Utklipp 9. Seeking.com, “How it Works” (registret: 24.06.21).

Mutually Beneficial Relationships™
SeekingArrangement delivers a new way for relationships to form and grow. Sugar Babies and Sugar Daddies or Mommas both get what they want, when they want it.

HOW IT WORKS

Getting Started

- 1. JOIN**
Meet millions of members by joining our site in as little as 5 minutes.
- 2. DEFINE**
Add a photo, define your terms, and explain your arrangement expectations.
- 3. ARRANGE**
Our average member finds their ideal arrangement in 5 days.

What is an Arrangement?

An arrangement is where people are direct with one another and stop wasting time. It allows people to immediately define what they need and want in a relationship. Our profiles allow members to effortlessly state their expectations. This is what we like to call Relationships on Your Terms.

[LEARN MORE](#)

What's a Sugar Daddy

Successful men and women who know what they want. They're driven, and enjoy attractive company by their side. Money isn't an issue, thus they are generous when it comes to supporting a Sugar Baby.

[LEARN MORE](#)

What's a Sugar Baby

Attractive people looking for the finer things in life. They appreciate exotic trips and gifts. Sugar Babies get to experience a luxurious lifestyle, and meet wealthy people on a regular basis.

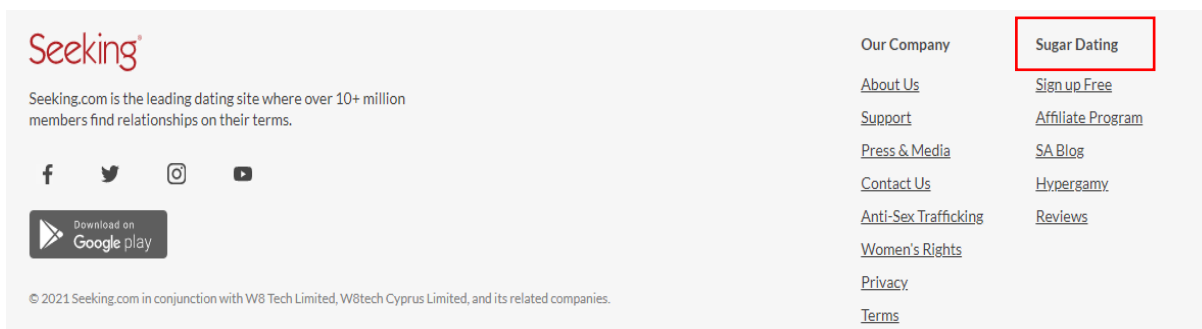
[LEARN MORE](#)

SeekingArrangement Features

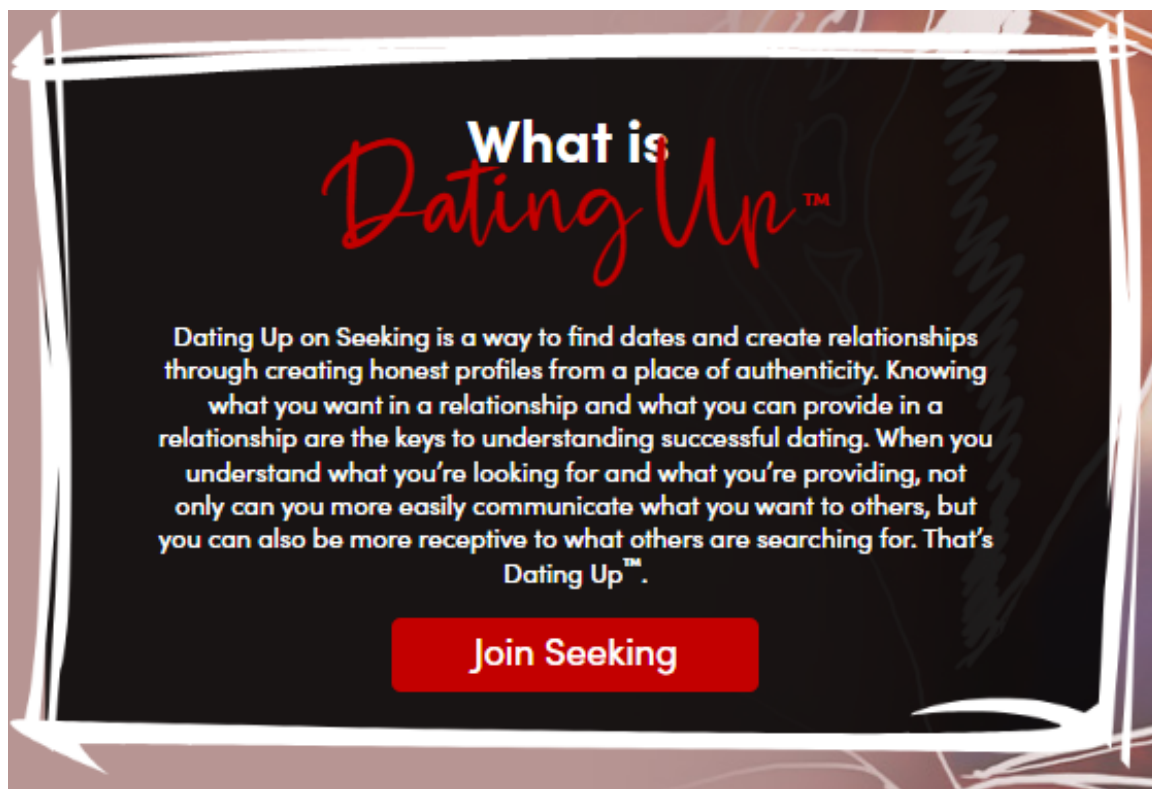
- Share private photos
- Favorite other members
- Background Verified members
- Real-time messaging
- Active members in 139+ countries
- Invites to exclusive SeekingArrangement parties

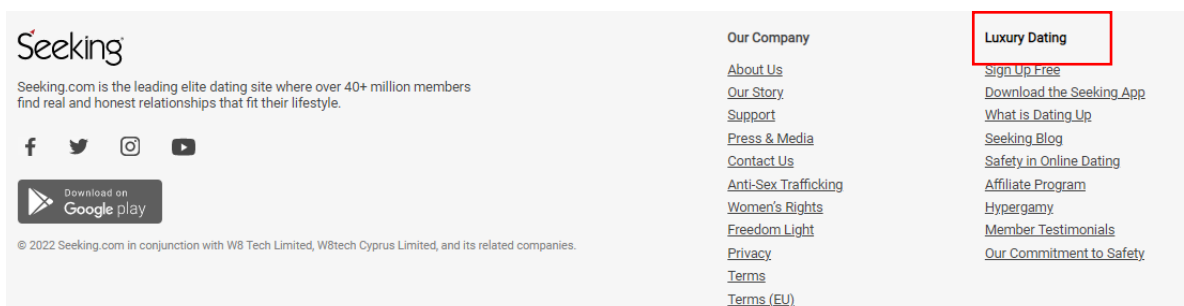
Utklipp 10. Seeking.com, nederst på siden. «Sugar Dating» har jeg fremhevet med rød strek. (registrert: 15.06.21).

Utklipp 11. Seeking.com, “What is Dating Up?” (skjerm bilde tatt: 29.10.22).

Utklipp 12. Seeking.com, nederst på siden. «Luxury dating» har jeg fremhevet med rød strek. (skjerm bilde tatt: 07.09.22).

Utklipp 13. Seeking.com, «What is a Sugar Daddy». Underoverskrift nederst på siden: «DO NOT Call Yourself a *Sugar Daddy!*» (registrert: 23.09.21).

DO NOT Call Yourself a *Sugar Daddy!*

Given the sensibilities of the moment, the modern gentleman sells himself short by referring to himself as a "sugar daddy". He is so much more than that. Seeking wants to help the modern gentleman define himself in a positive way for the new roaring 20s.

- **Sweet, NOT Salty:** Seeking is for those who are generous with their time, advice, and love. Our members are not the type to be tight-fisted or annoyed when the bill comes to the table. Not only do they know how to take care of themselves, but they also know how to take care of others.
- **Considerate, NOT Transactional:** The Modern Gentleman lives a unique lifestyle and is looking for a genuine relationship that aligns with his goals and busy schedule. Users searching for pay-per-meet situations or transactional arrangements are NOT tolerated.
- **Sophisticated, NOT Rude or Demeaning:** While appreciating wealth and success, the Modern Gentleman does NOT let either affect personal interactions negatively. Members of the Seeking community are expected to be polite and courteous. They understand not everyone is a match, but they are always graceful in their communications.
- **Confident, NOT Egotistical or Demanding:** Modern Gentlemen do NOT use their success, wealth, or status to manipulate others. Members are expected to conduct themselves with civility and class.

Note: If you encounter members on our website who do not meet the above standards set for our community, please report them [here](#). While other dating websites may tolerate such behavior, we do not.

Utklipp 14. Seeking.com, «Our Story» (skjermbilde tatt: 29.10.22).

2016 – 2020 Part I: A Change in Narrative

As the lifestyle promoted by SeekingArrangement.com became increasingly popular, some people, organizations, and competitors coopted the idea and took it in a very different direction than intended. **A constant negative refrain led to inaccurate assumptions, problematic associations, and stigmas.**

The corruption was due to three main factors:

- **First**, the adult industry misappropriated certain terminology in an attempt to lend legitimacy, and in some cases legality, to their work.
- **Second**, influencers posted "clickbait" content on social media misrepresenting the SeekingArrangement concept to get clicks from sensationalism.
- **Third**, advocacy groups mislabeled and then used SeekingArrangement as a straw man villain in their efforts to drive narratives about how people, particularly young women, should act and behave.